

MC
111.052

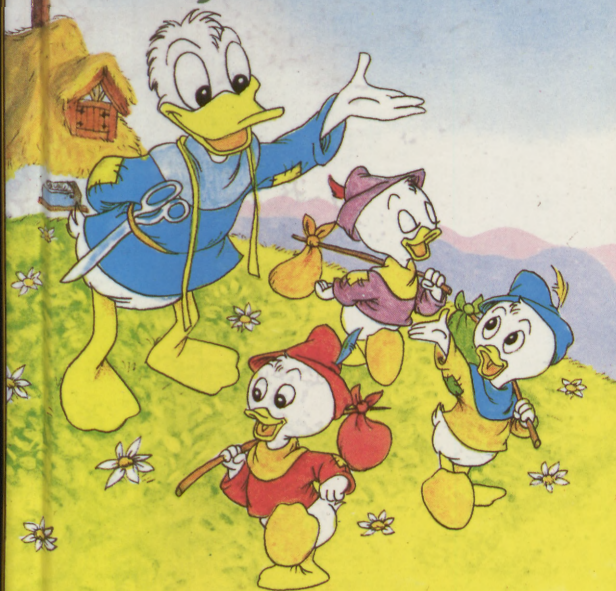
WALT DISNEY

Vidám mesék

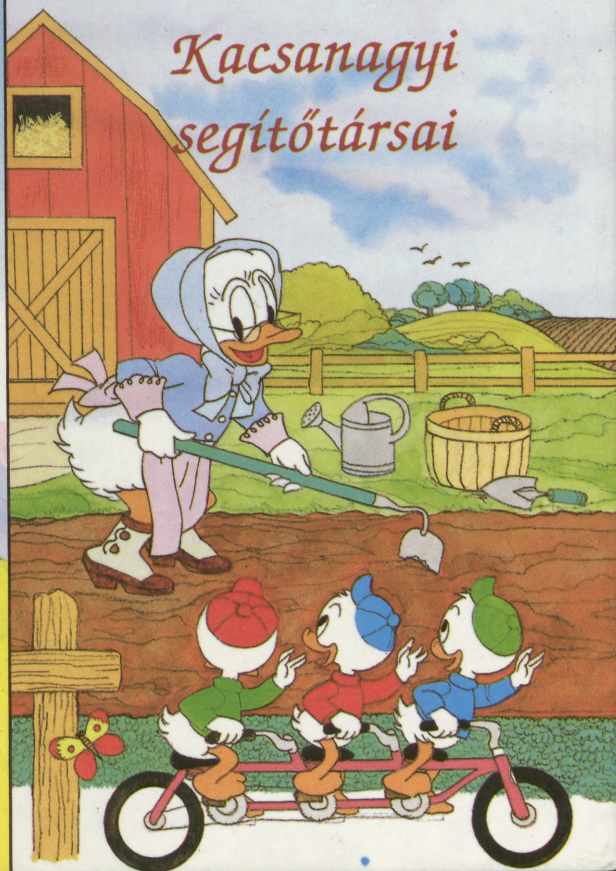
*Ámókus és Bémókus
az otthonáért harcol*

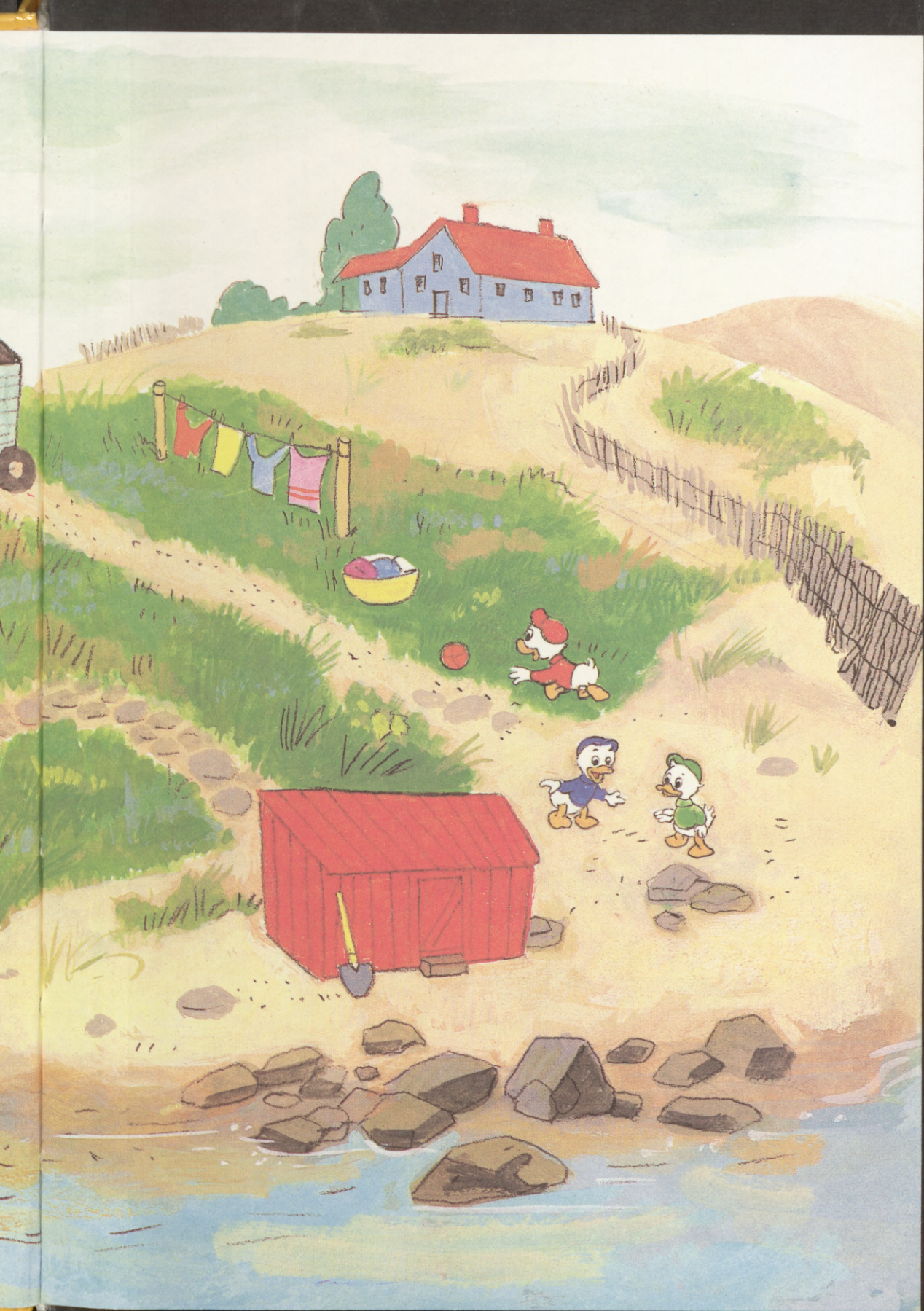
*Terülj,
terülj asztalkám!*

*Kacsanagyi
segítőtársai*

MC MM.052

ORSZÁGOS
KÖNYV-
TÁR

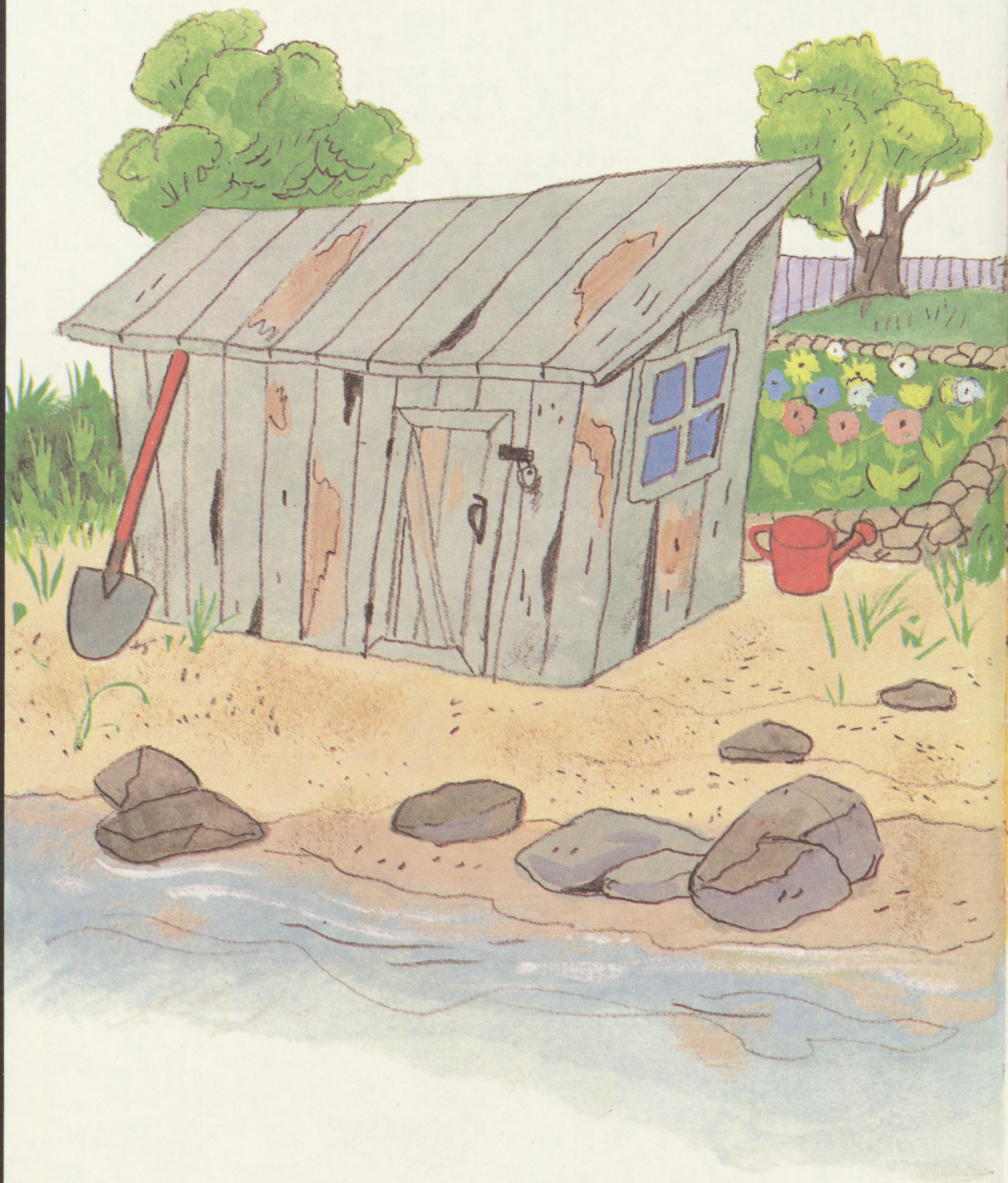
R.2

1990

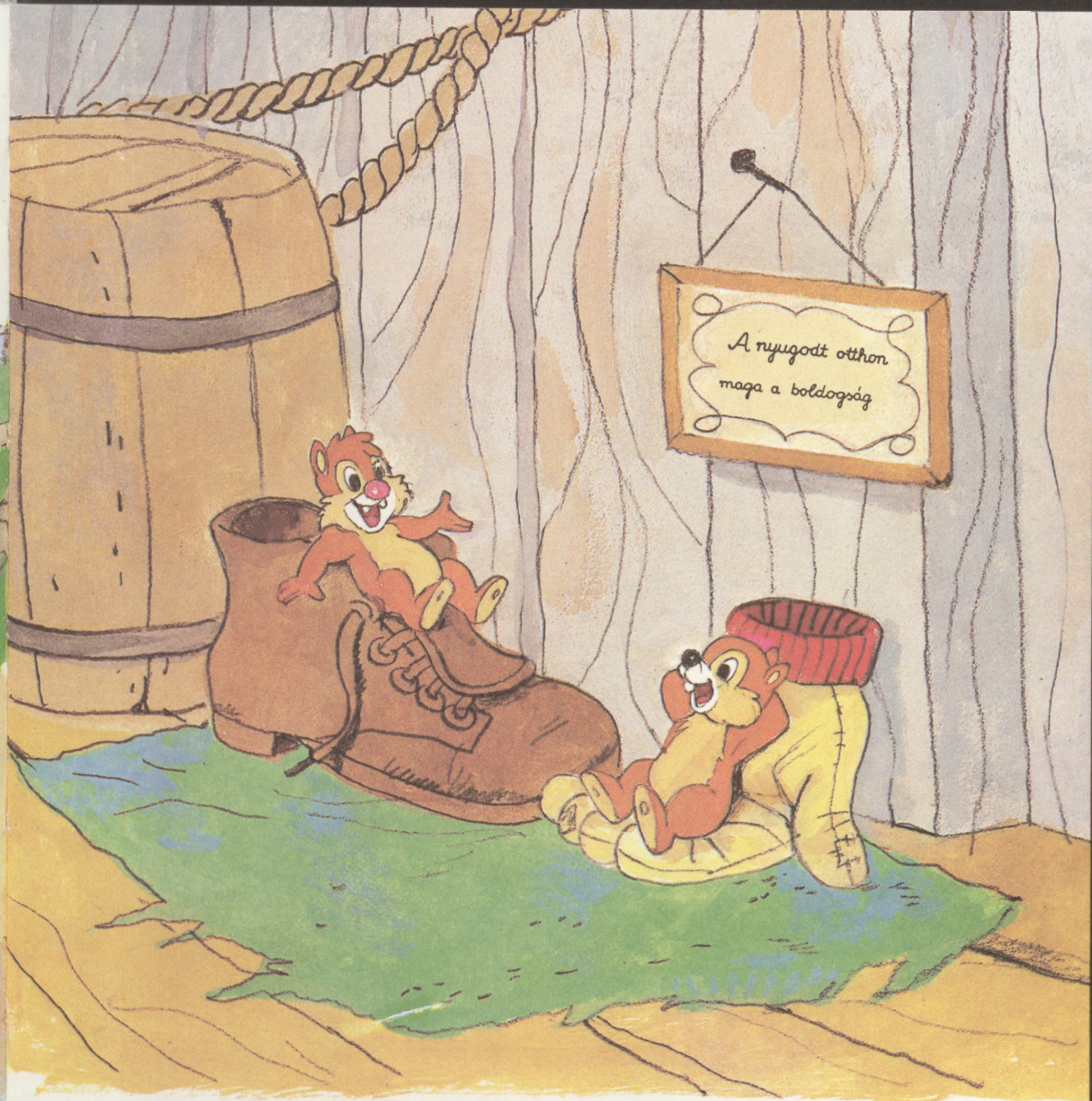

ÁMÓKUS
ÉS BÉMÓKUS
AZ OTTHONÁÉRT
HARCOL

Donald kacsá kertje mögött,
a tópart közelében állt egy öreg pajta.

Ebben a pajtában telepedett le Ámókus és Bémókus.
- Nem igazán takaros ez a pajta - mondta Ámókus.
- Ráférne egy kis festés - vélte Bémókus.
De abban mindketten egyetértettek,
hogy mindennek ellenére nagyon otthonos volt
a házikó.

Boldogan és elégedetten éltek az öreg pajtában,
mígnem egy napon hangokat hallottak kintről.

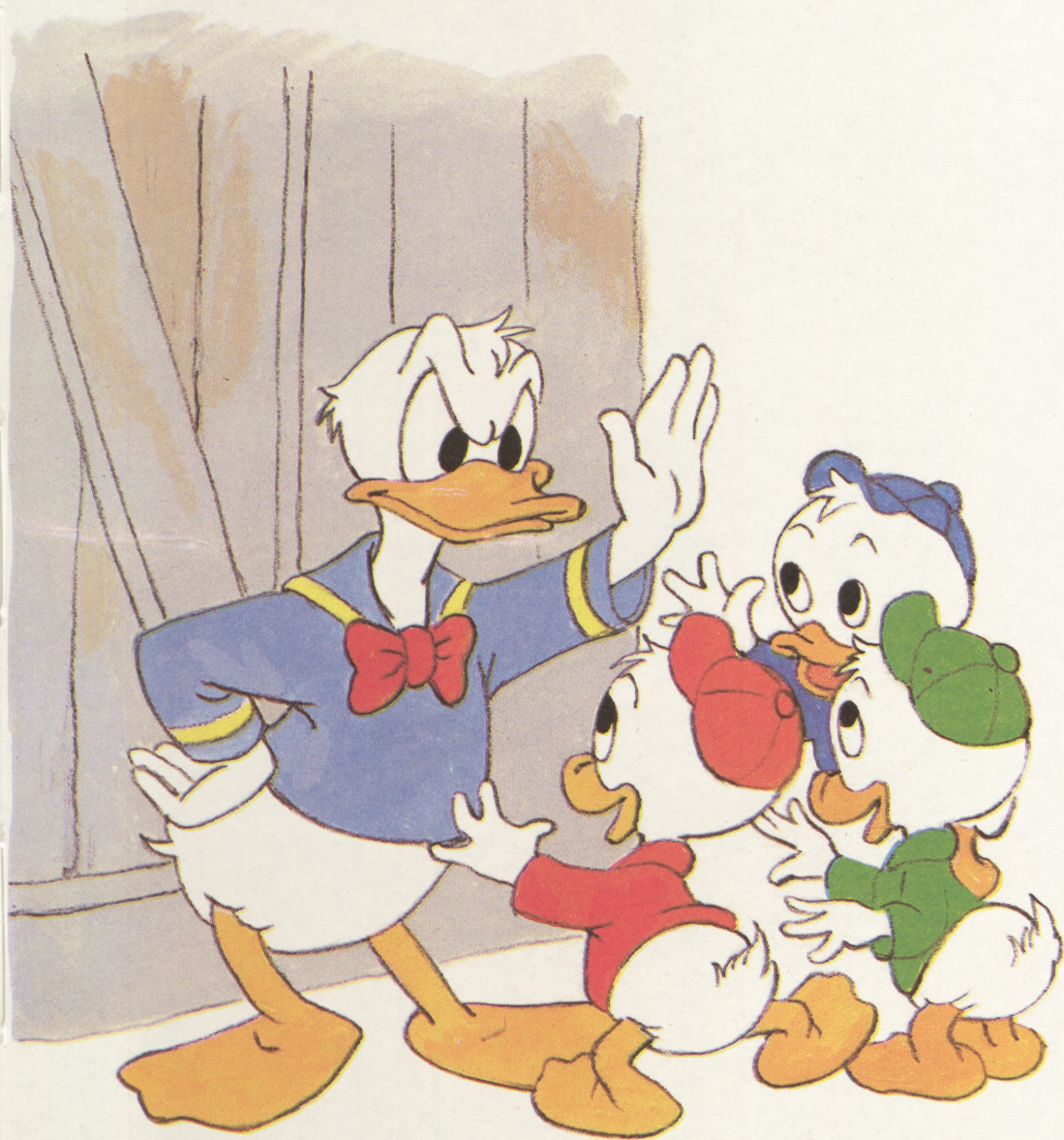

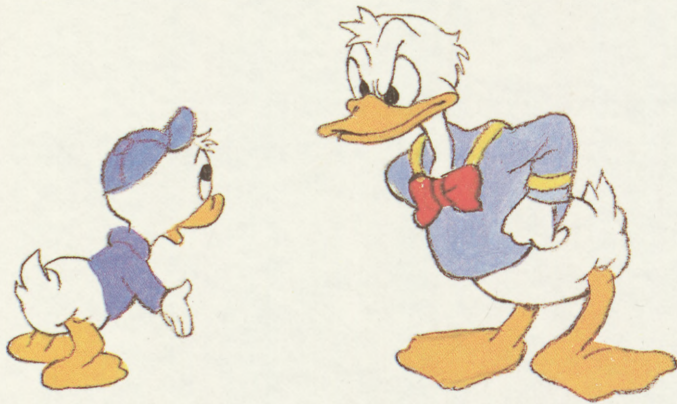
Donald unokaöccsei voltak.

- Úgy szeretnék egy vitorlás hajót - könyörgött Tiki. - Szeretnék látni valamit a világból! - mondta Niki és Viki.

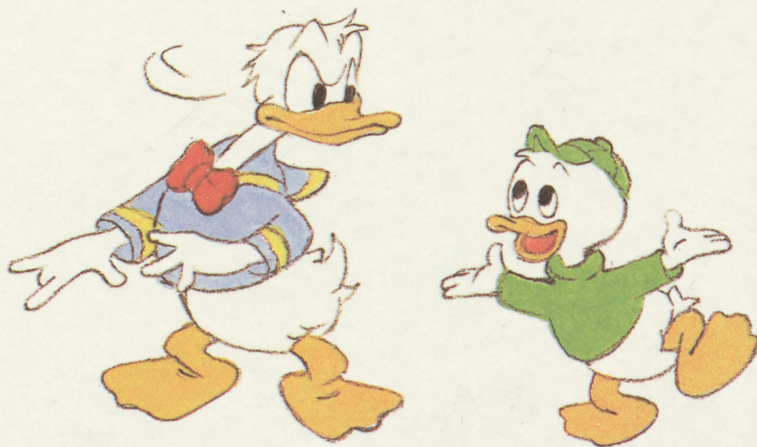
- Egy vitorlást? - kiáltotta Donald.

- Szó sem lehet róla! Tudjátok egyáltalán, mennyibe kerül ez?

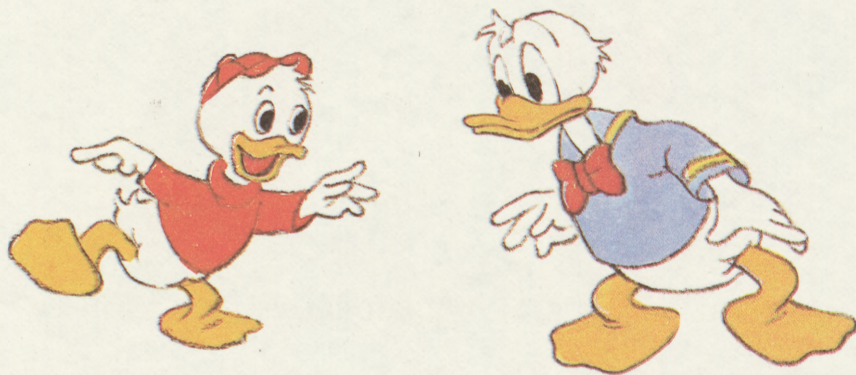

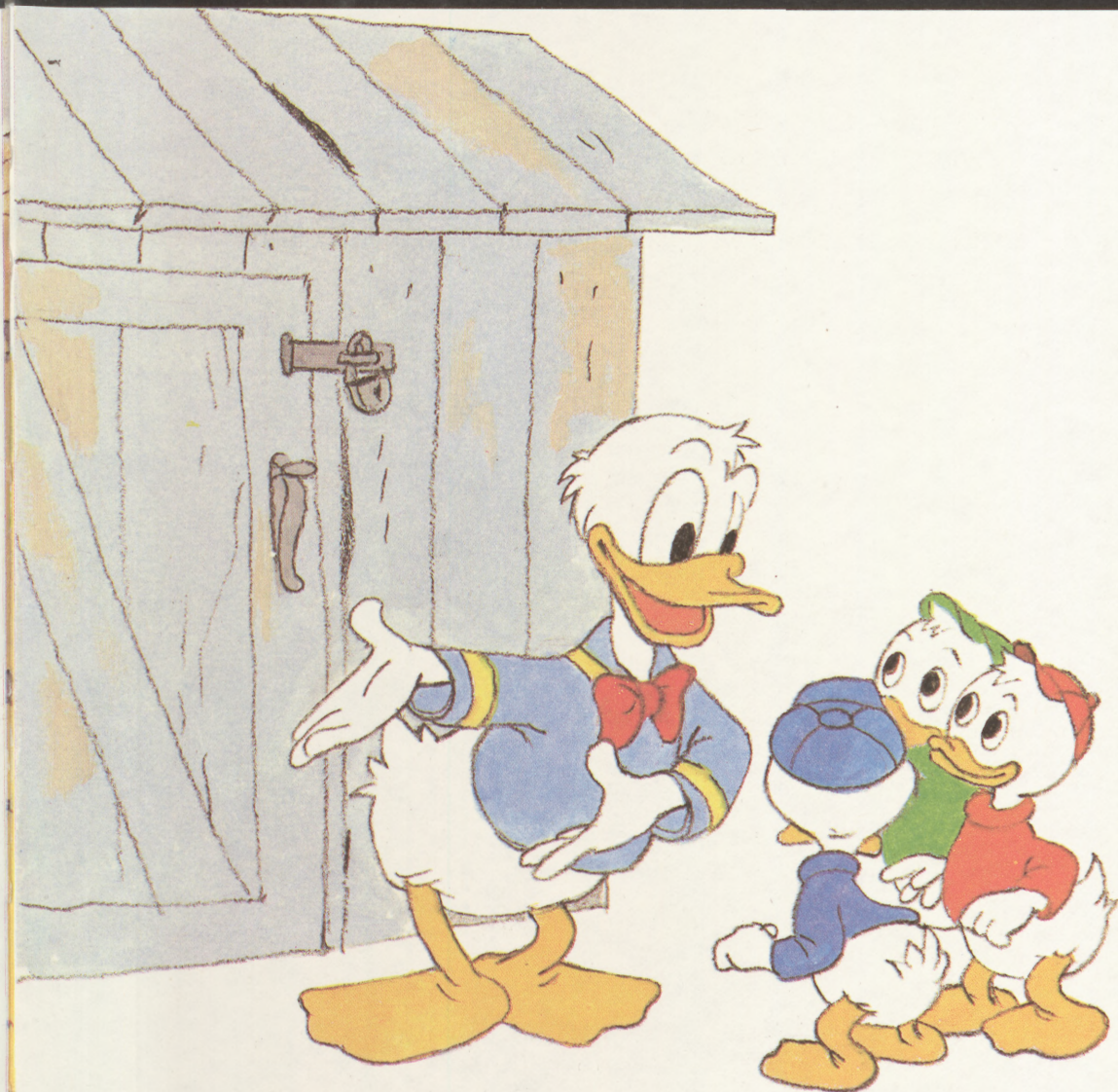
- Semmibe se fog kerülni - bizonygatta Tiki.

- Saját magunk megépítjük - mondta Niki.

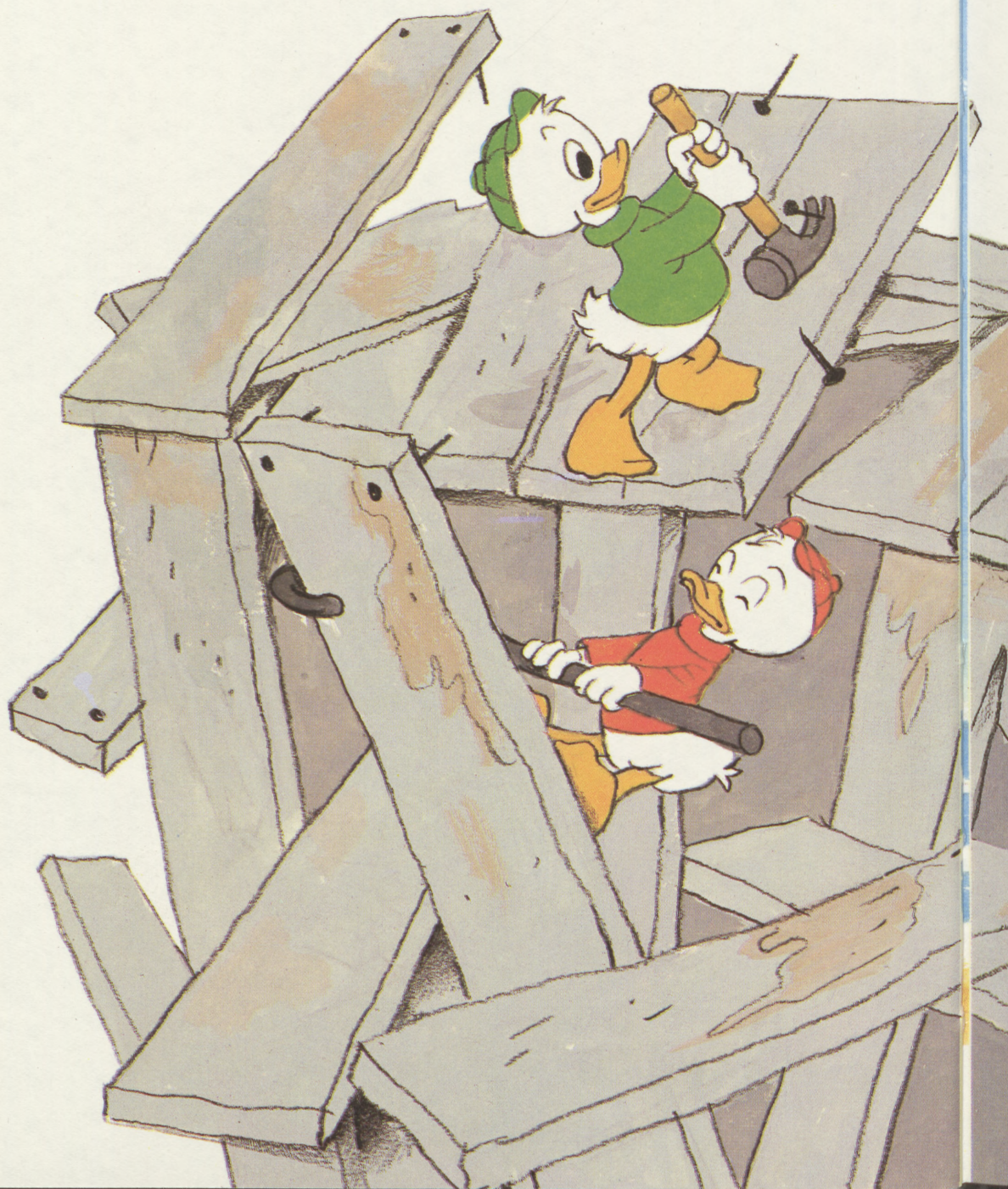

- Csak engedd meg, hogy az öreg pajtát lebontsuk és a fadeszkákat felhasználjuk - kérte Viki.

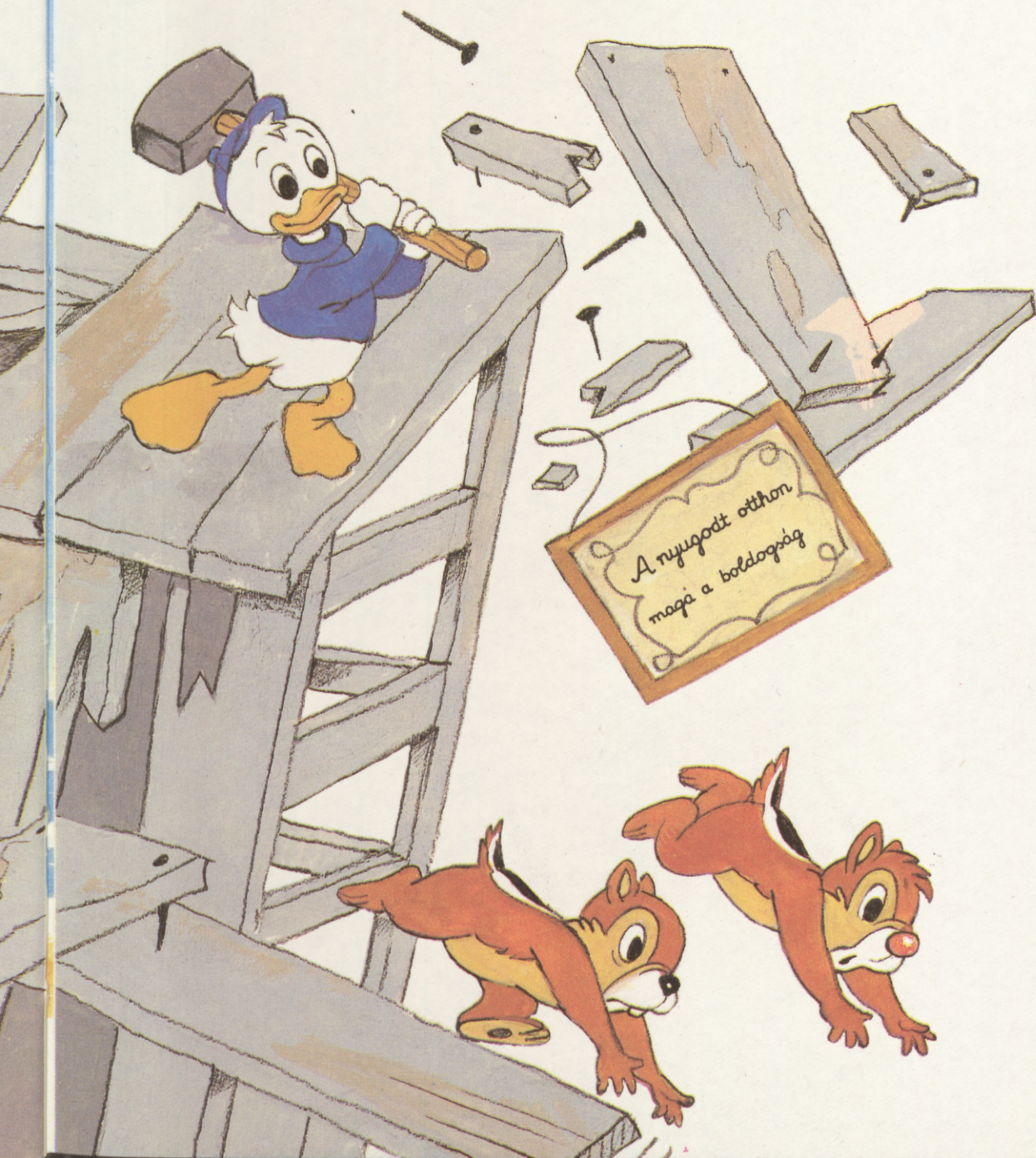

- Nos, jól van - mondta Donald. - Ez az öreg pajta
úgysem jó már semmire. Legalább egy kis időre
értelmesen elfoglaljátok magatokat és nem töritek
rosszban a fejeteket! Lebonthatjátok a pajtát.

Másnap már korán reggel munkához látott a három kiskacsa. CSITT! CSATT! BUMM!
Kihúzták a szögeket a deszkákból és lebontották a pajtát.
A nagy zajra felriadtak a mókusok is.

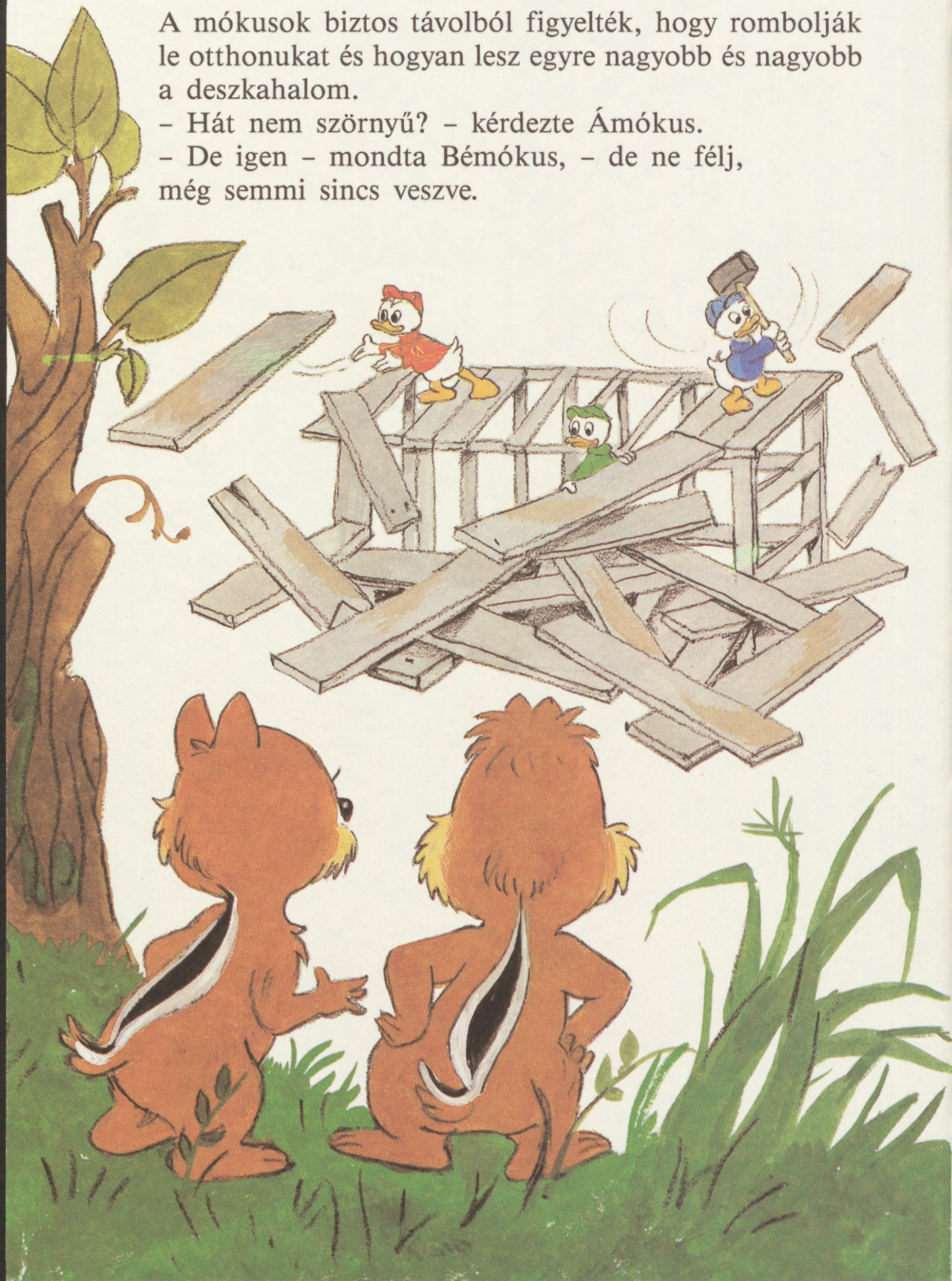
Egy nagy csattanással épp a hálószobájuk fala dőlt le.
Ámókus és Bémókus amilyen gyorsan csak tudtak,
elszaladtak onnan.

A mókusok biztos távolból figyelték, hogy rombolják le otthonukat és hogyan lesz egyre nagyobb és nagyobb a deszkahalom.

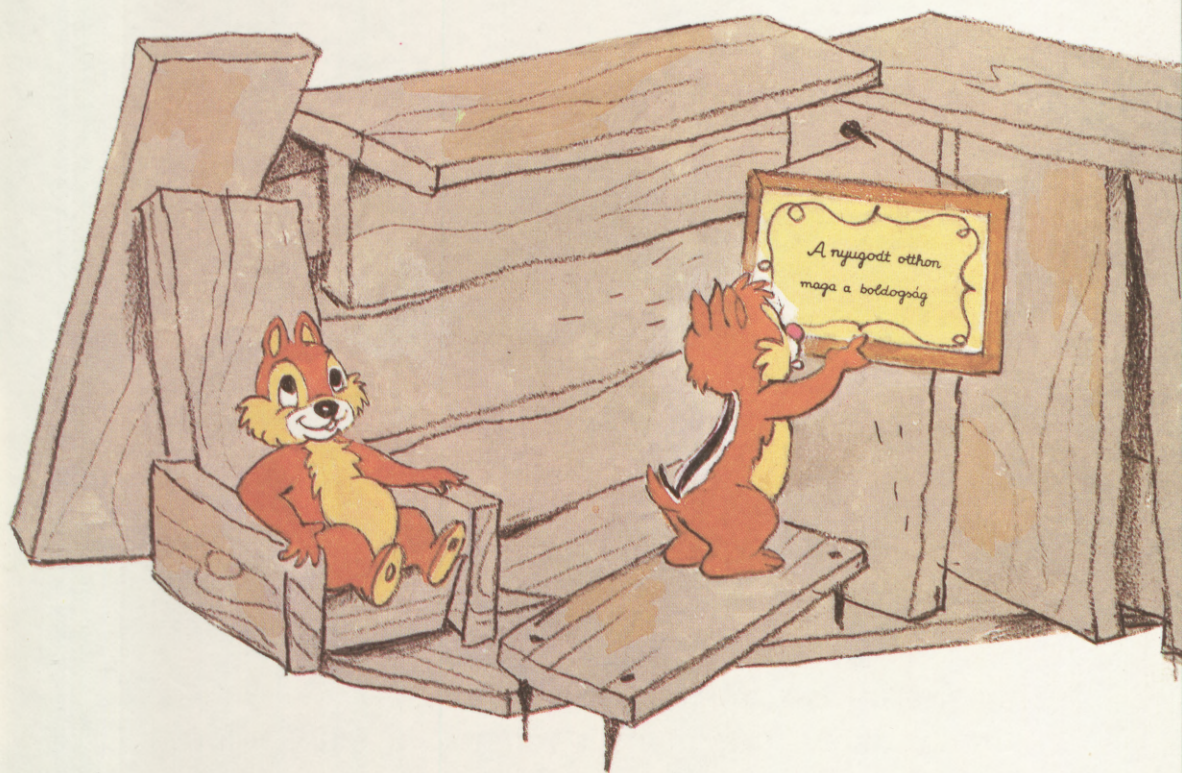
- Hát nem szörnyű? - kérdezte Ámókus.

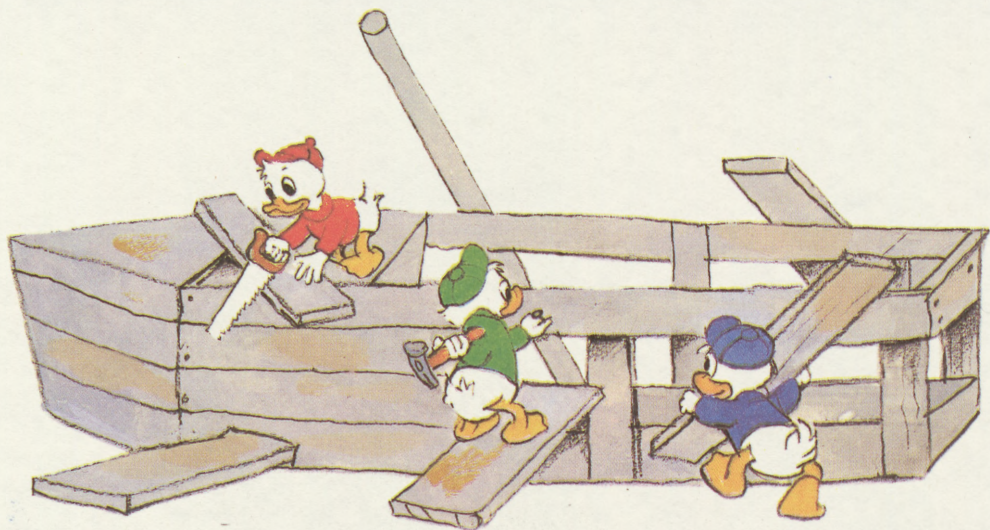
- De igen - mondta Bémókus, - de ne félj, még semmi sincs veszve.

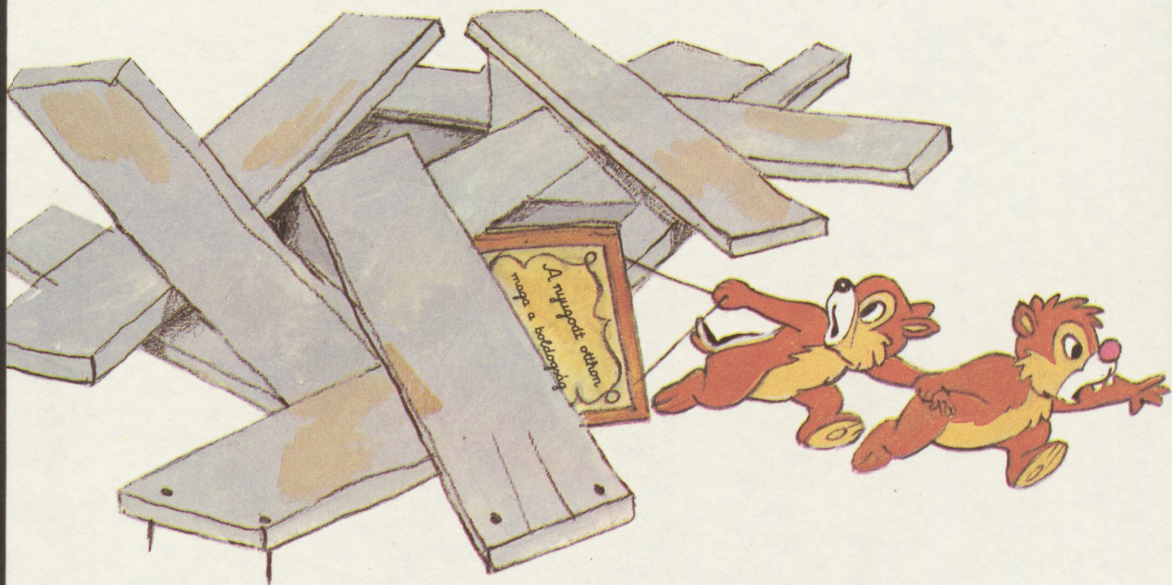

Eltűntek a deszkahalomban
és újból berendezkedtek.

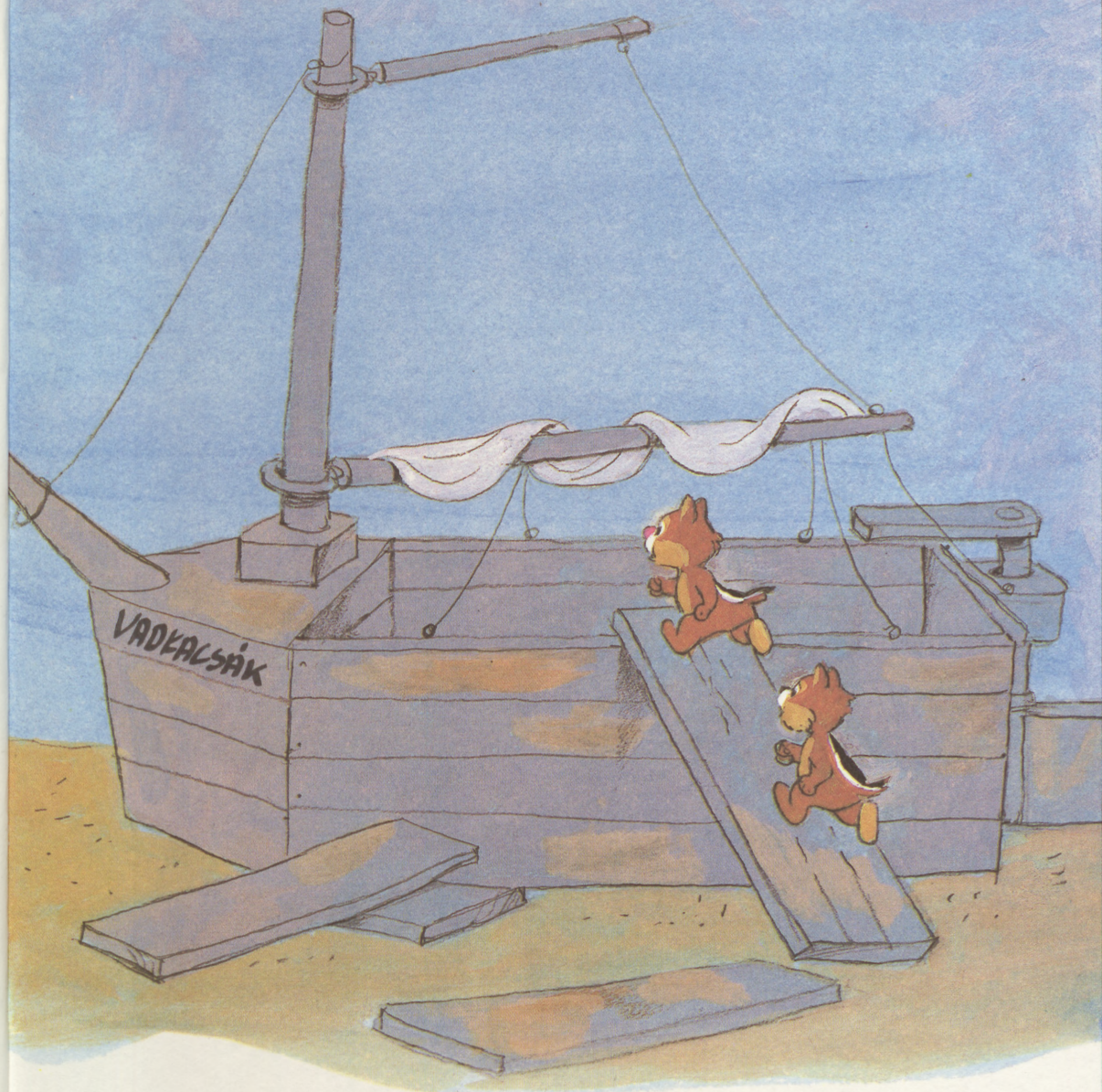

De új otthonuk sem bizonyult tartósnak.
Miután lebontották a pajtát, a három testvér
azonnal hozzáfogott a vitorlás építéséhez.

Hamarosan összedőlt a deszkahalom.
A mókusoknak megint nem volt tető a fejük fölött.

A három kacsagyerek estére végzett a munkával,
a mókusok pedig felmentek a hajóra,
hogy körülnézzenek egy kicsit.

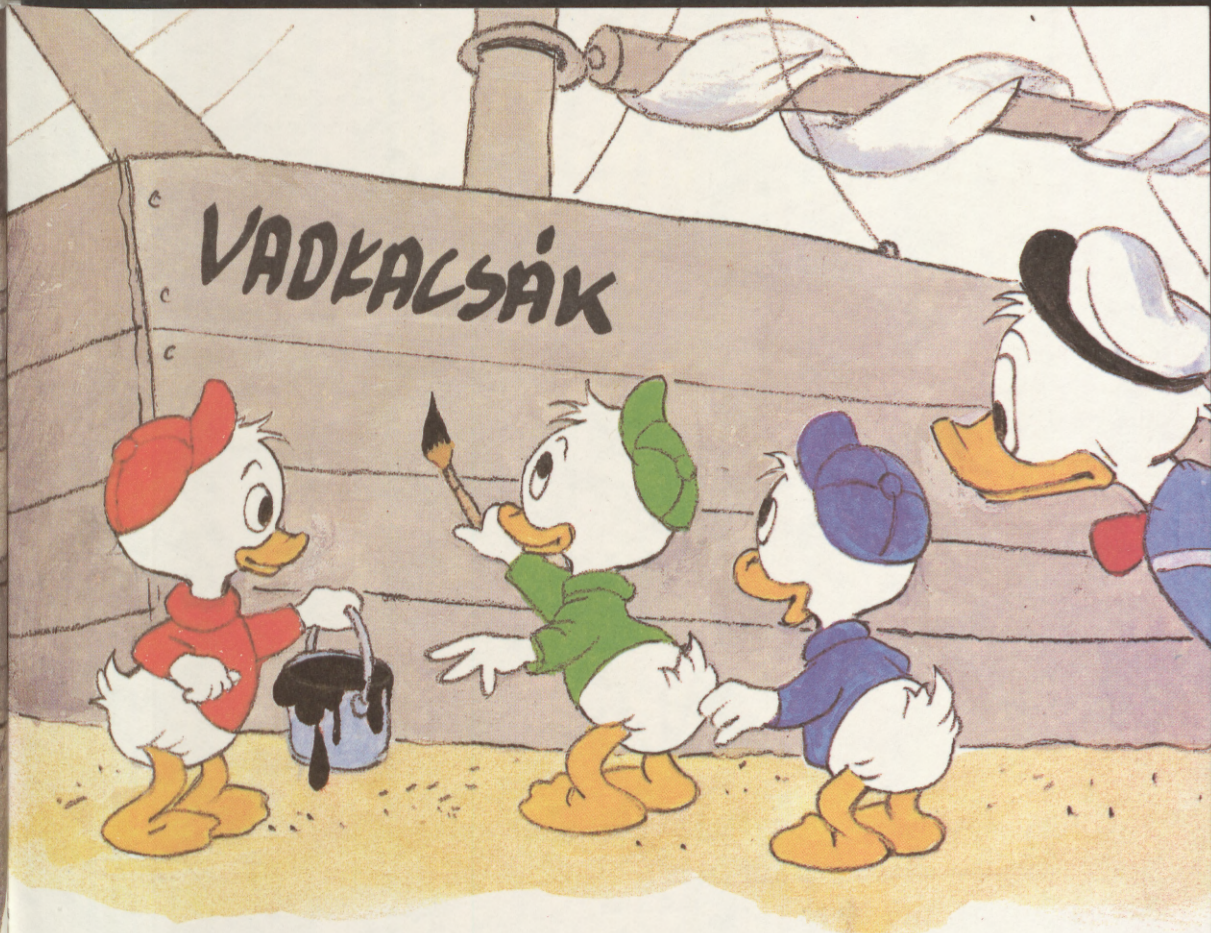
- Nem egészen olyan, mint amilyennek képzeltem -
mondta Ámókus, - de azért megteszi.

- Gyere gyorsan - kiáltotta Bémókus.

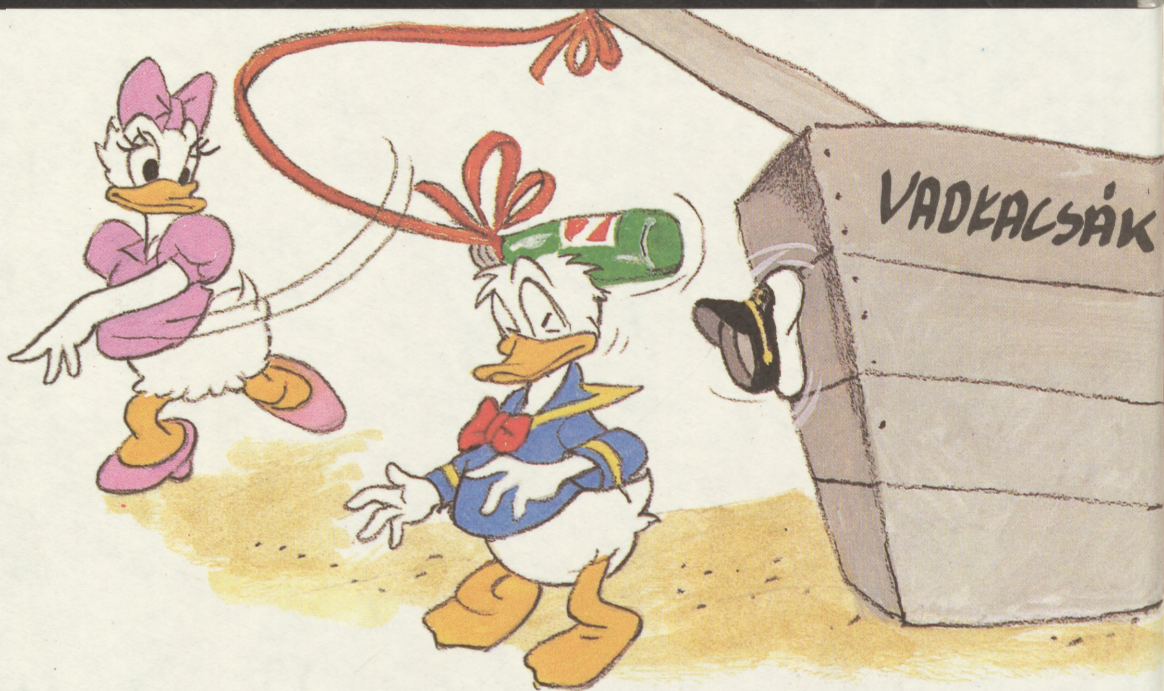

A hajó belsejében találtak egy nyugodt, sötét helyet,
ahol meghúzták magukat.

Összekuporodtak egy kötéltekercsen és elaludtak.

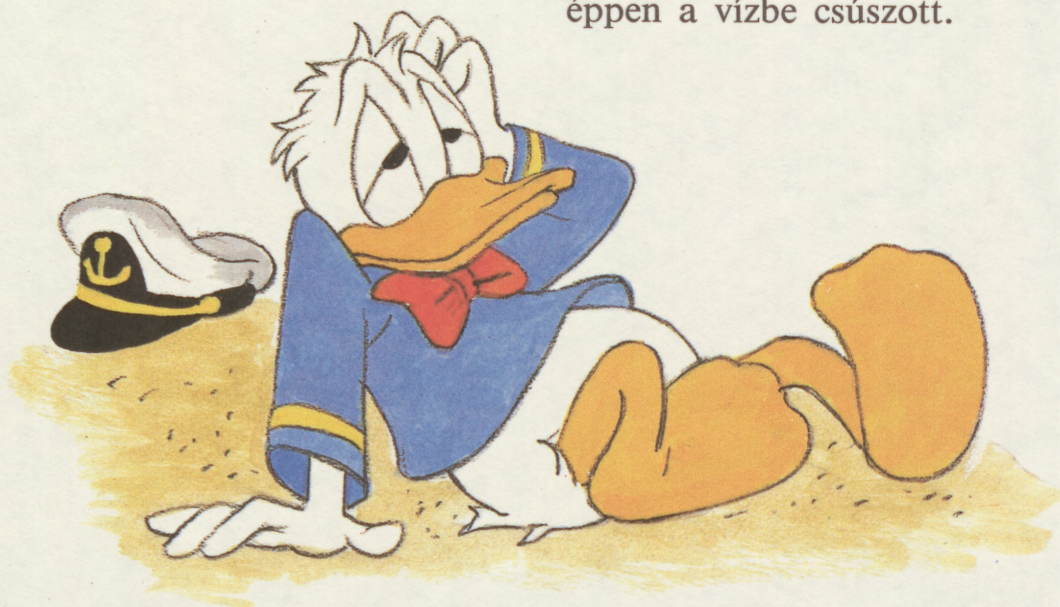

Másnap reggel eljött Donald is az unokaöccseivel,
hogy segítsen nekik lefesteni a hajót.
Először is a hajó nevét írták fel: VADKACSAK

Daisy egy üveg pezsgővel akarta felavatni a hajót.
De az üveg nem a hajó orrát találta el,
hanem Donald fejét.

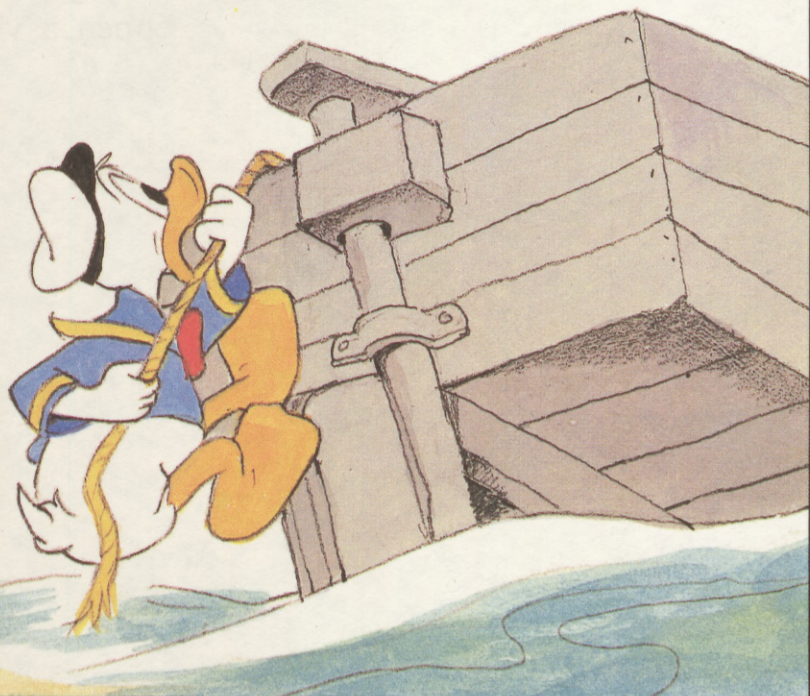
Amikor Donald
magához tért, a hajó
éppen a vízbe csúszott.

Mindnyájan felugrottak a fedélzetre.

- Állj, várjatok meg! - kiabálta Donald és gyorsan utánuk mászott.

A hajót dobálták a hullámok. Erre aztán a két mókus is felébredt.

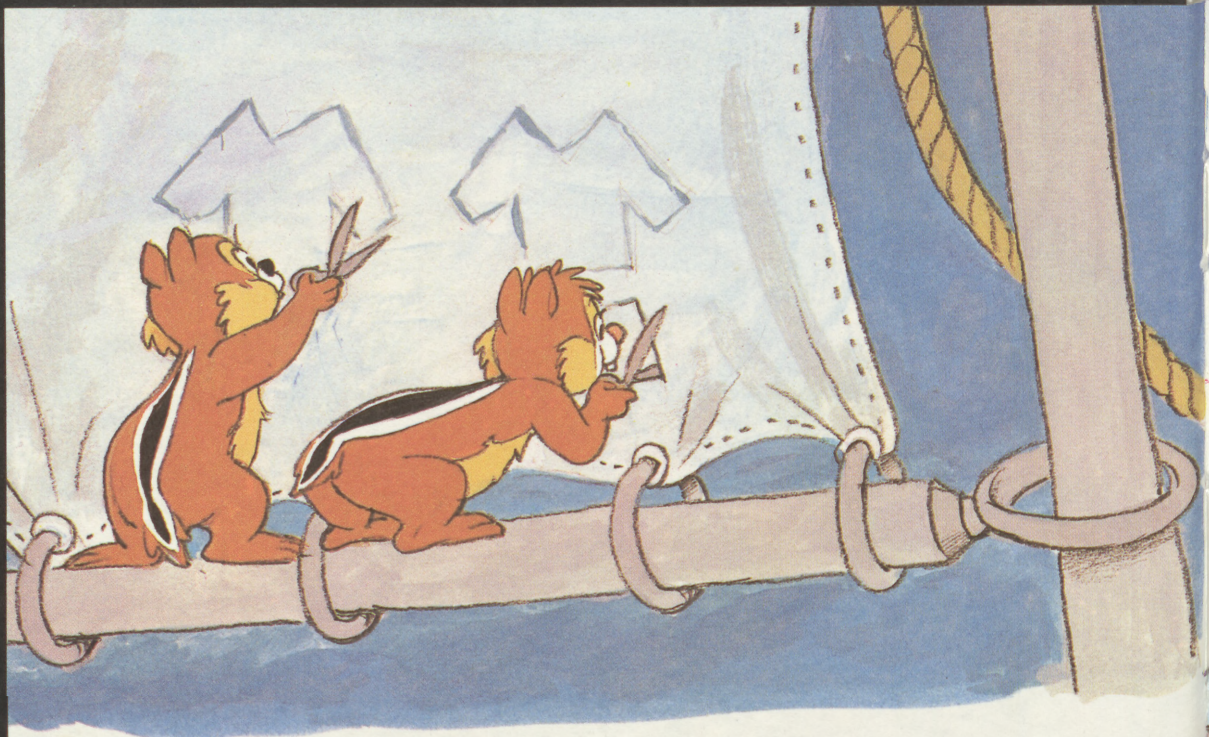
– Mi történt? Hol vagyunk? – kiáltotta kétségbeesetten Bémókus. – Elindult a hajó! Valószínűleg a nyílt tengeren vagyunk! – felelte Ámókus.

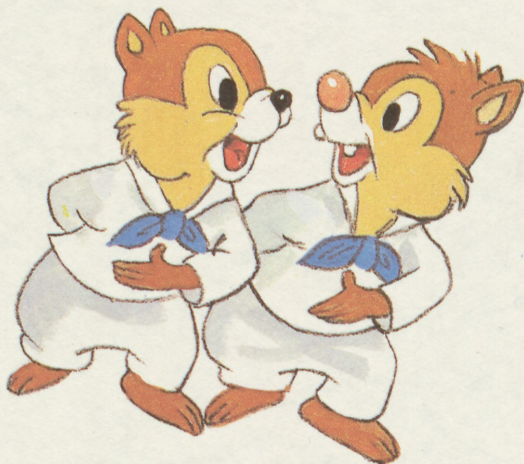
Felmásztak a fedélzetre és valóban csak vizet láttak mindenütt!

Tiki, Niki és Viki kibontották a vitorlát. Donald osztogatta a parancsokat. Daisy a kormányrúdnál állt és megpróbálta irányítani a hajót. A mókusokat egyikük sem vette észre.

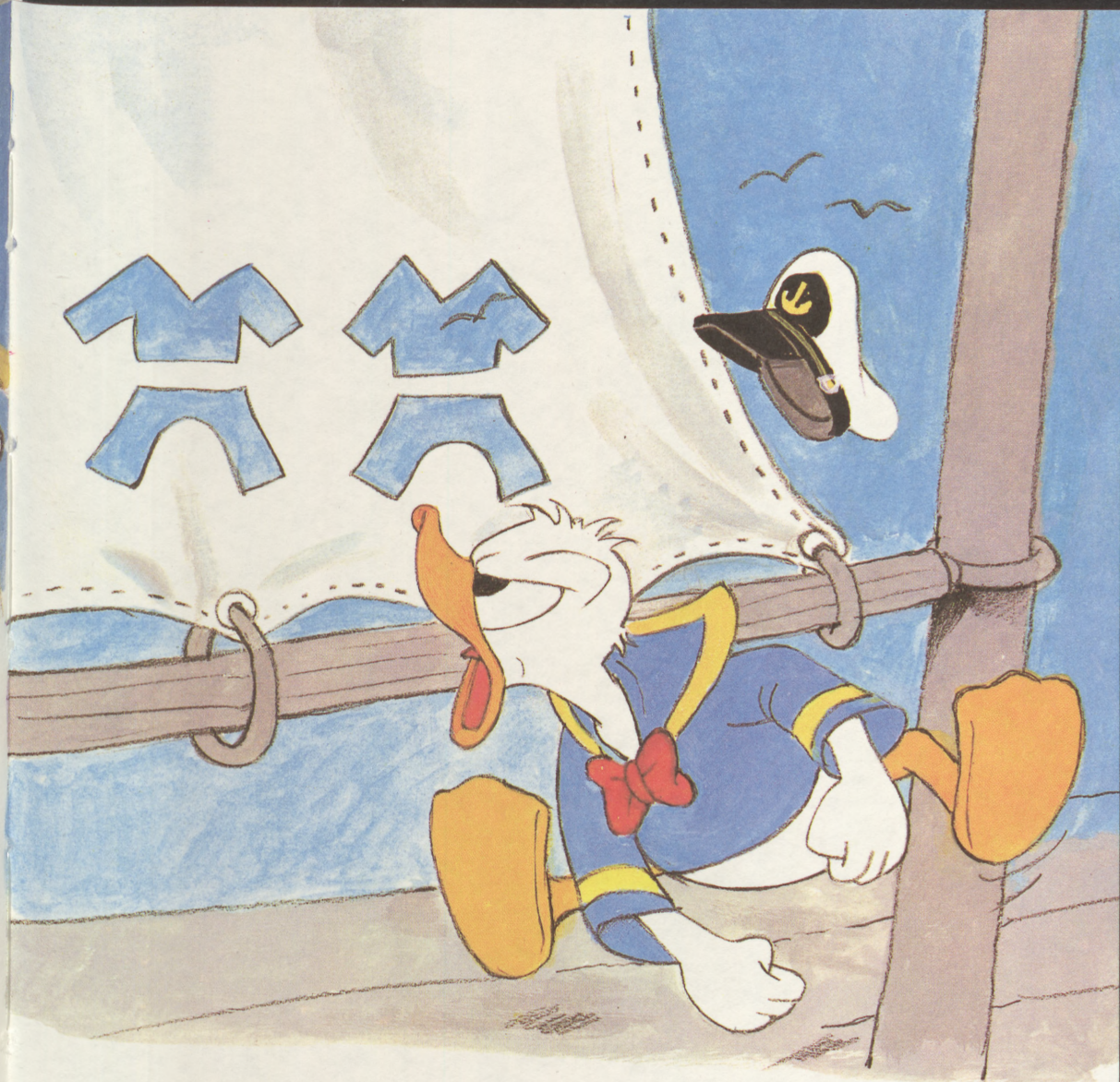

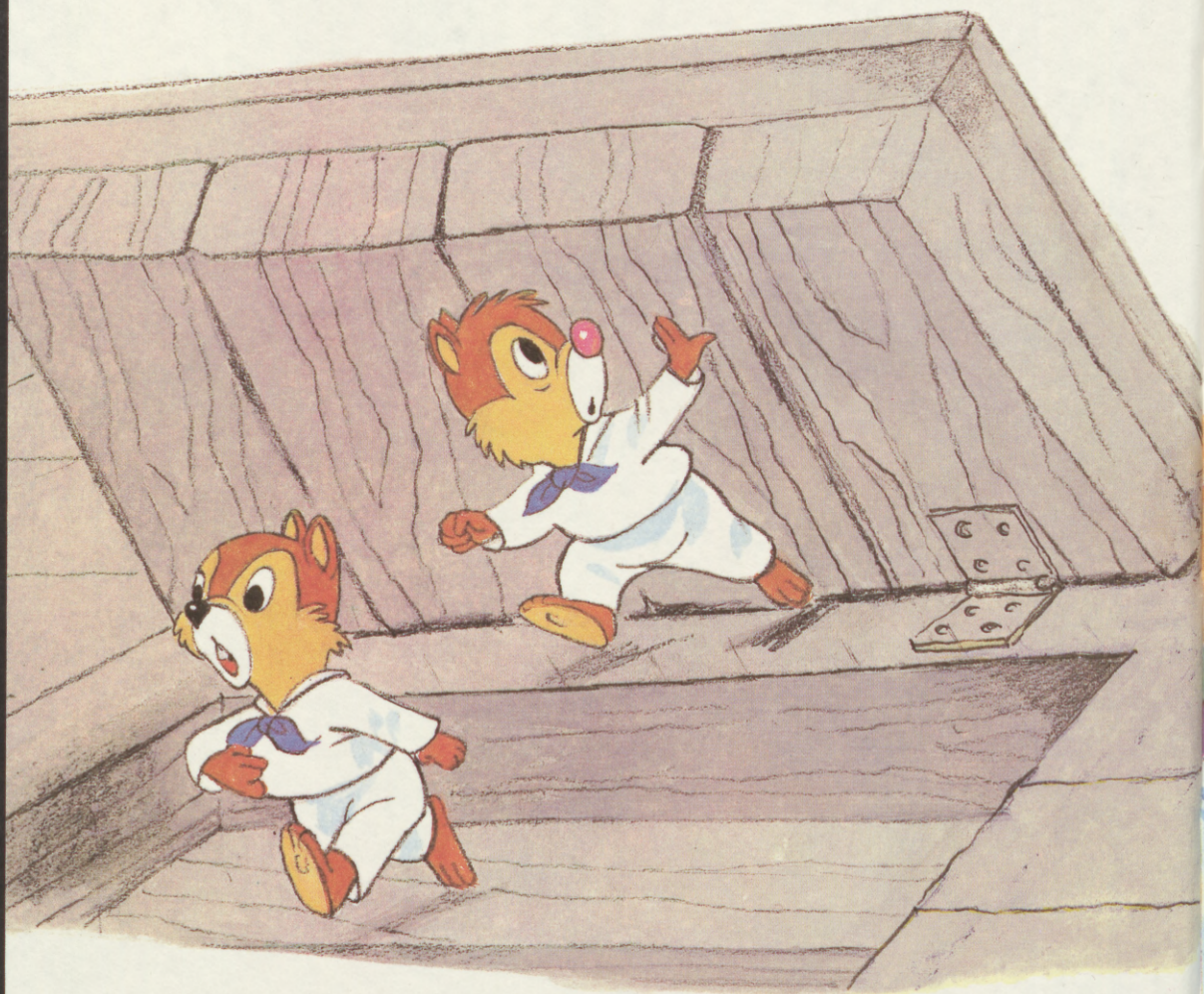
- Nem is olyan rossz vitorlázni - állapította meg Ámókus. - Nem, de vízálló ruhára azért szükségünk van! - mondta Bémókus. Éjszaka aztán, amikor már mindenki elaludt, a vitorlából ruhát vágtak ki maguknak, majd szépen összevarrták.

Másnap reggel kifogástalan öltözékben jelentek meg, és pont úgy néztek ki, mint az igazi matrózok.

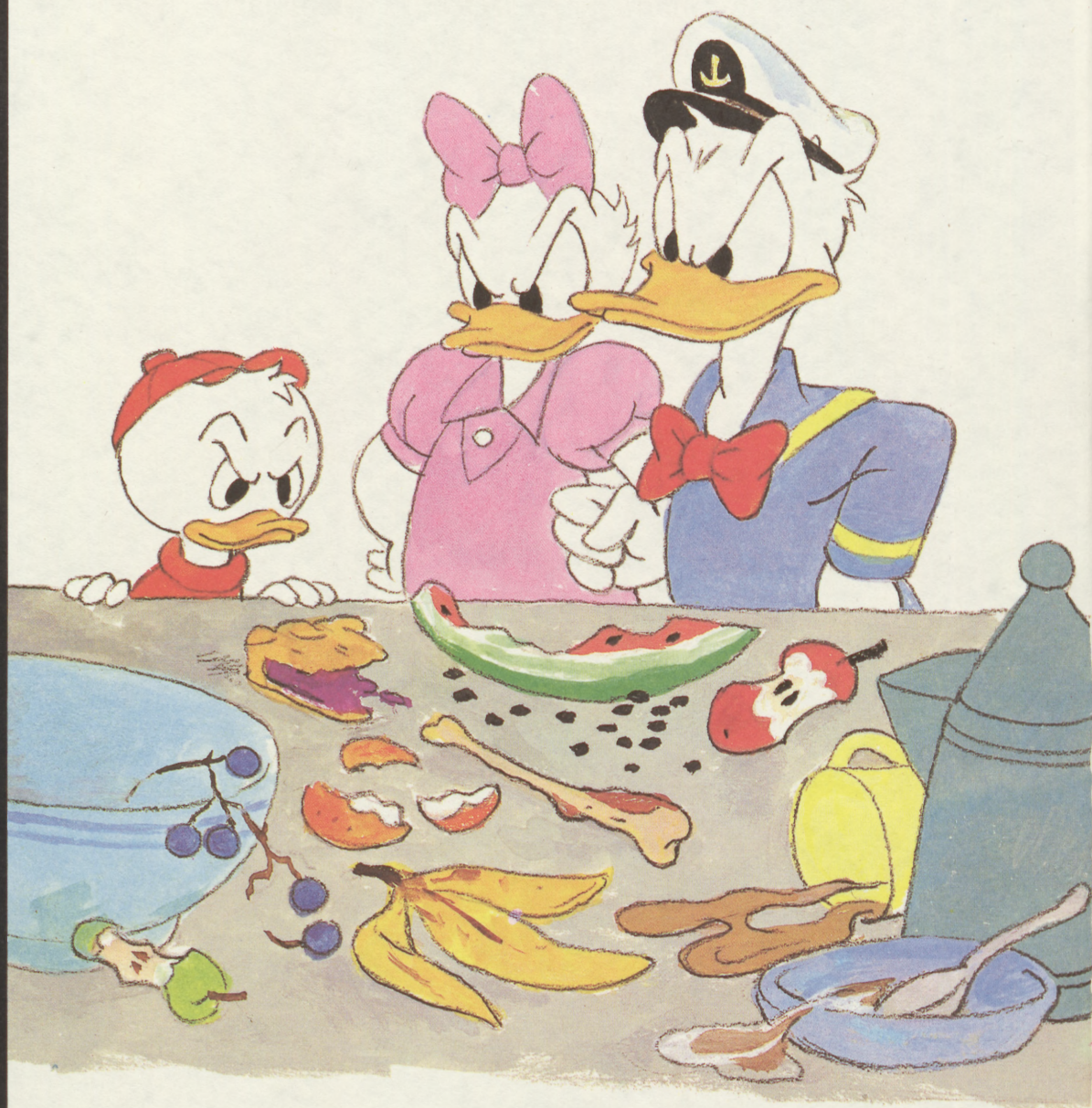
A legénység többi tagja azonban nagyon meglepődött, amikor meglátta a vitorlát. – Van valaki a fedélzeten! – kiáltotta Donald. – De jaj neki, ha elkapom! –

Ámókus és Bémókus nagyon megijedtek és gyorsan visszabújtak biztonságos rejtekhelyükre.

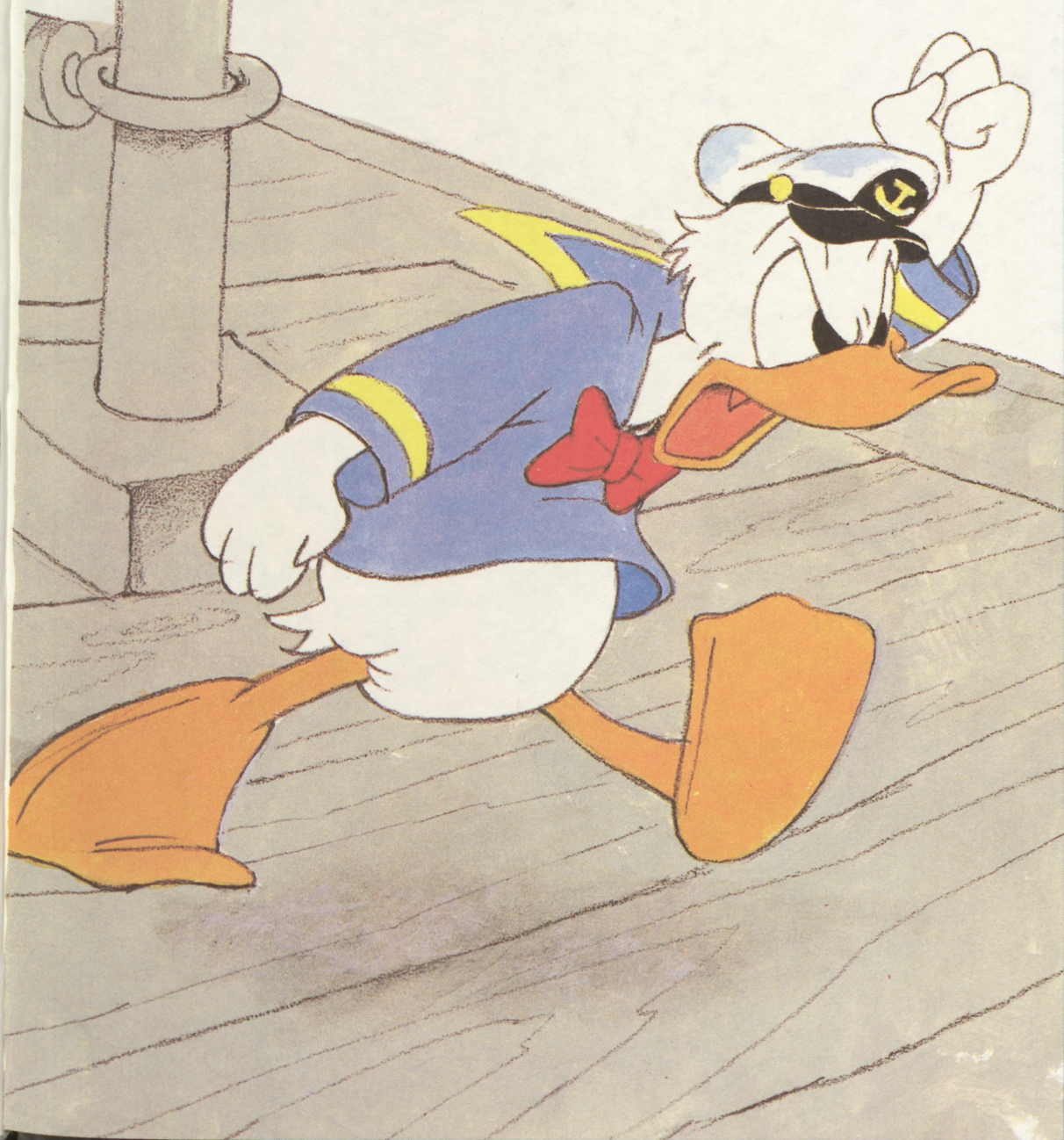

Éjszaka mindketten megéheztek. Belopakodtak a hajókonyhába, ahol egy finomságokkal teli asztalra bukkantak.

Reggelre jól be is laktak. A legénység viszont majd megpukkadt dühében, amikor meglátták a pusztítást.

- Elkapom a gazfickókat! - ordította Donald és felrohant a fedélzetre. De nem járt szerencsével, mert a tettesek már biztos helyen voltak.

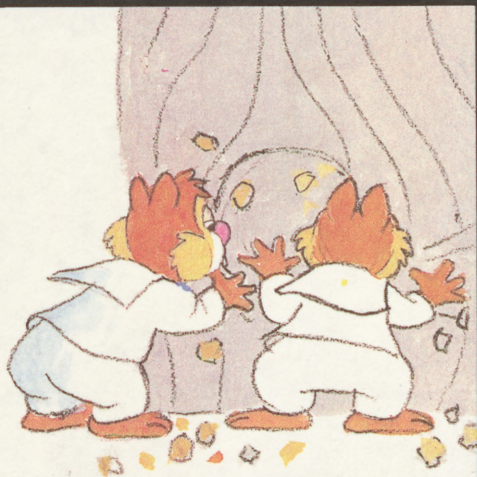

Hirtelen feltámadt a szél. A hullámok ide-oda dobálták a hajót és mindenki tengeribeteg lett.

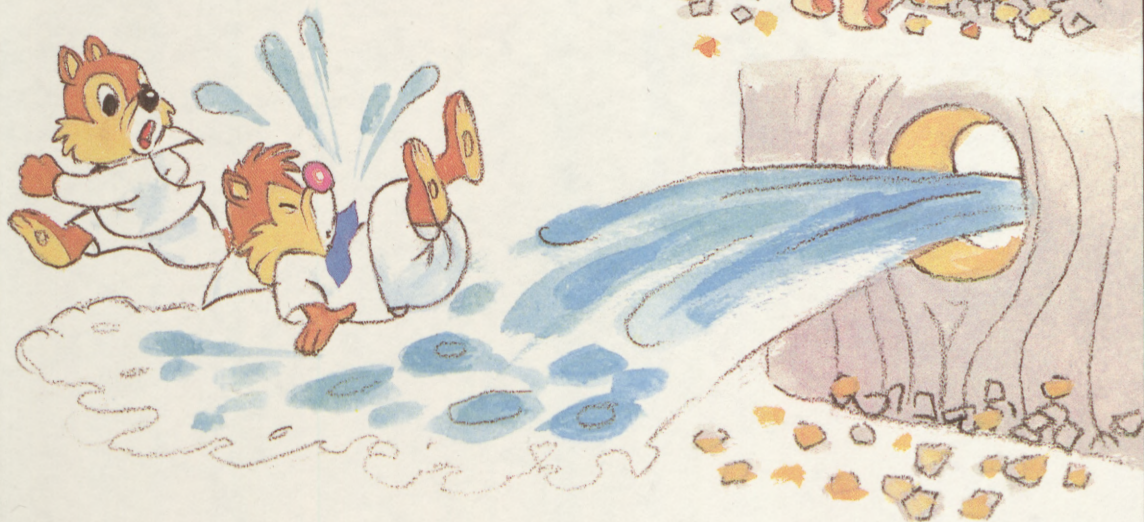
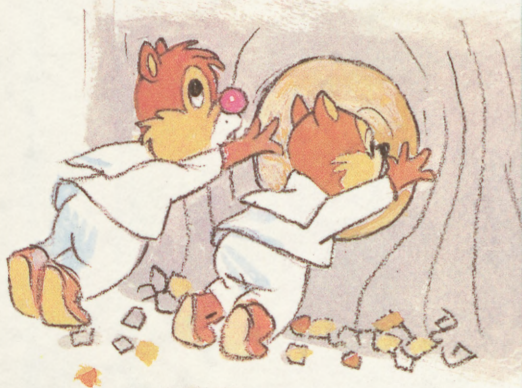
A mókusok is elég rosszul érezték magukat.

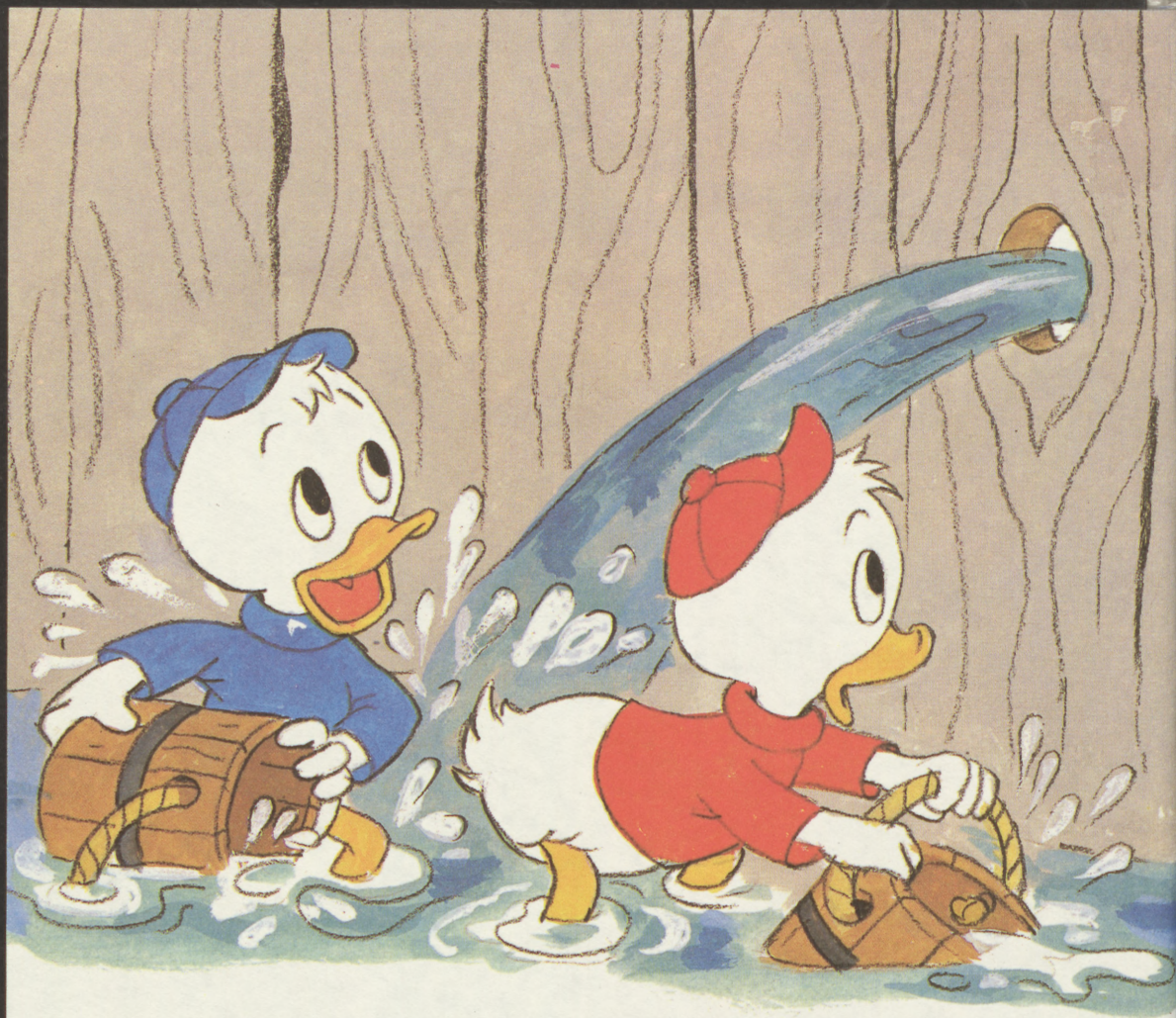
- Friss levegőt! - kiáltotta Ámókus.
- Levegőre van szükségem!
A két kismókus munkához látott.
Egy lyukat akartak rágni a hajó
törzsén.

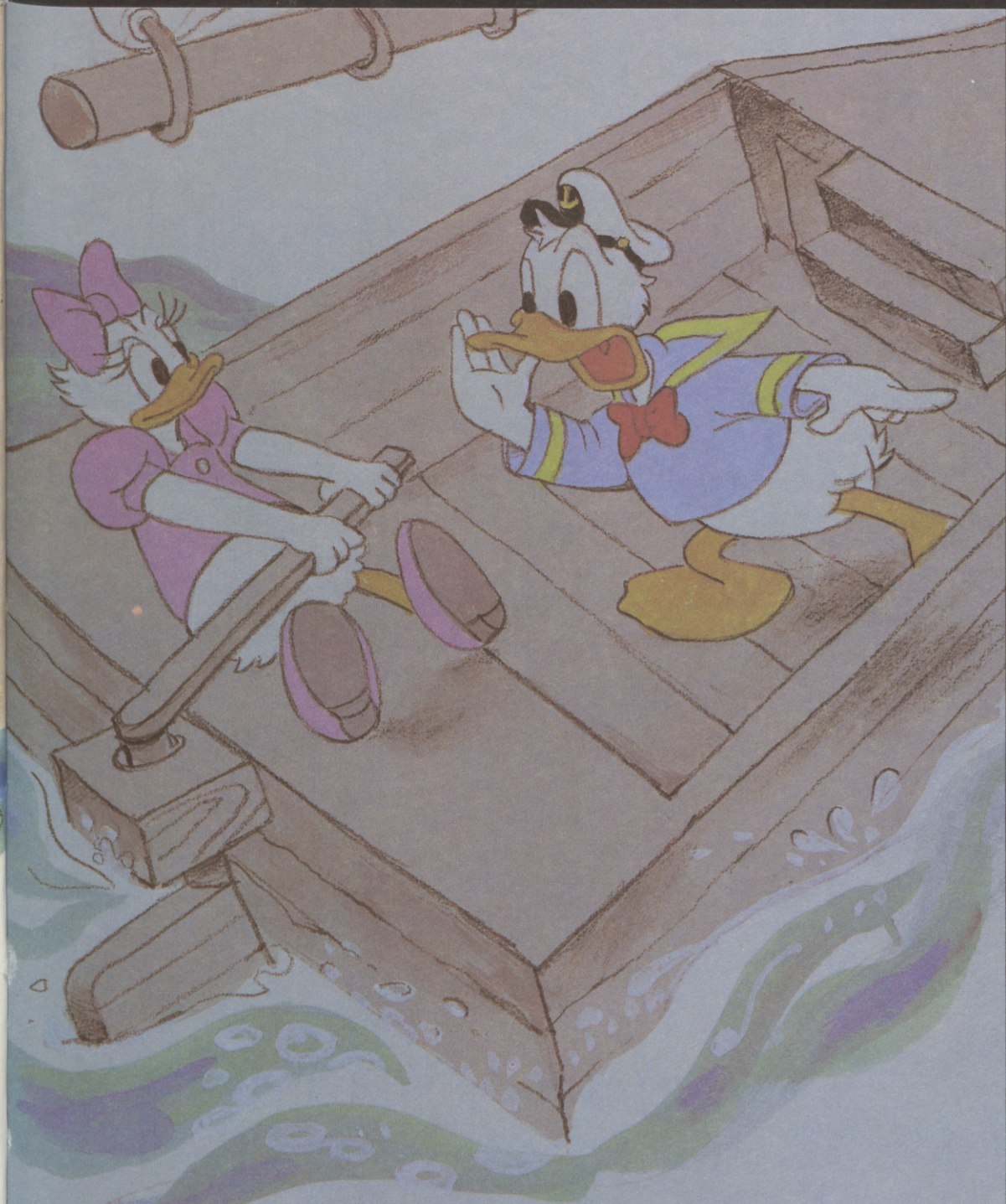
Nagy nehezen átrágták a fát
és már kész is volt a rés.

- Végre levegő! - kiáltotta Bémókus büszkén.
De ... egy óriási csobbanás kíséretében víz ömlött be
a hajóba! - Gyorsan tűnjünk el innen, mielőtt
megfulladunk! - kiáltotta Ámókus. Amilyen gyorsan
csak tudtak elmenekültek onnan.

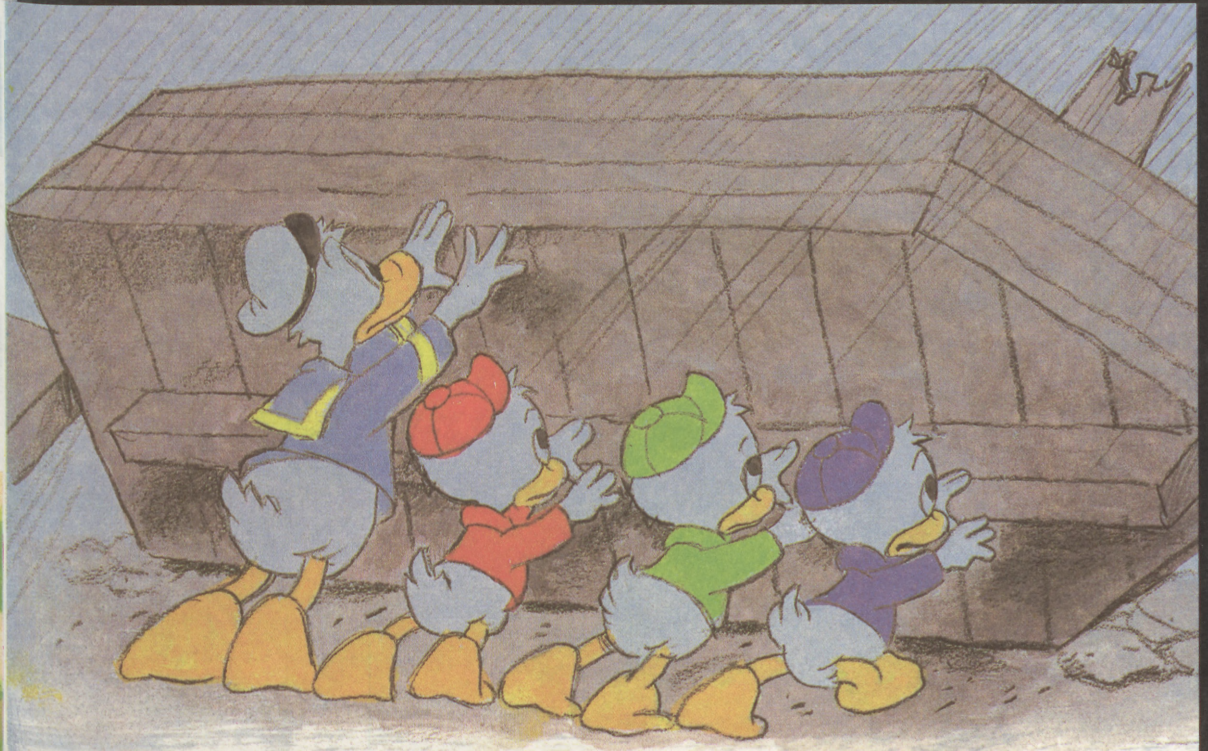
Egyre több és több víz ömlött be a lyukon keresztül.
- Léket kaptunk - kiáltotta Tiki. - Hozzatok a
vödröket! - kiabálta Niki. De a víz sokkal gyorsabban
ömlött be, mint azt a kacsák kimeregették.

- Irány a szárazföld! - adta ki a parancsot Donald. Daisy minden erejét bevetette, hogy irányban tudja tartani a hajót.

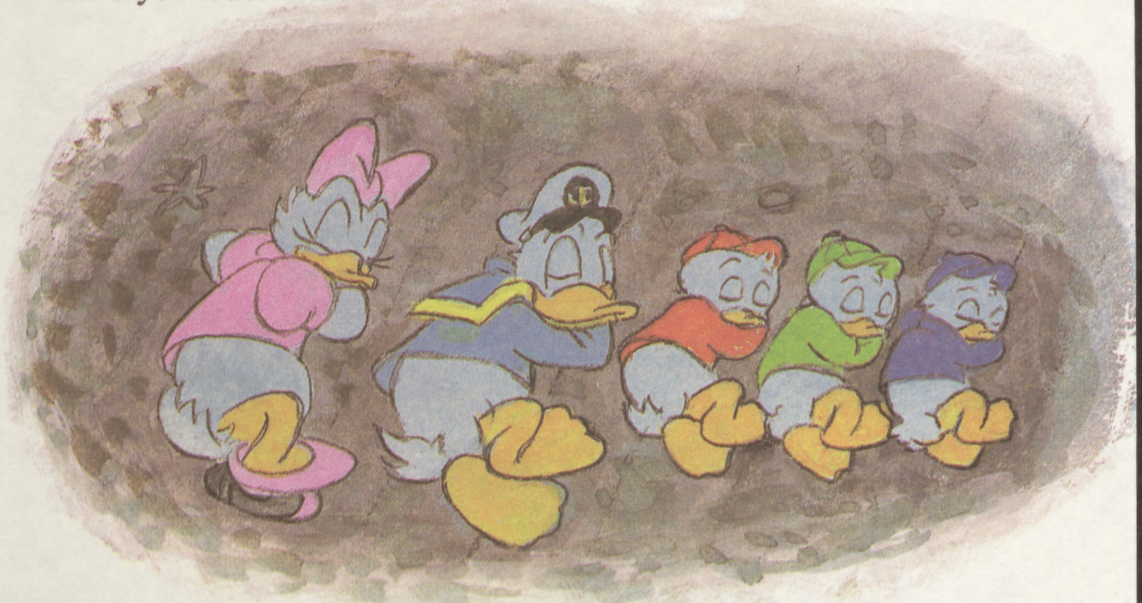

Rettenetesen dörgött és villámlott.
Egy nagy hullám hirtelen belekapott
a hajóba és a vihar partravetette őket.

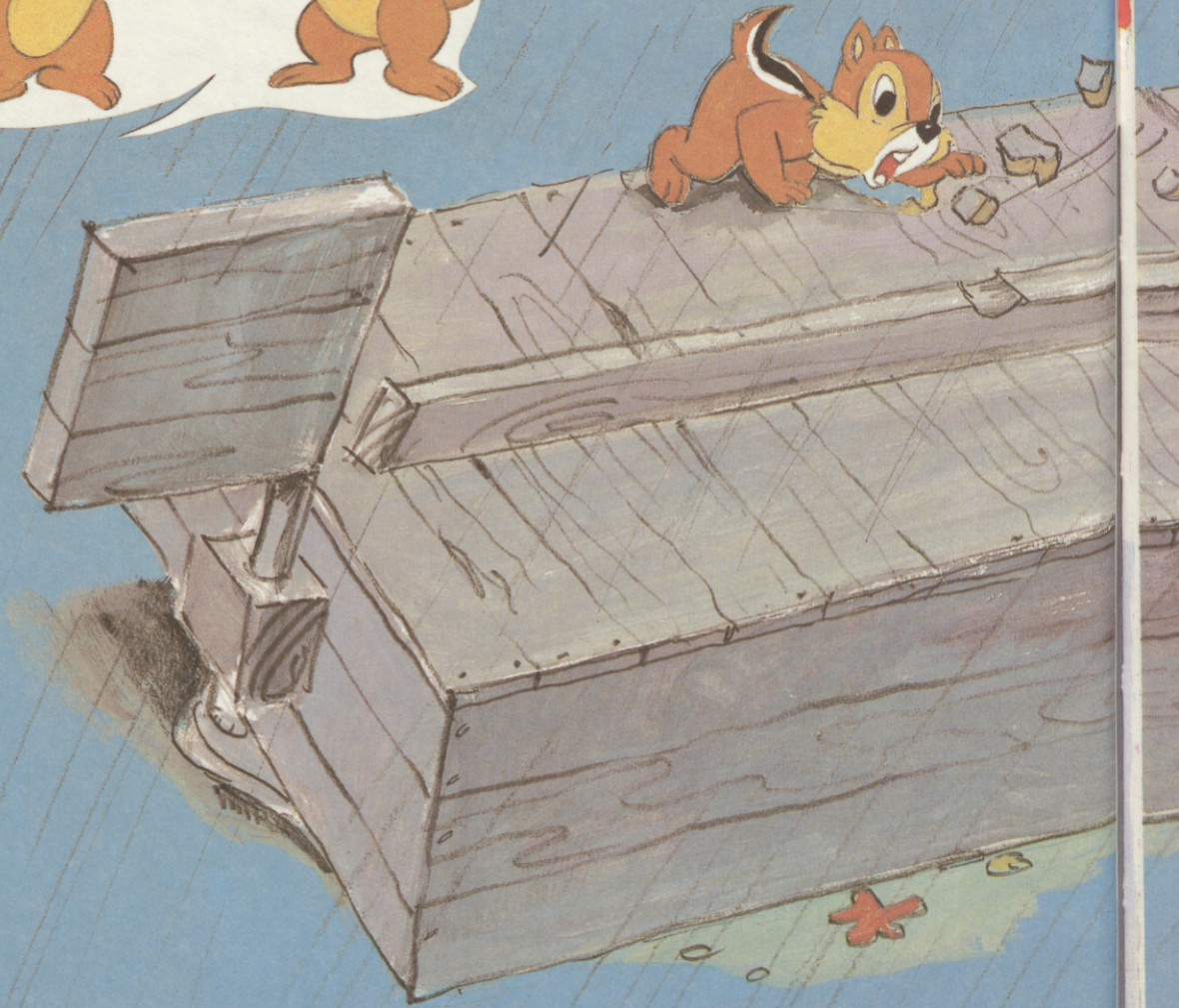
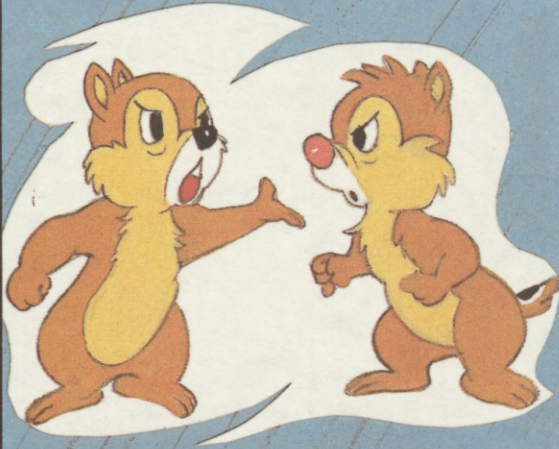
- Fordítsuk fel a hajót! - mondta Donald.
- Alhatunk alatta és holnap korán reggel
körülnézünk a parton.
HÓRUKK! Egy nagy lendülettel Donald
és unokaöccsei felfordították a hajót.

Elhelyezkedtek alatta és elaludtak.

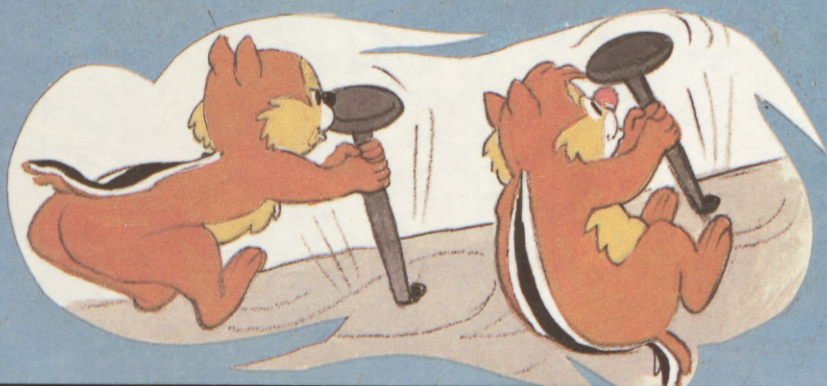

De nem mindenki aludt.
– Elegünk van ebből a hajóból
és az utazásból! – mondta
Ámókus és Bémókus.

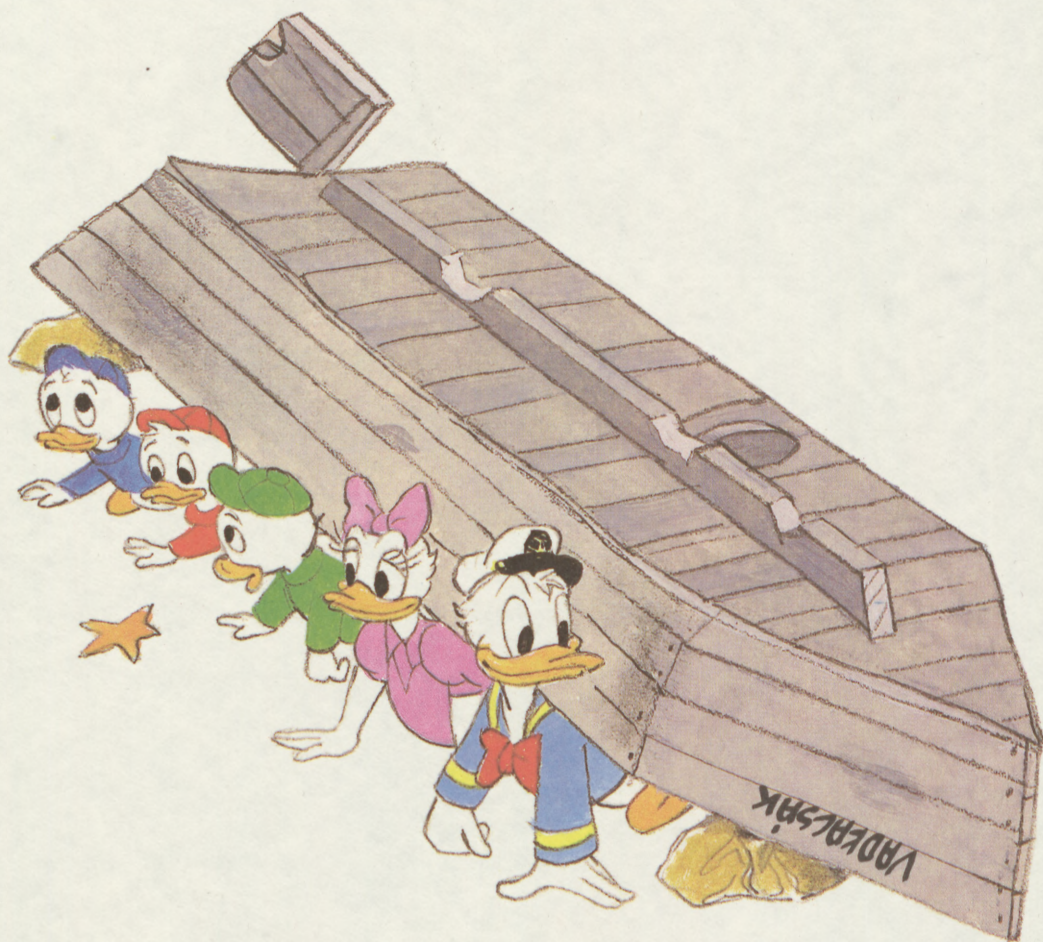
Egész éjjel rágcsálták a hajót.

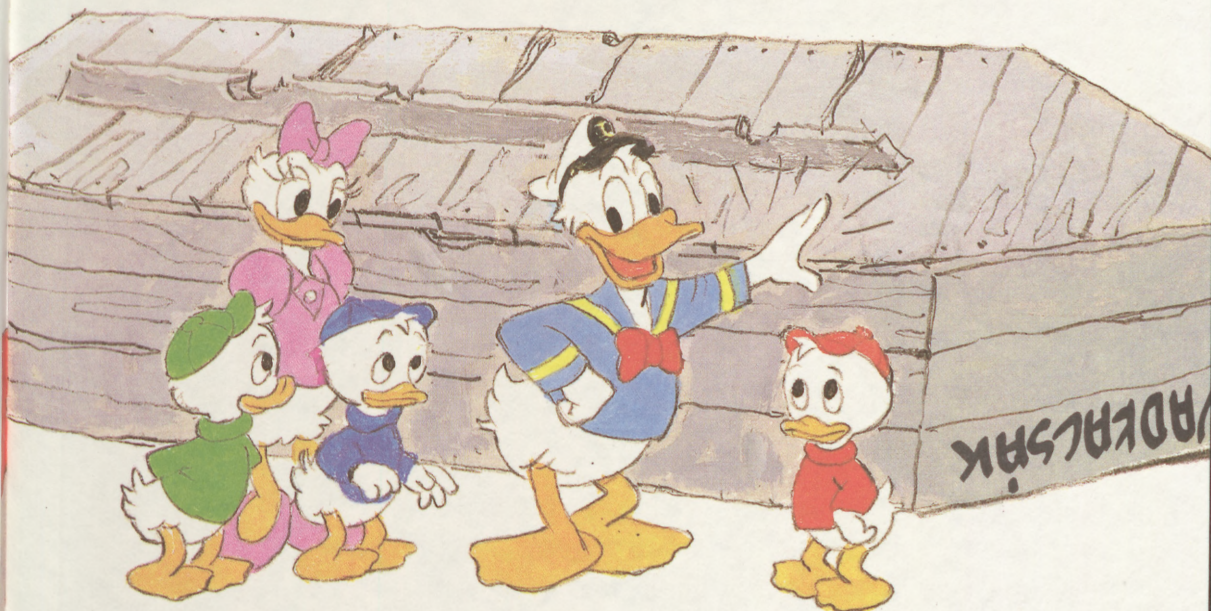
Amit nem tudtak szétrágni, azt széttaposták.
Még a szögeket is kihúzkodták a fából.

Másnap reggel Donald, Daisy és a három kacsagyerek előkecmergett a hajó alól.
Már nem esett és a kacsák körülnéztek.

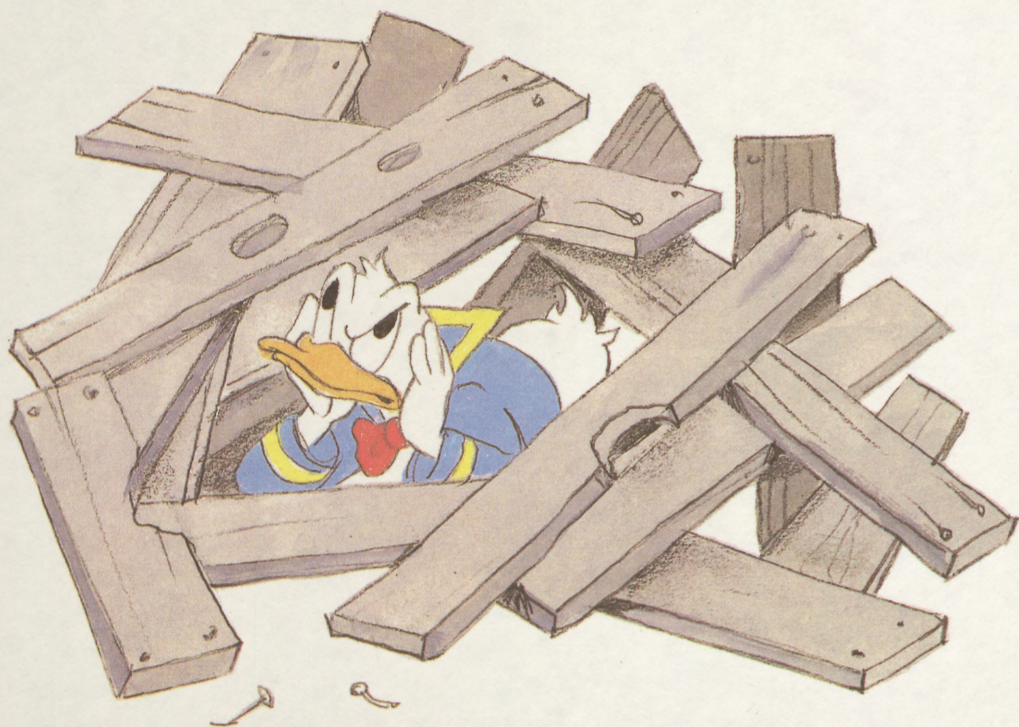

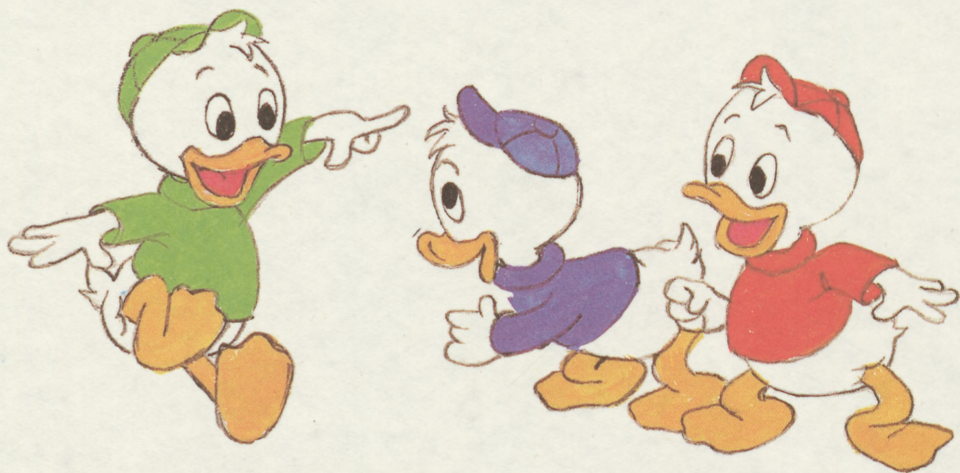
- Te jó ég! Hisz itthon vagyunk! - kiáltották.

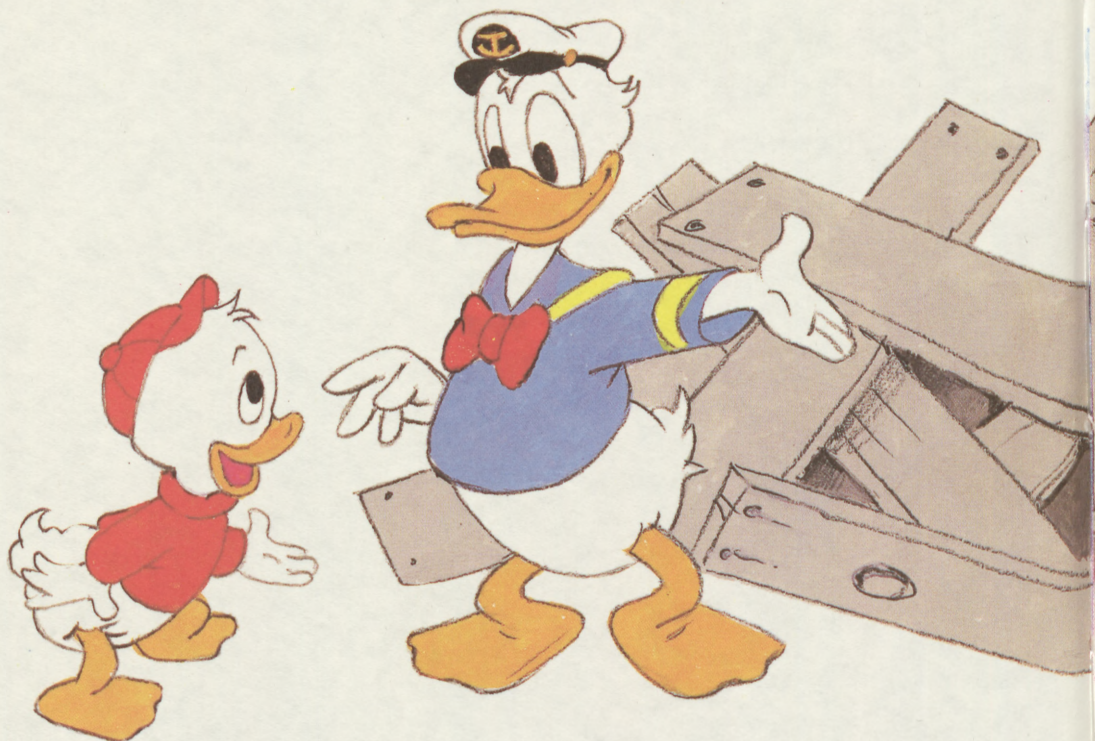
- Mégis jó erős ez a hajó - mondta Donald.
- Kivitt minket a tengerre és haza is hozott bennünket. -

Ezen szavak kíséretében Donald könnyedén megpaskolta a hajó oldalát, amikor is az darabjaira szétesett.

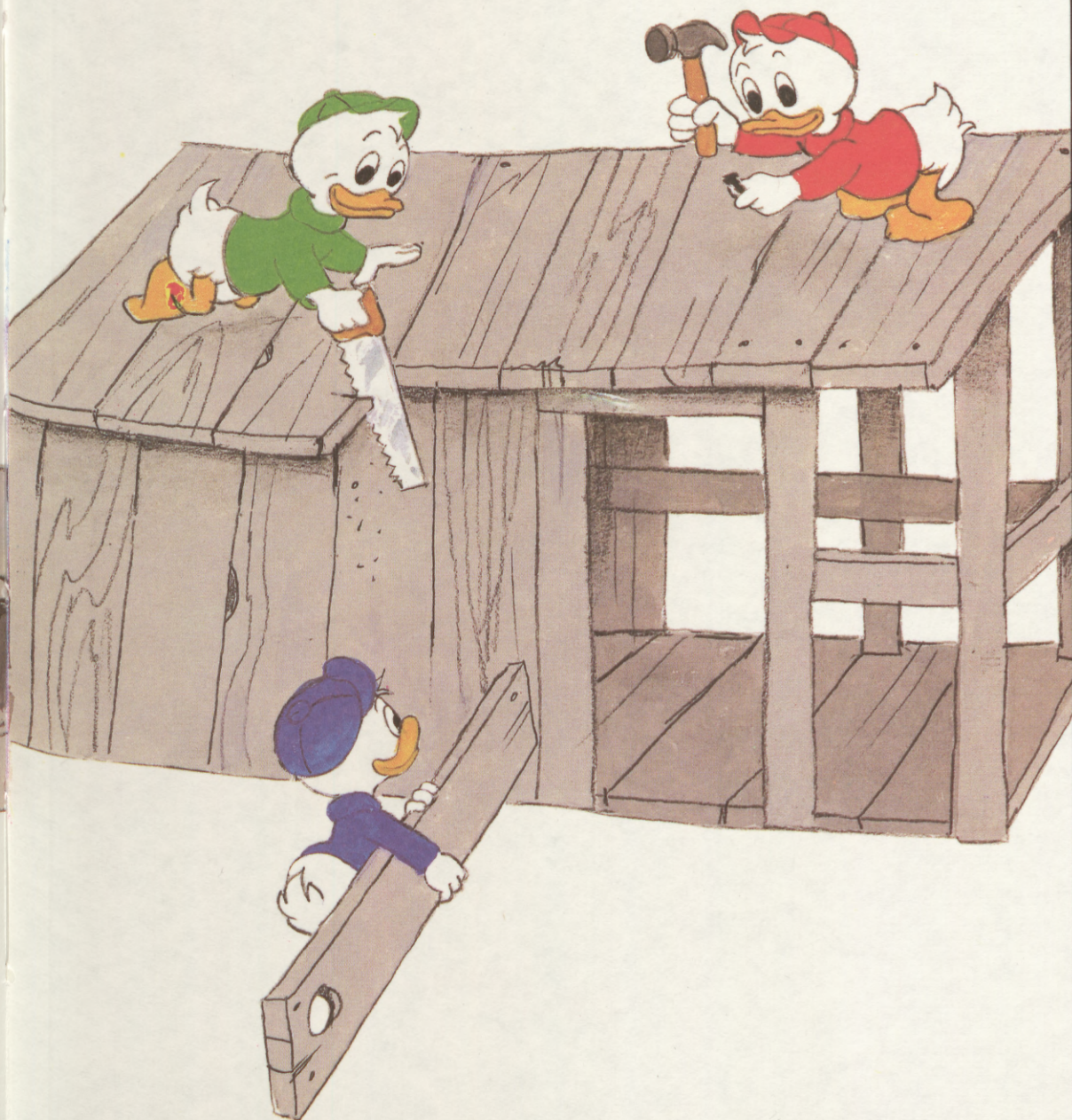

Tiki, Niki és Viki nagyot kacagtak.
– Úgysem volt már kedvem vitorlázni –
mondta Tiki. – Miért nem építünk helyette
egy úrhajót? – kérdezte Viki.

– Csak egy pajtára lenne szükségünk,
ahol dolgozhatunk – állapította meg Niki.

Donald visszament a házba. Tiki, Niki és Viki
azonnal hozzáláttak a munkához. Ugyanott építették fel
az új pajtát, ahol korábban a régi állt.

Tűzpirosra festették.

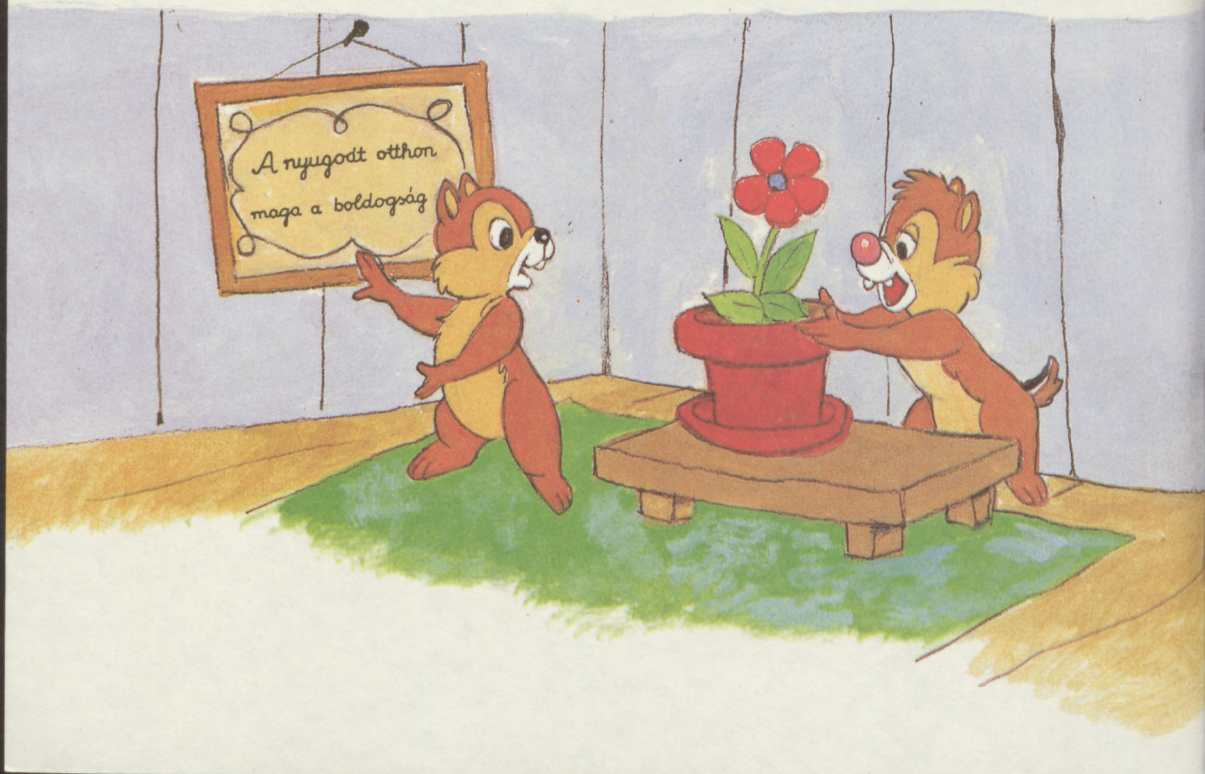

Nagyon szép lett az új pajta.

Alig lett kész a pajta, Ámókus
és Bémókus már be is költözött.
- Ez egész egyszerűen gyönyörű! -
mondta Ámókus.
- Átfestették az otthonunkat! - Igen -
csatlakozott hozzá Bémókus - és végre
ittthon vagyunk!

De már másnap reggel megjelent a kertben Tiki, Niki és Viki, szerszámokkal felszerelve.

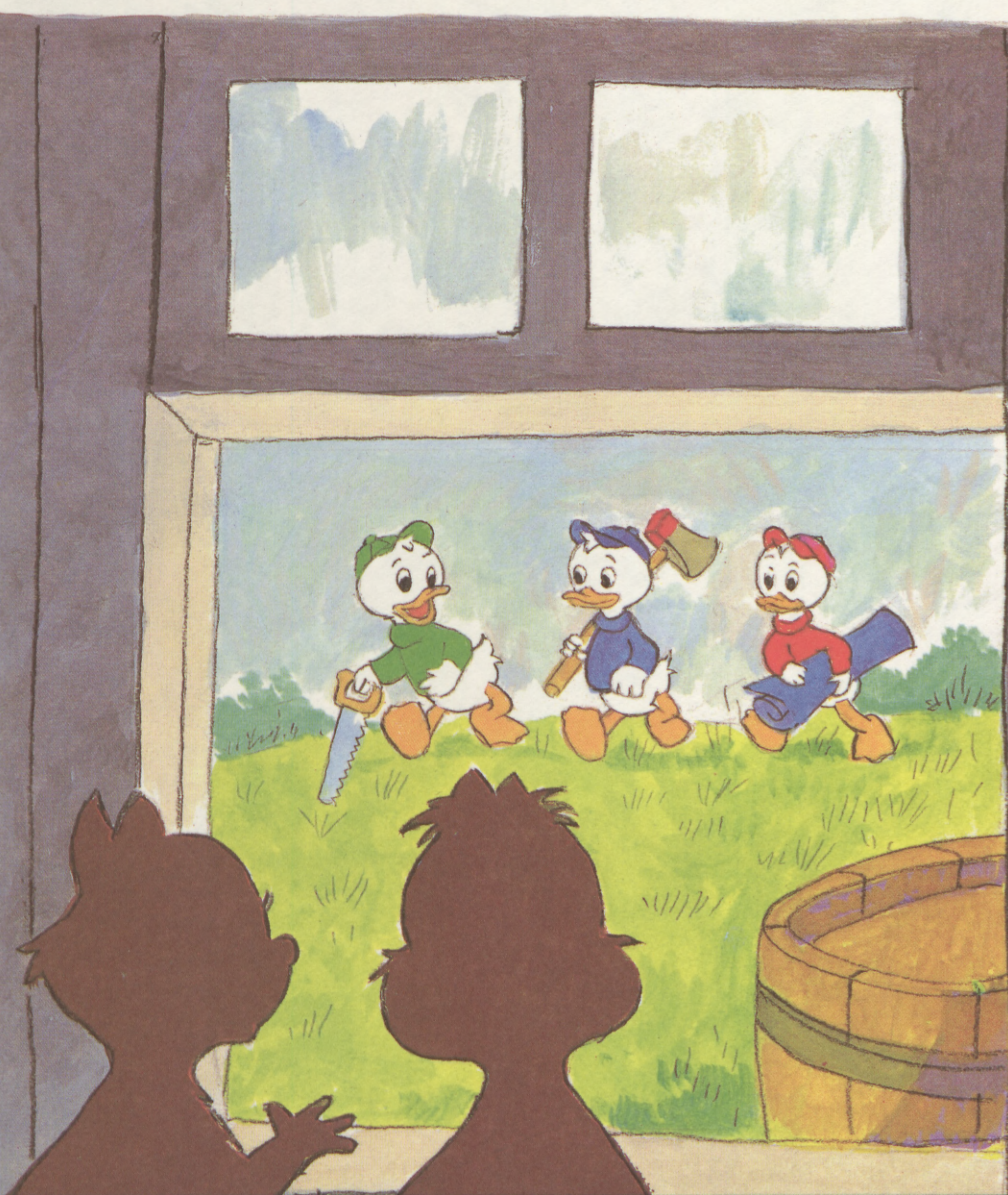
- Donald bácsinak igaza van - mondta Tiki. - Jó ötlet, hogy előbb készítsünk egy modellt fából, mielőtt hozzákezdénénk az úrhajó építéséhez. -

- Olyan kár, hogy le kell megint bontani ezt a szép pajtát, hogy fánk legyen - mondta Niki.

- Nem baj - mondta Viki. - Gyerünk, lássunk hozzá! -

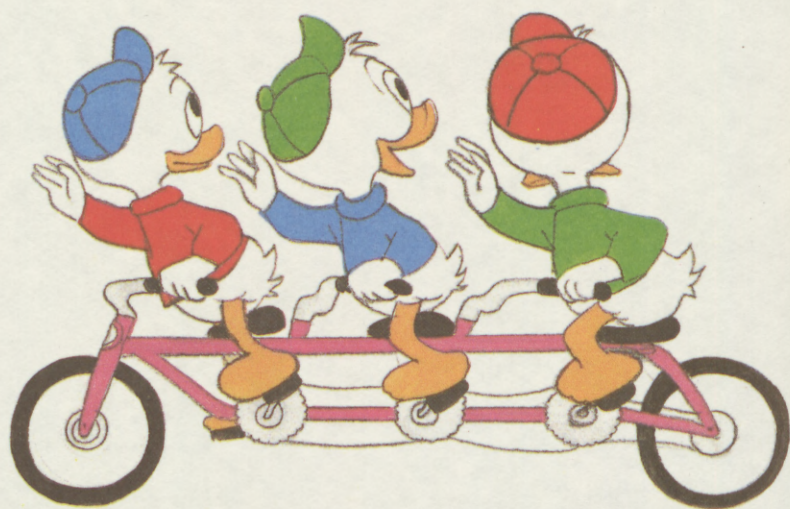
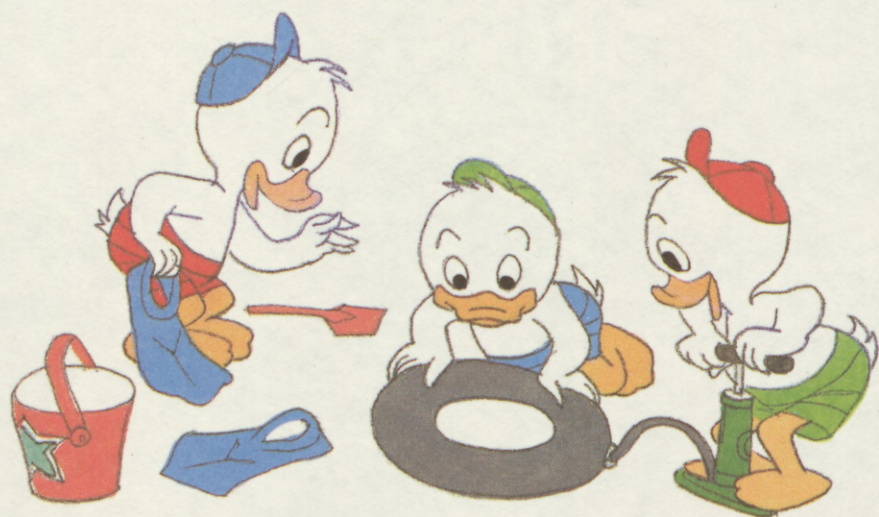
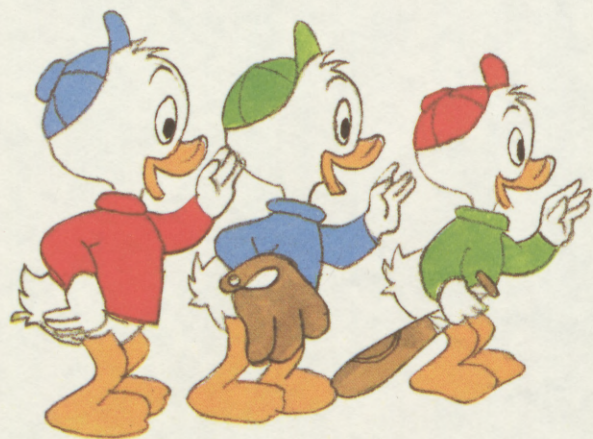
- Óh, nem! - sóhajtott fel Ámókus és Bémókus.

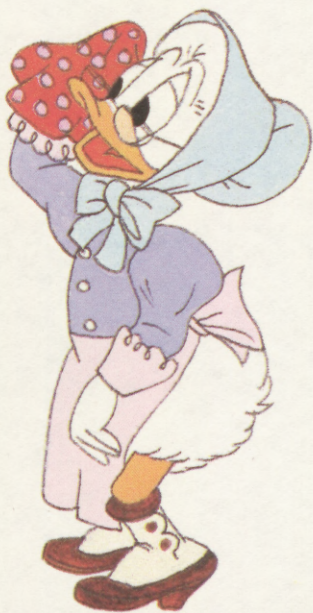
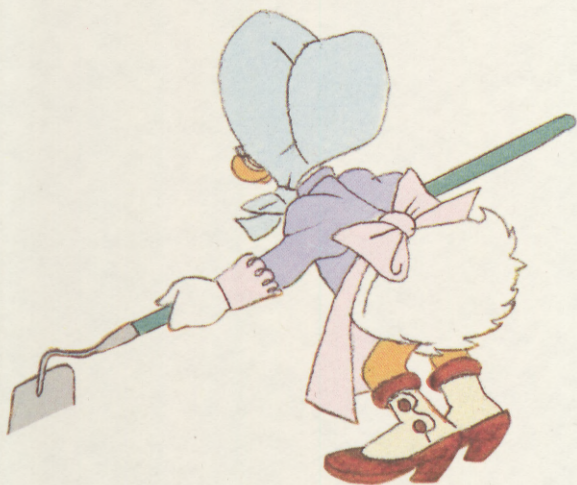
- Már megint kezdik! -

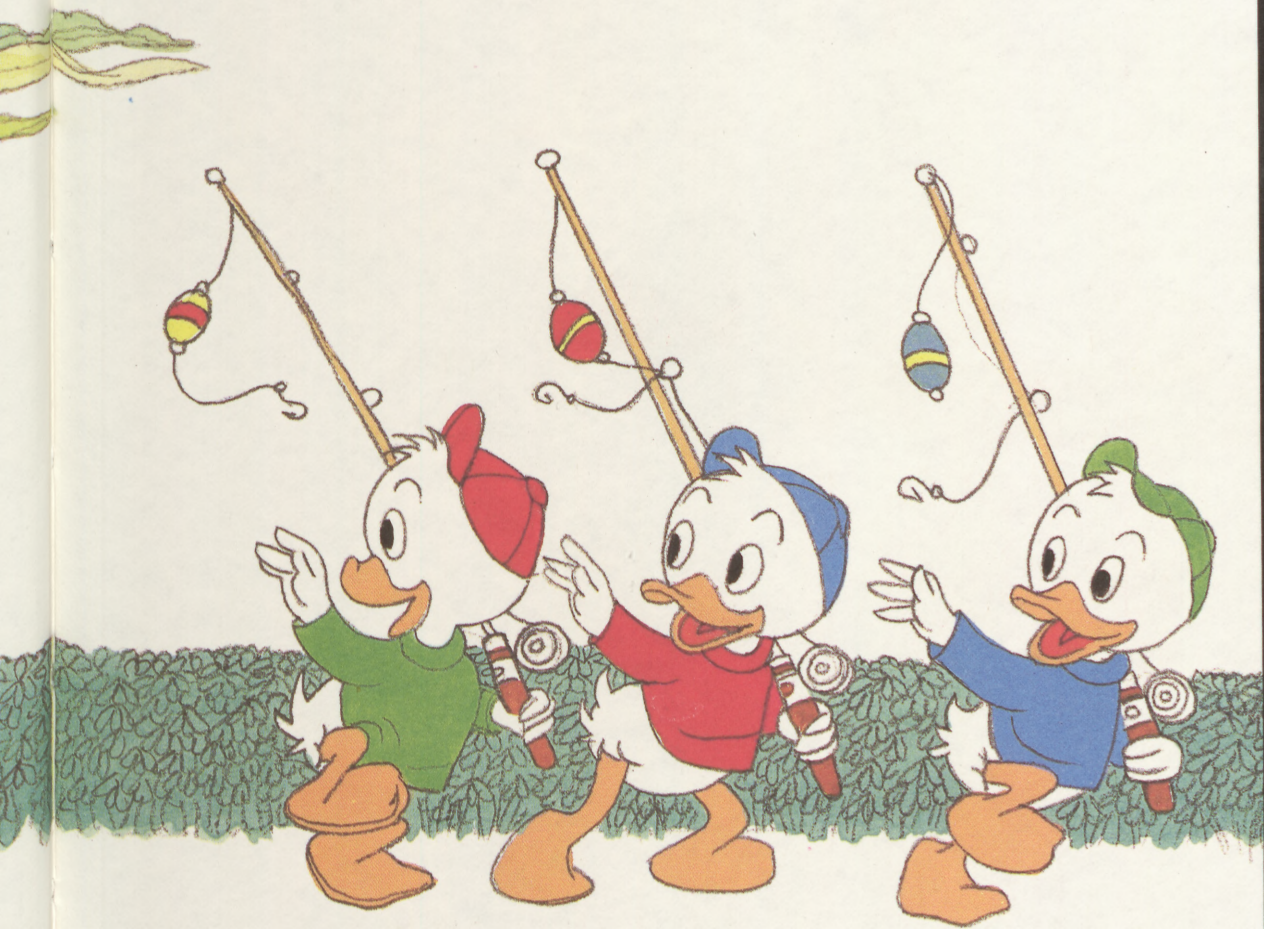

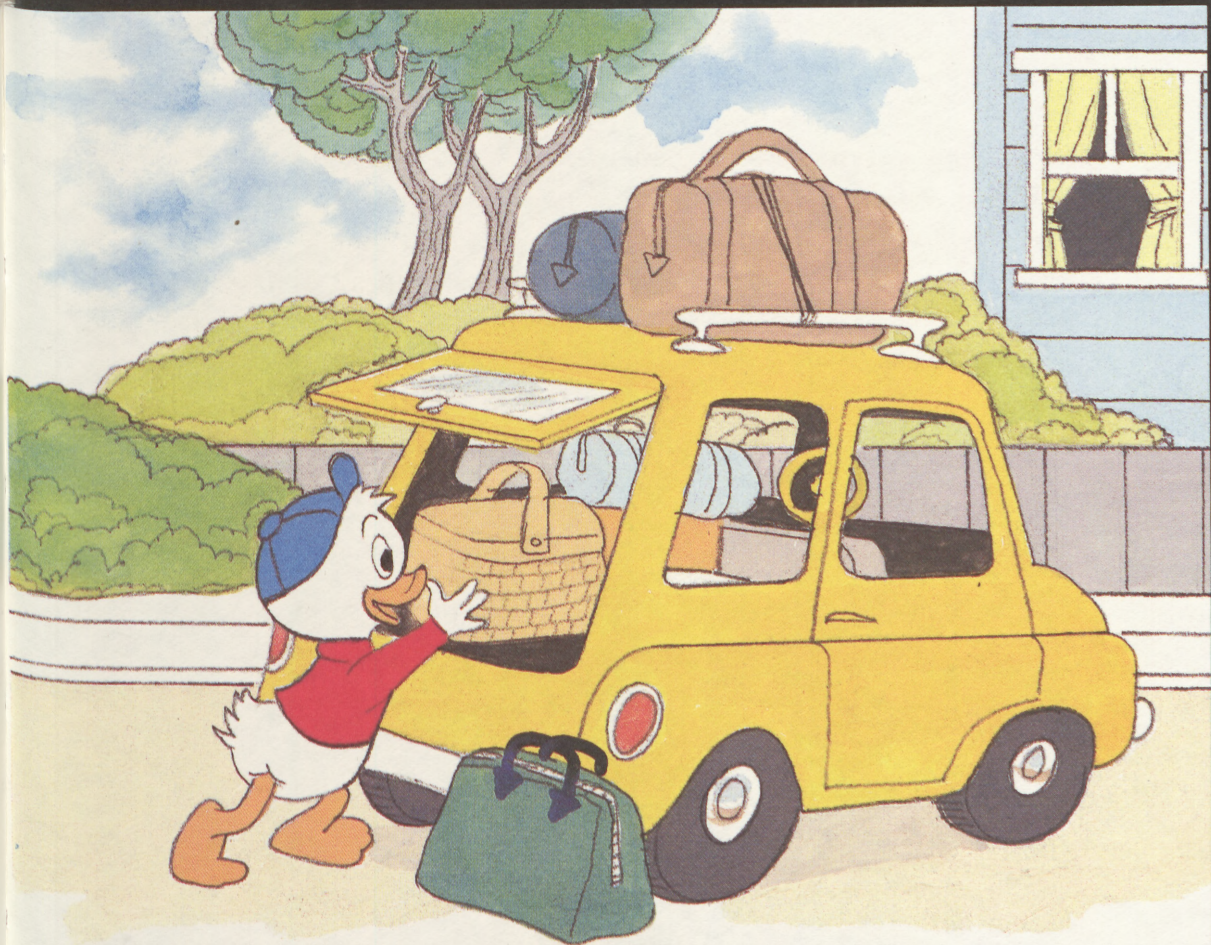
WALT DISNEY
KACSANAGYI
SEGÍTŐTÁRSAI

Donaldnak egyszer elég hosszú időre
el kellett utaznia. Erre az időre unokaöccsei
Tiki, Niki és Viki Kacsanagyihoz költöztek.

Igen ám, de az átköltöztetés
sok munkával járt és Donaldnak még
a saját útját is elő kellett készítenie.

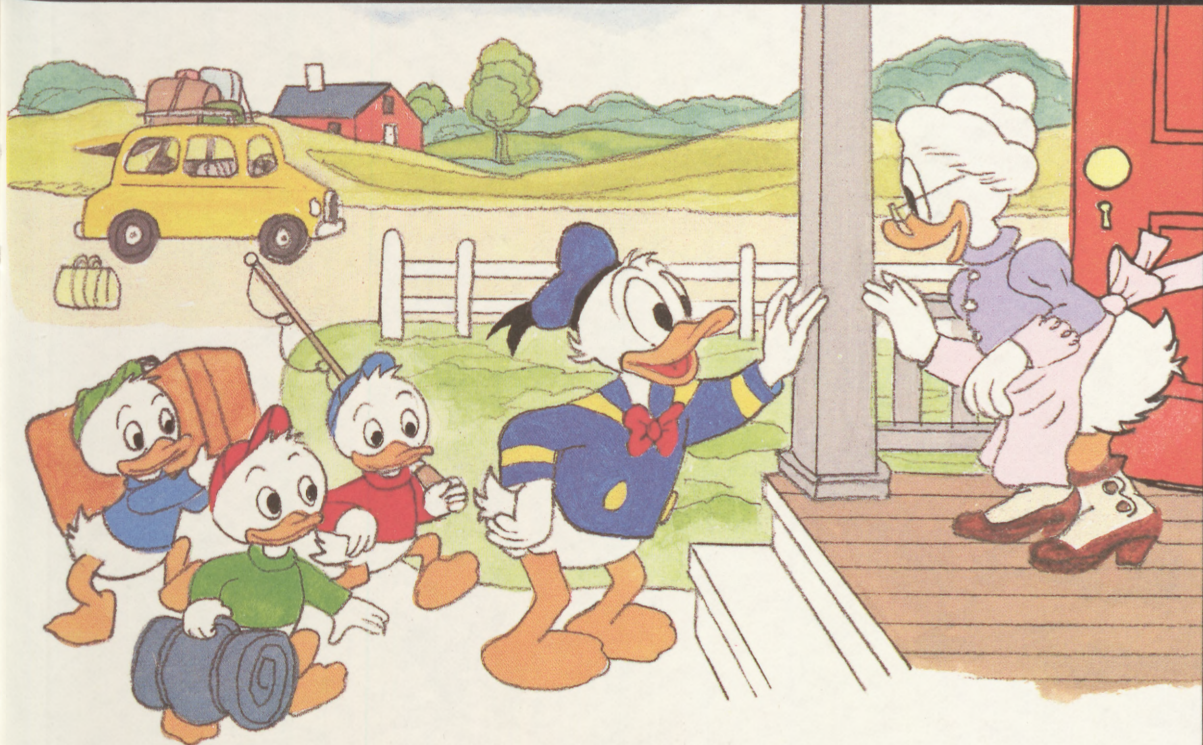
Tiki, Niki és Viki
igyekeztek Donald
utasításait jól teljesíteni.
Bepakolták a játékokat,
labdákat, teniszütőket
a kocsiba. Természetesen
a horgászfelszerelést is
magukkal vitték, amivel
majd Kacsanagyinál
a tóban horgászhatnak.

A gyerekek nagyon örültek ennek a nyaralásnak. Rettenetesen izgatottak voltak, csodás volt ez a nap.

- Nézzétek, milyen jól lehet itt sárkányt eregetni! -
ujjongott Tiki. - És labdázni is! - örült már előre Niki.
- Bicaajozni is! - lelkesedett Viki. - De ne felejtsetek el,
hogy Kacsanagynak is kell segítenetek! - intette őket Donald.

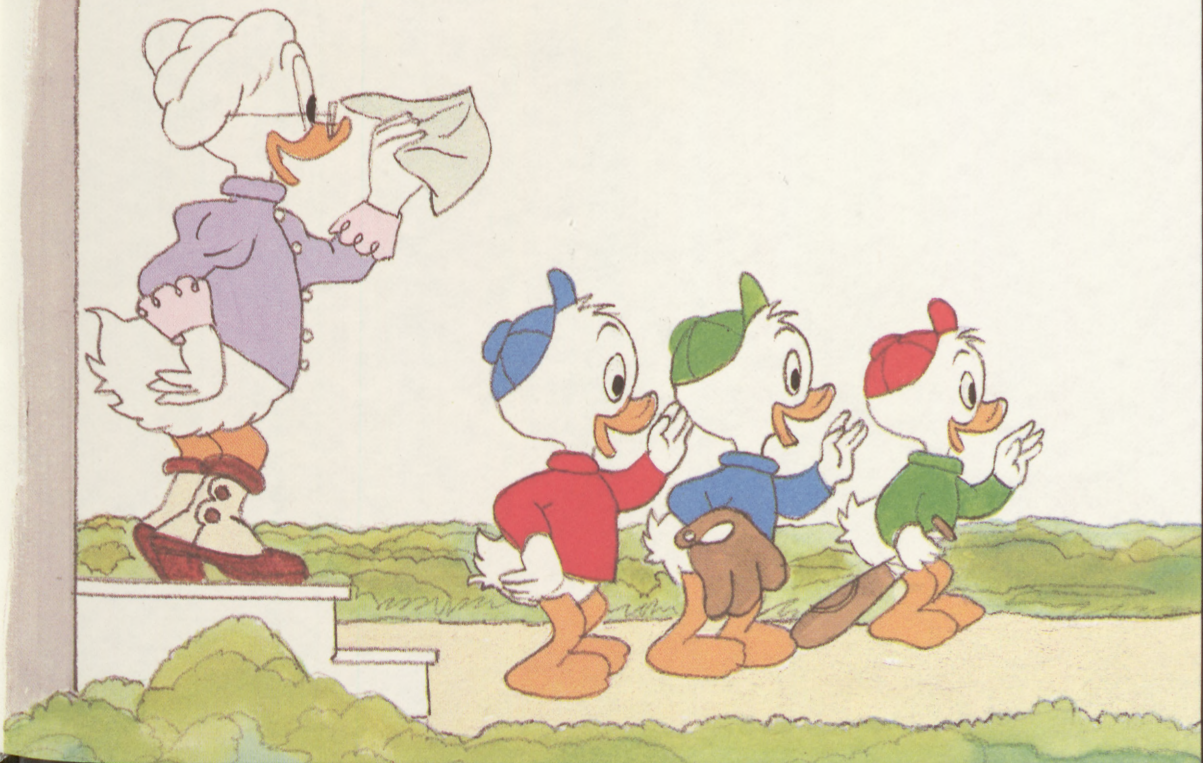

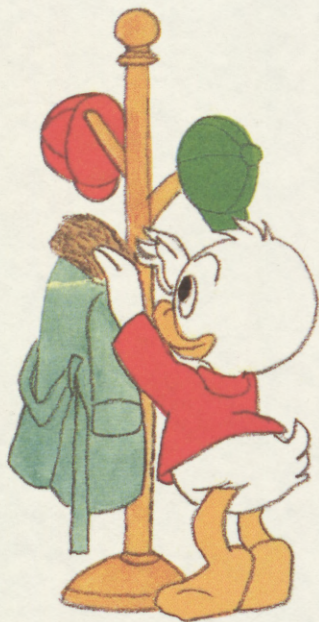

Kacsanagyi már az ajtóban várta őket.

- Itt vannak a kis vendégeid, nagyfi - mondta Donald.

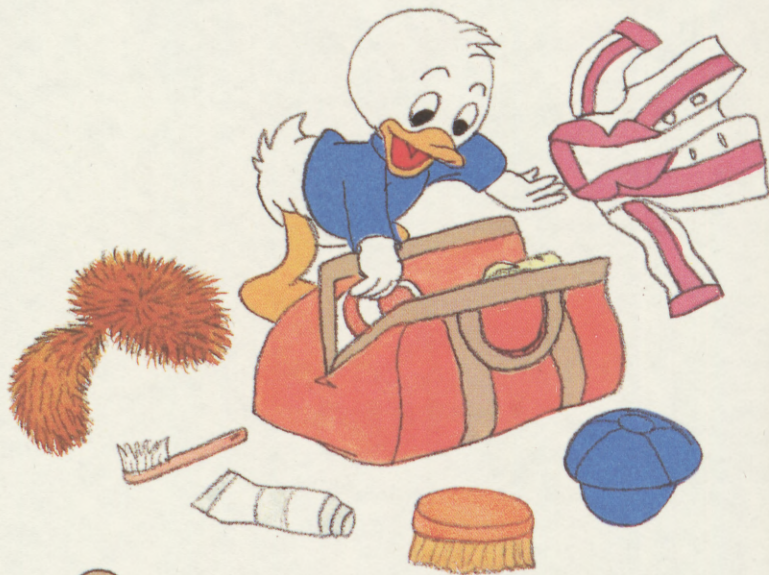
- Biztosan sokat segítenek majd neked. - Hát persze -,
mondta Kacsanagyi mosolyogva, aztán mindannyian integettek
Donaldnak, mikor elindult.

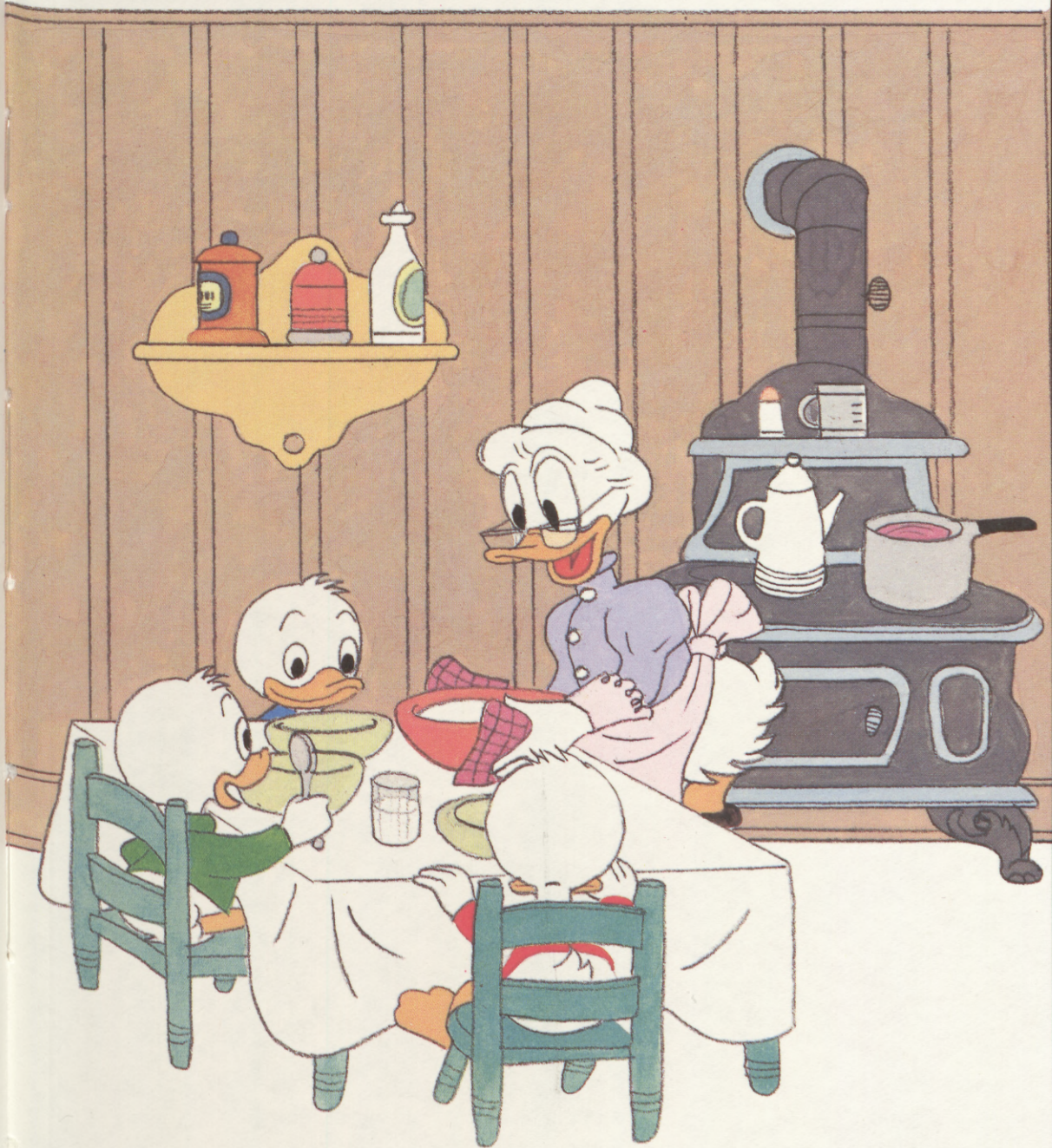
Tiki, Niki és Viki otthon érezték magukat
Kacsanagyinál.

Fogasra akasztották
a kabátjukat és a sapkájukat.

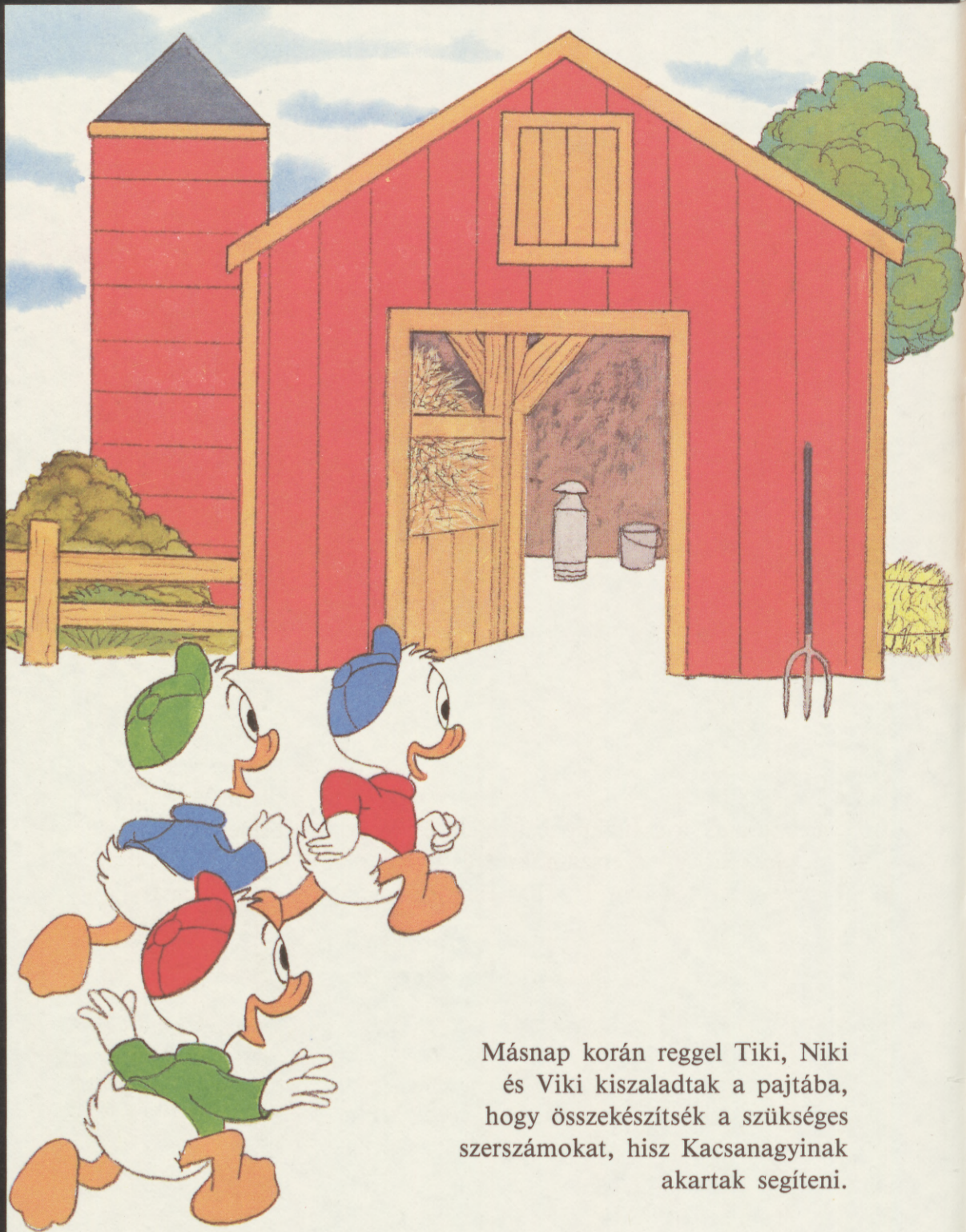

Kicsomagoltak és rögtön
elővették a játékokat.

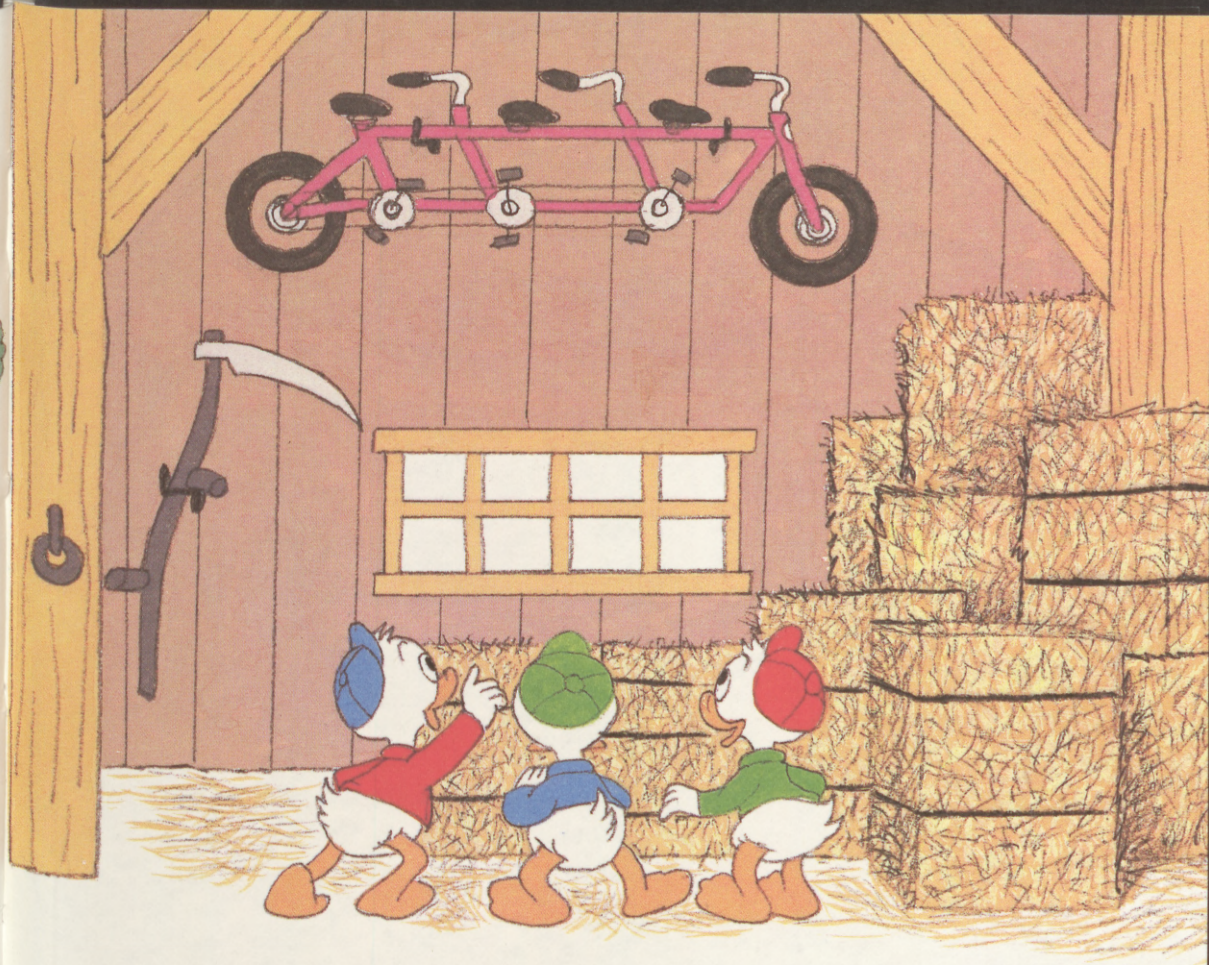

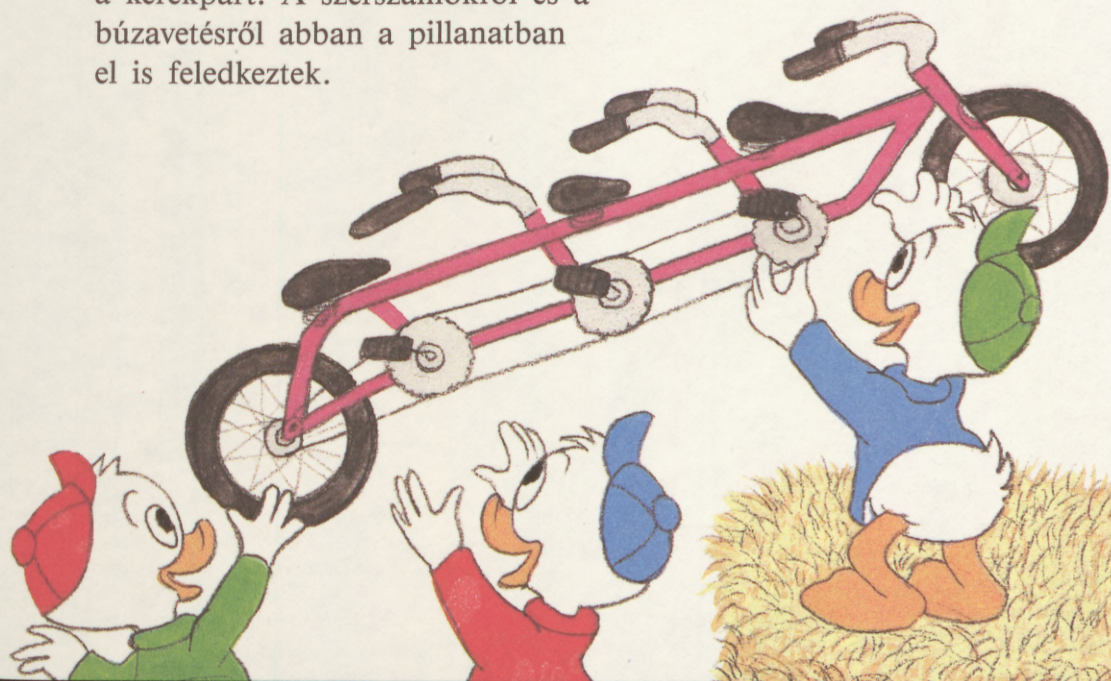
Vacsora közben Kacsanagyi azt mondta:
- Holnap sok munka vár ránk. El kell ültetnem a búzát.
Ezért korán kell lefeküdnünk.

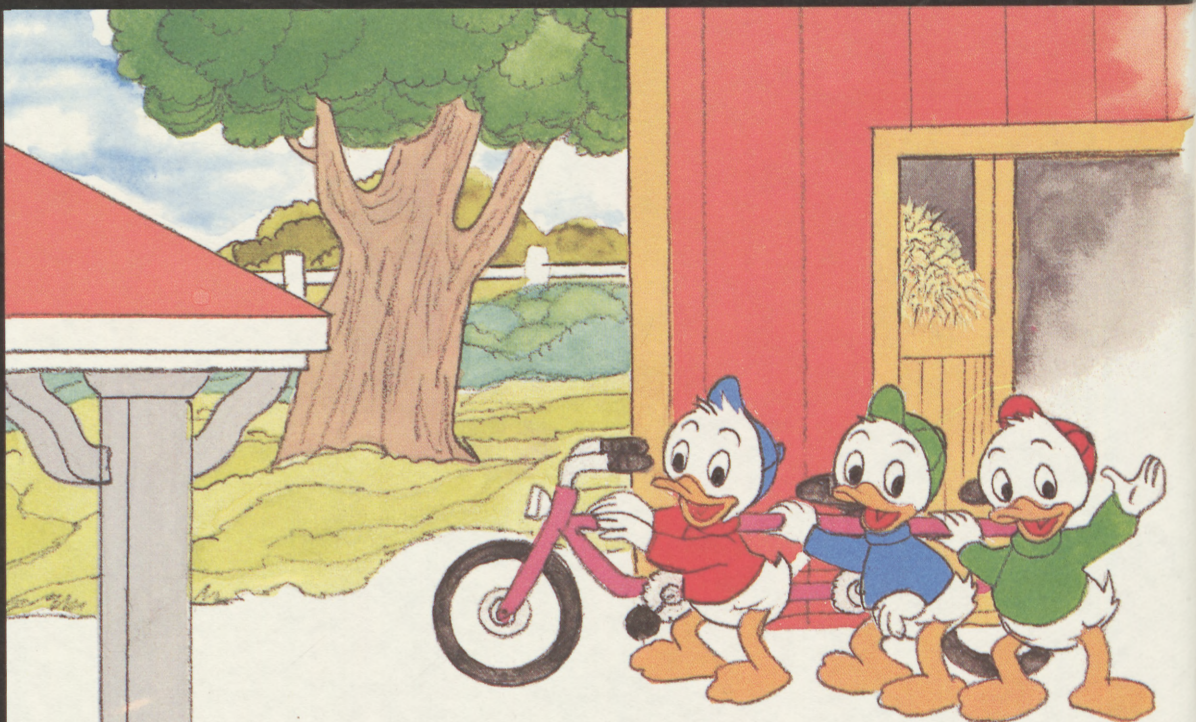

Másnap korán reggel Tiki, Niki
és Viki kiszaladtak a pajtába,
hogy összekészítsék a szükséges
szerszámokat, hisz Kacsanagyinak
akartak segíteni.

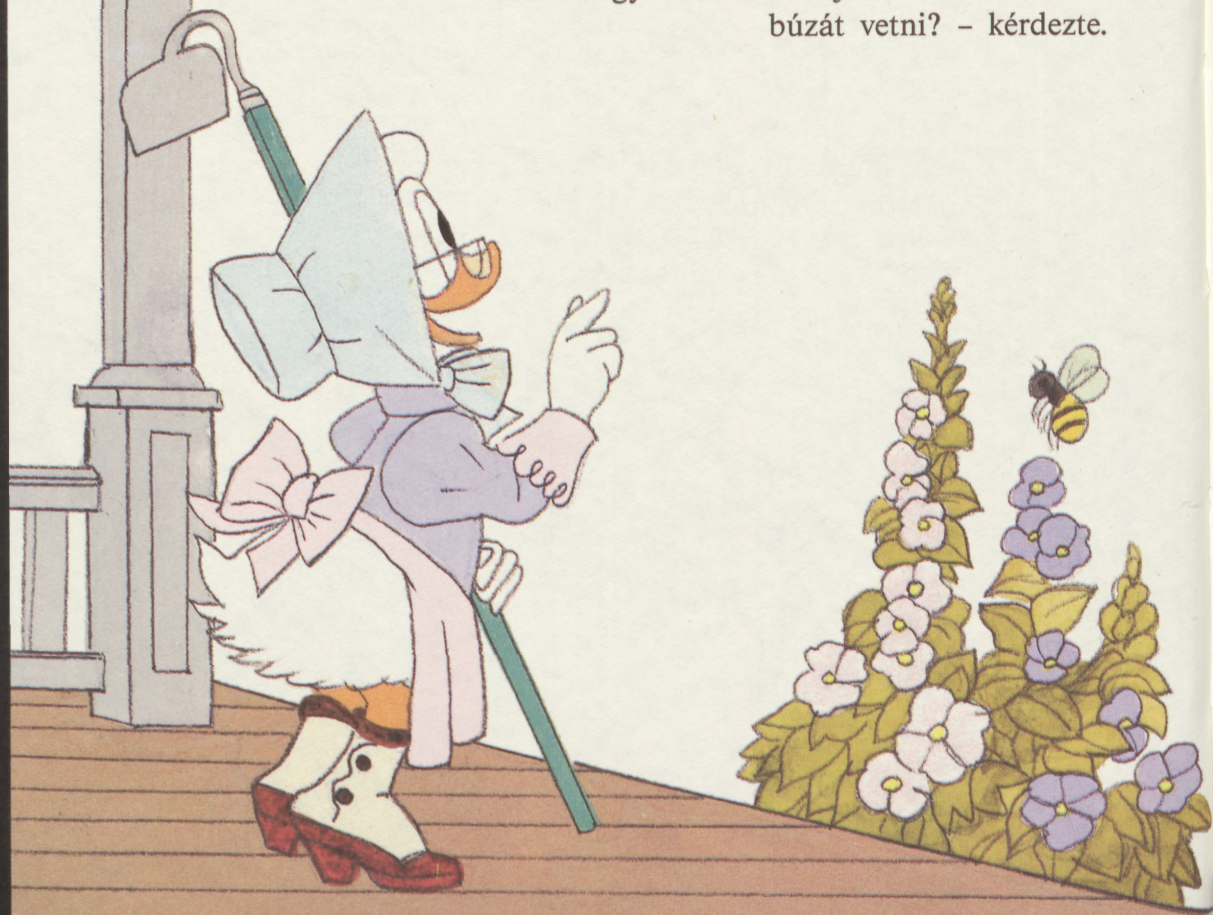

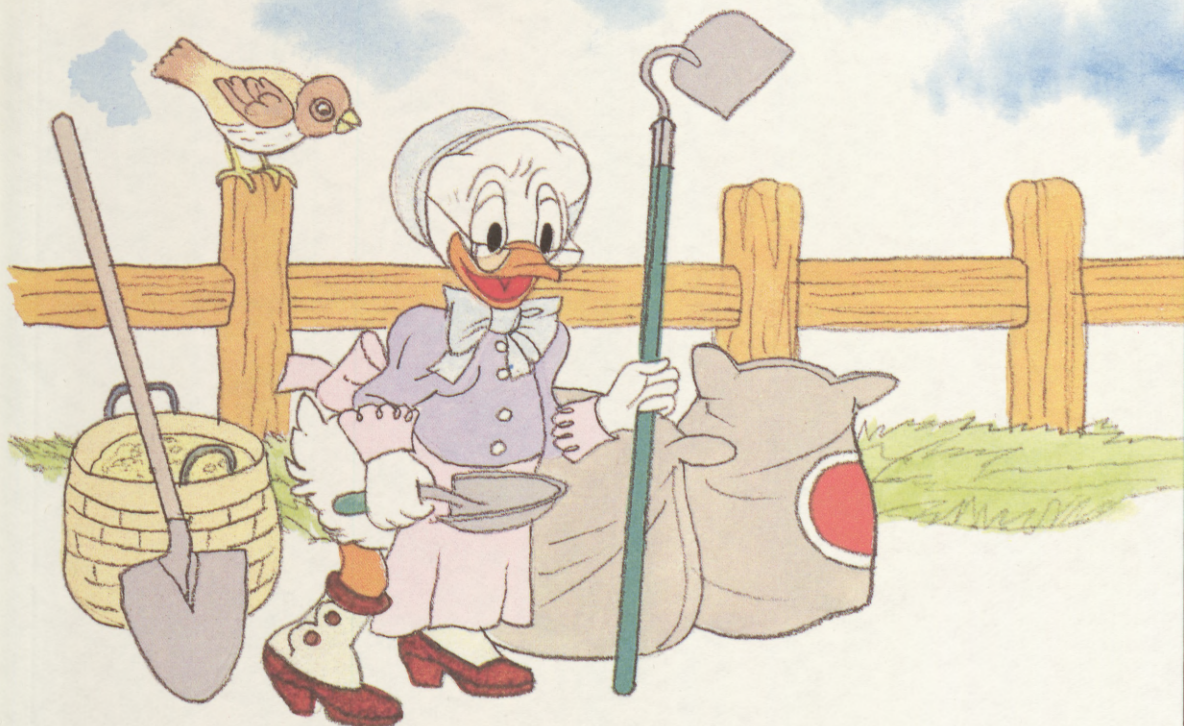
De a pajtában egy háromüléses kerékpárra bukkantak! Felmásztak a szénakupac tetejére és óvatosan leemelték a kerékpárt. A szerszámokról és a búzavetésről abban a pillanatban el is feledkeztek.

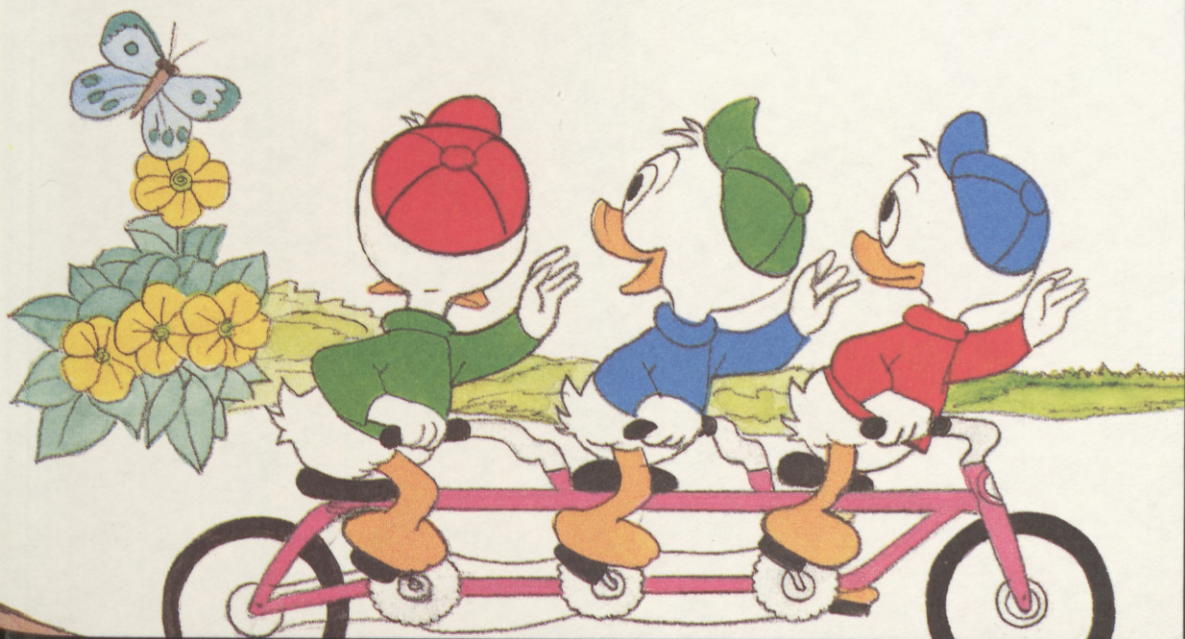

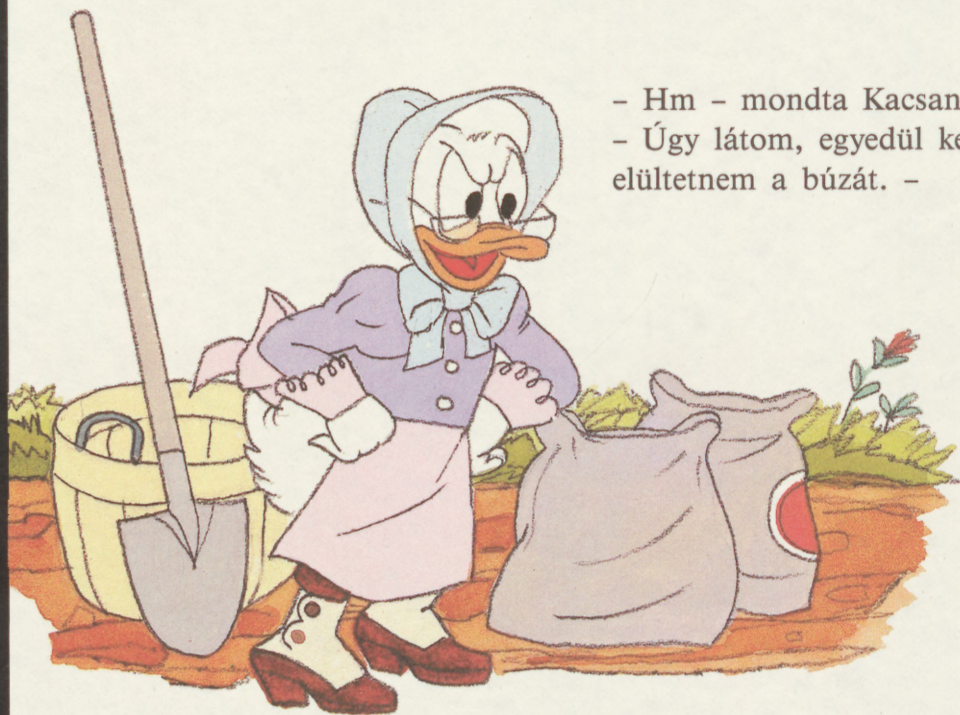
Amikor a gyerekek kitolták a pajtából a kerékpárt,
Kacsanagyi várt már rájuk. – Indulhatunk
búzát vetni? – kérdezte.

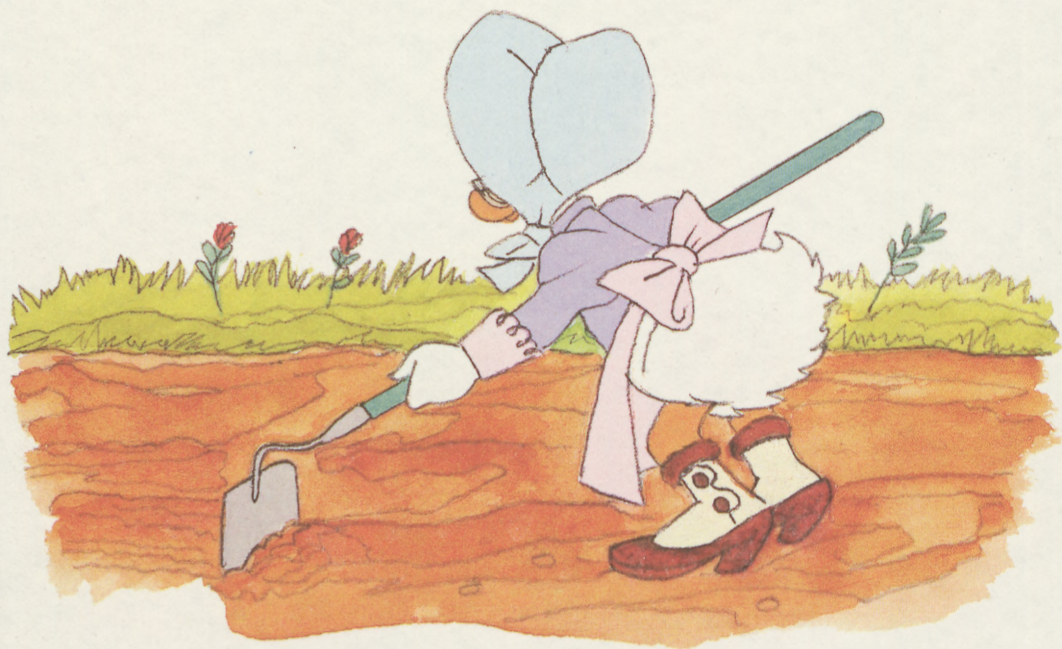
- Mindjárt, csak szeretnénk kipróbálni az új bicajunkat!
Öt perc múlva itt vagyunk - mondta Tiki, Niki és Viki.
És már ott se voltak.

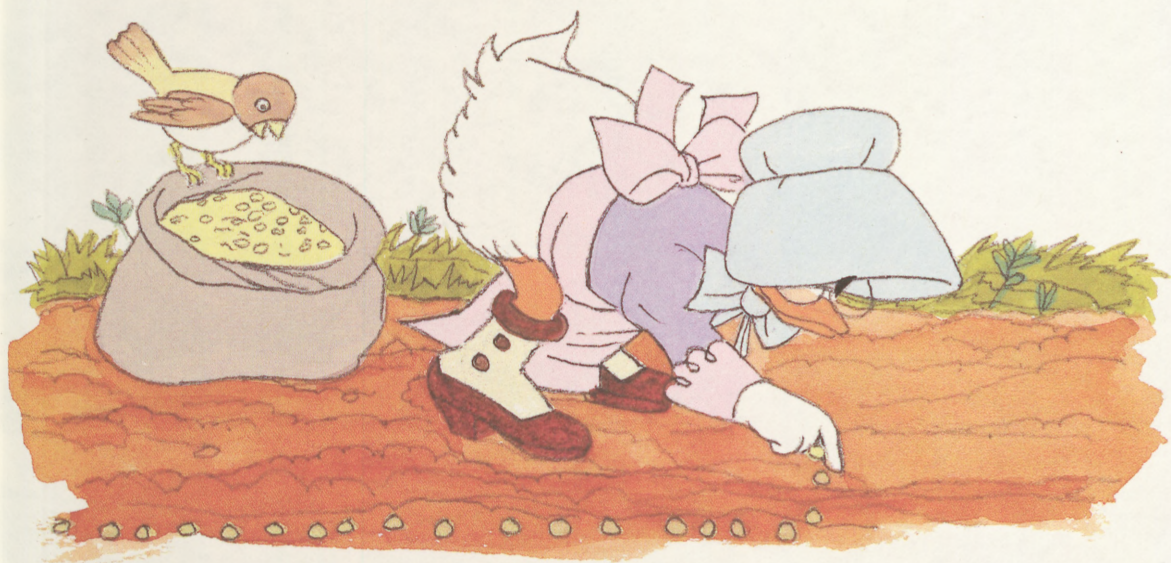

- Hm - mondta Kacsanagyi.
- Úgy látom, egyedül kell
elültetnem a búzát. -

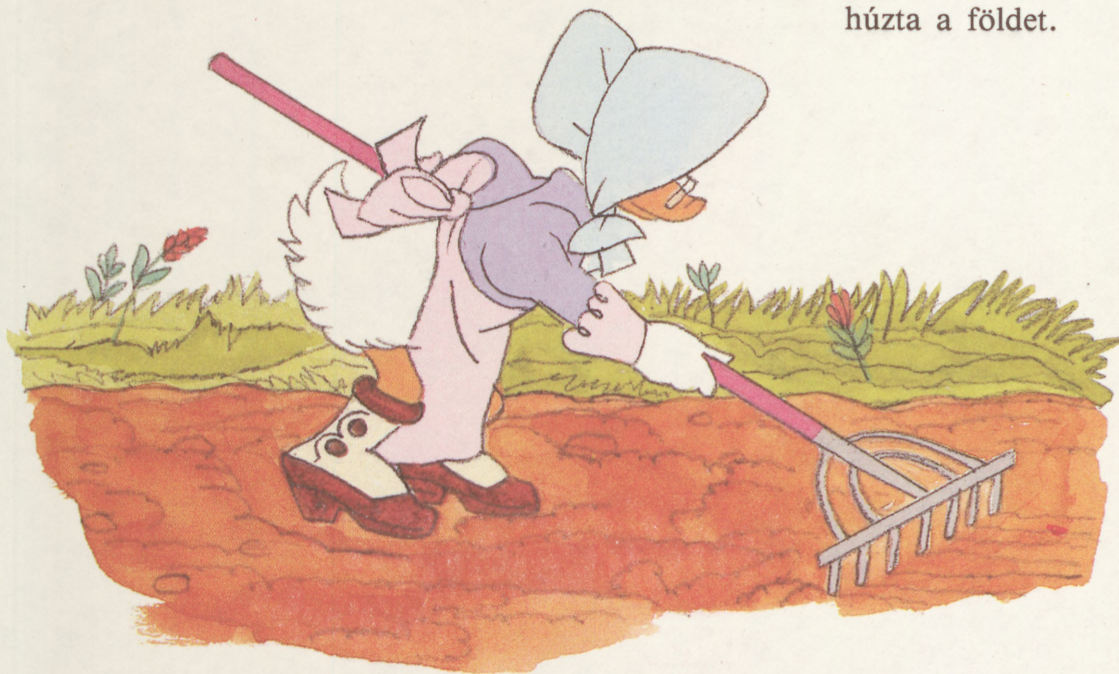
Egy kapával fellazította a földet.

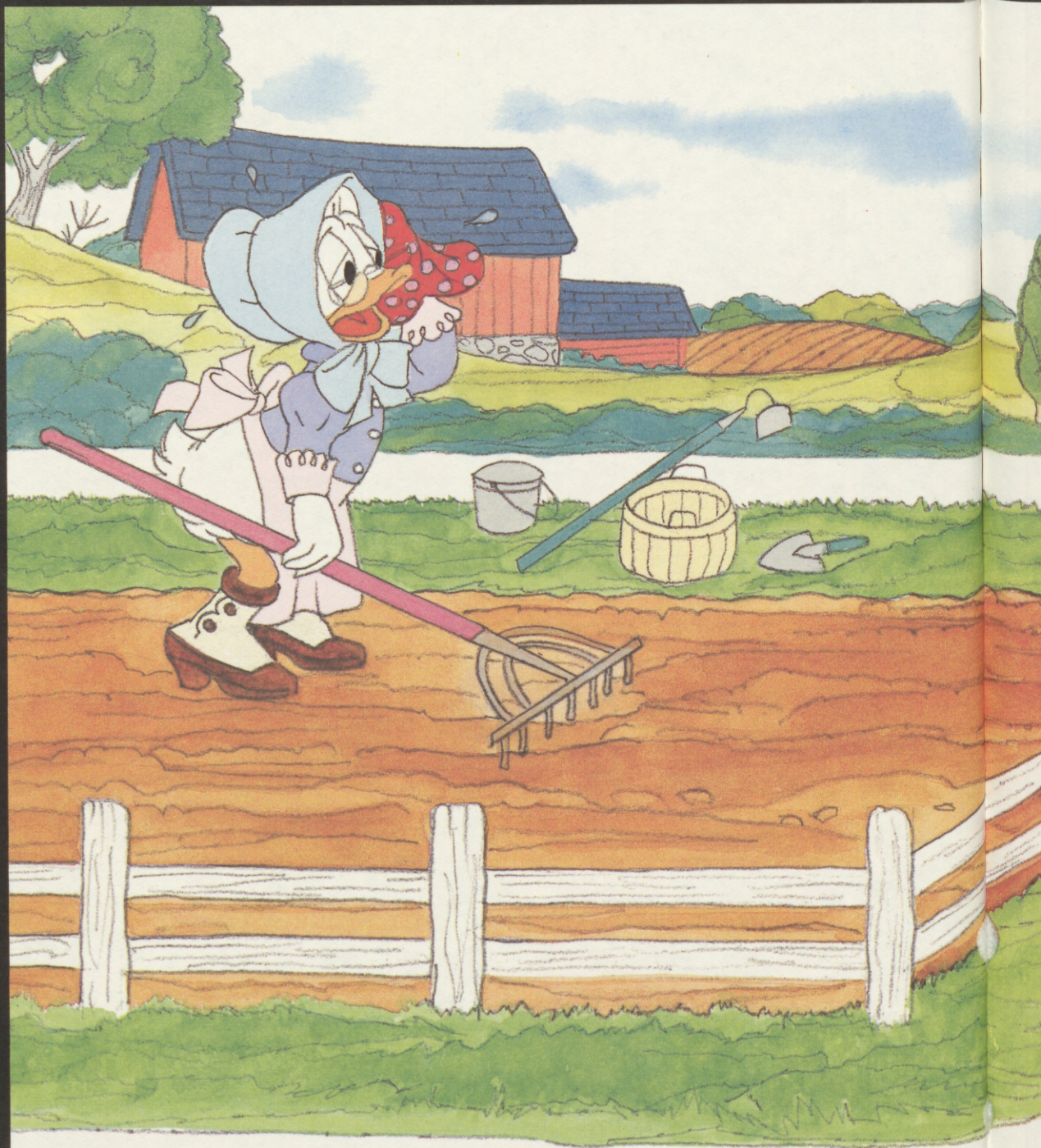

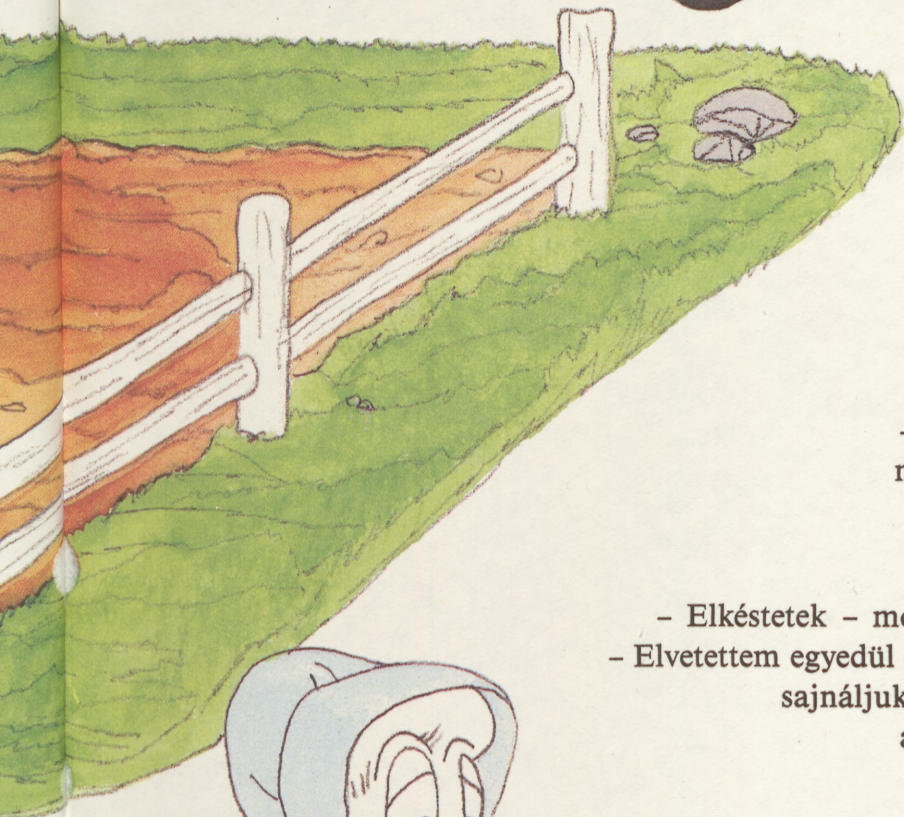
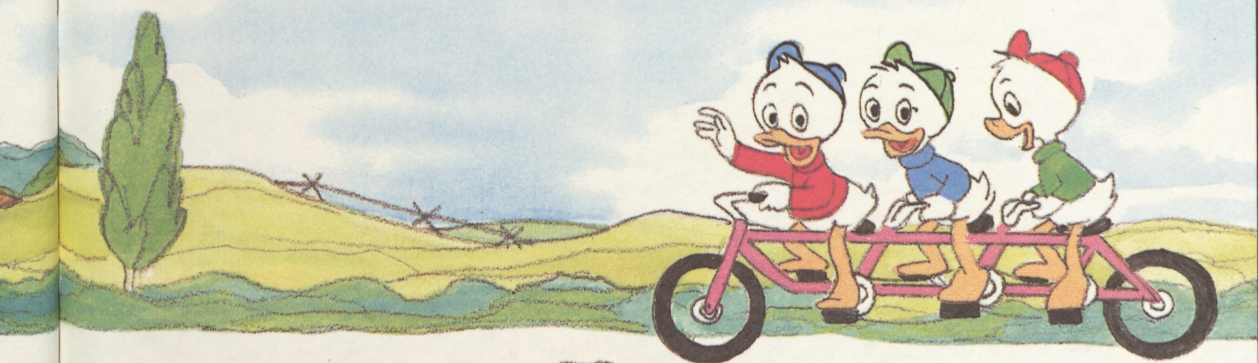
Majd szép sorban a földbe tette a magokat.

Ezután egy gereblyével a friss veteményre
húzta a földet.

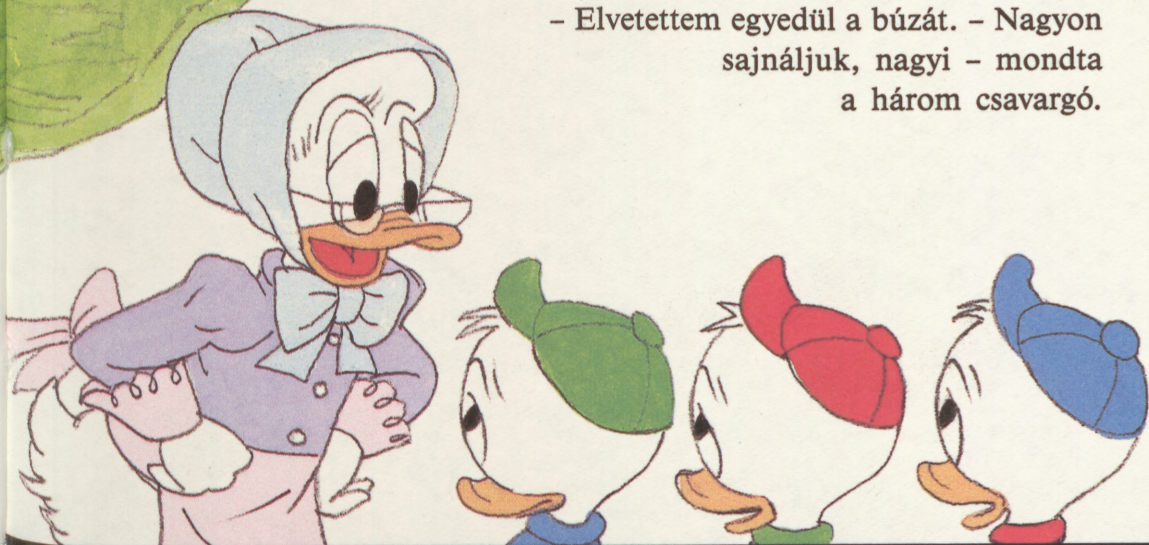

Kacsanagyi éppen befejezte a munkát, amikor az út felől zajt hallott. Tiki, Niki és Viki akkor értek vissza a kerékpártúráról.

- Jövünk segíteni,
nanyi - kiáltották.

- Elkéstemek - mondta Kacsananyi.
- Elvettem egyedül a búzát. - Nagyon
sajnáljuk, nanyi - mondta
a három csavargó.

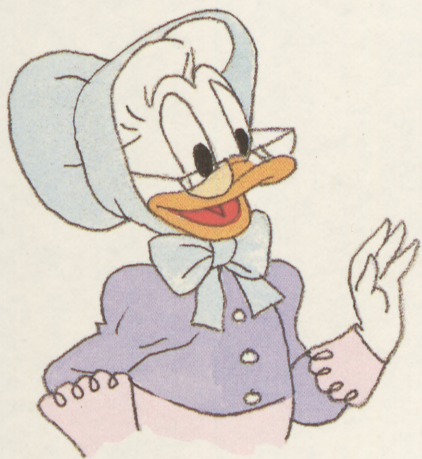

Telt, múlt az idő. Vége felé járt a nyár, a kalász megnőtt, arany színben pompázott a mezőn. Eljött az aratás ideje. – Jó lenne, ha segítenének a gyerekek – gondolta magában Kacsanagyi.

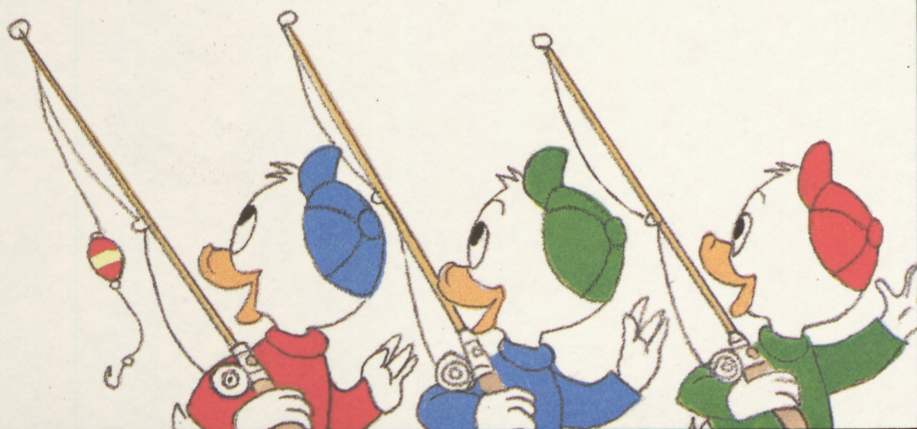

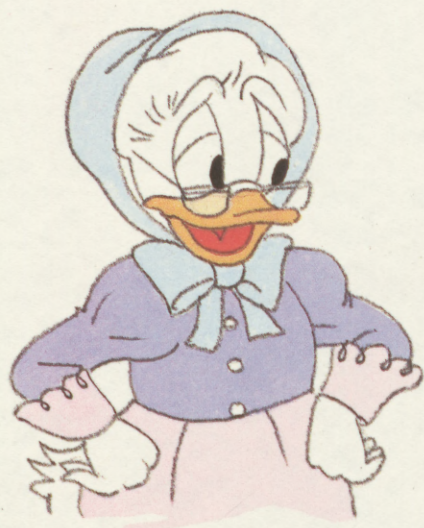

Tiki, Niki és Viki épp kukacokat ástak ki a földből,
mert horgászni akartak.

- Ki segít nekem aratni? -
 kérdte Kacsanagyi.
- Mi - felelték a gyerekek.
- Csak fogunk gyorsan egy-két
 halat és már jövünk is. -

- Hm - mondta Kacsanagyi.
- Úgy látom egyedül kell
learatnom a búzát. -

És így is tett. Levágta a gabonát.

Összegyűjtötte.

És kérébe kötötte.

Kacsanagyi egész nap keményen dolgozott.
Estére fejezte be az aratást.

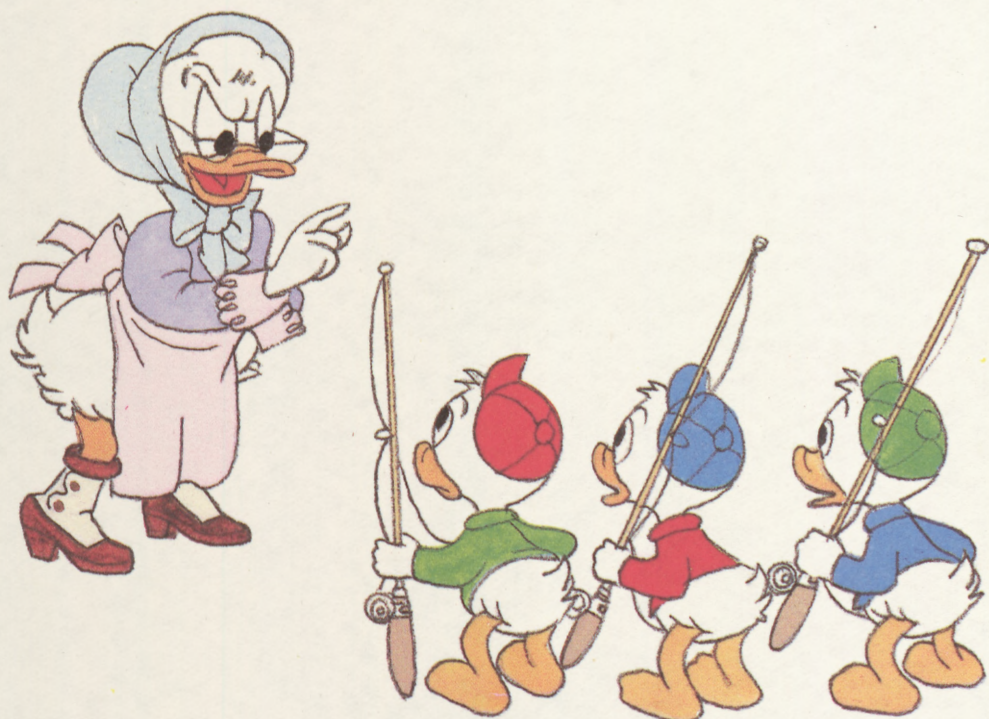

A nehéz munka után fáradtan törölgette az izzadságot a homlokáról, amikor a gyerekek megjöttek a horgászatból.

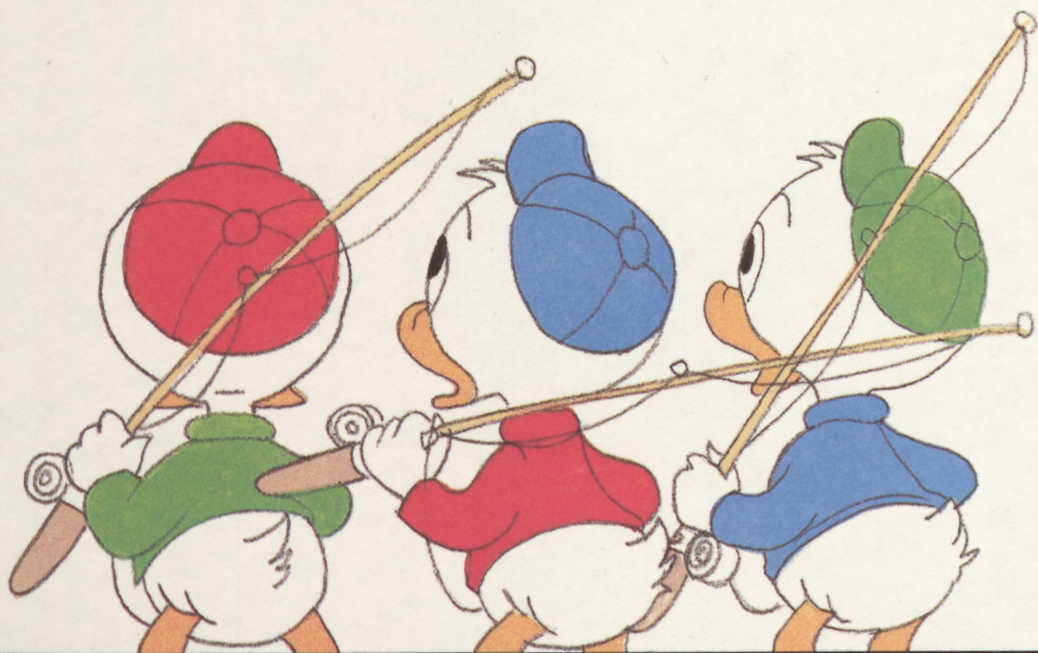

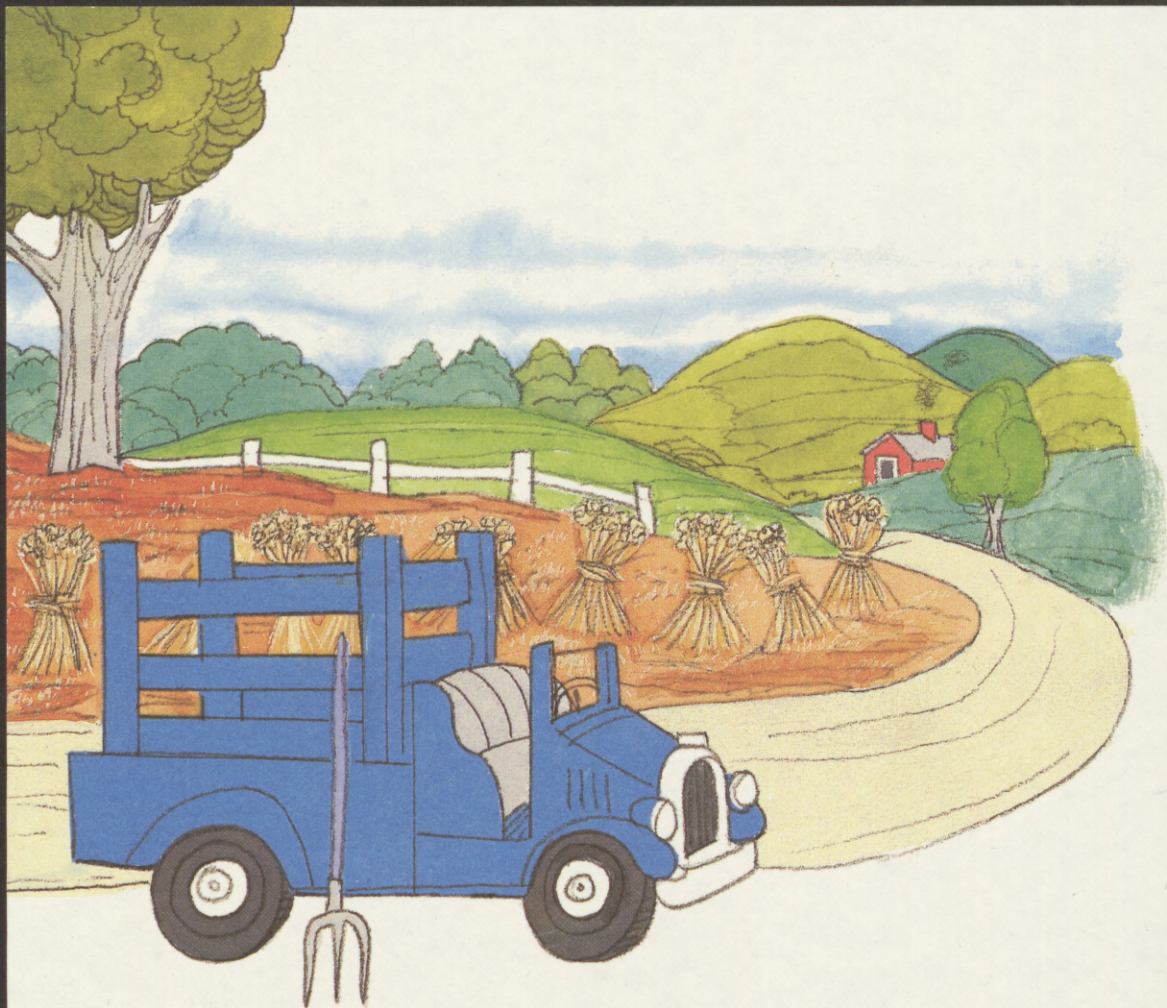
- Helló, nagyi - kiáltotta Tiki. - Hoztunk egy pár halat vacsorára - mondta Niki.

- És most segítünk neked aratni - lelkesedett Viki.

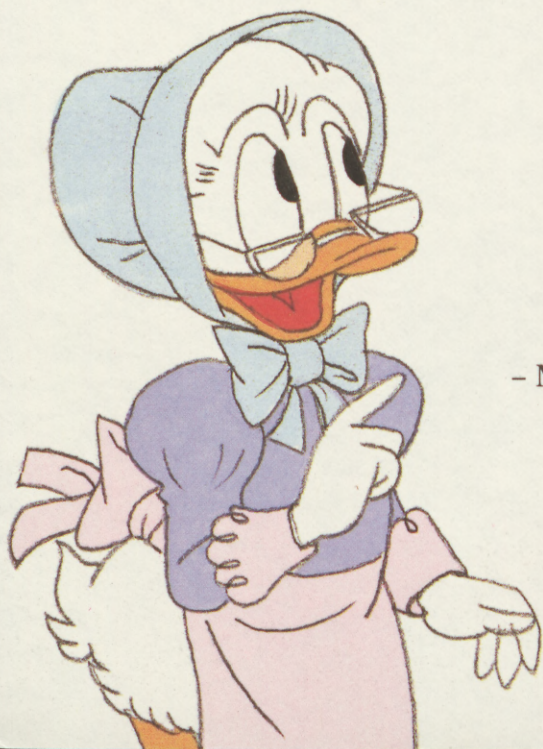

- Köszönöm, de elkésetek - mondta Kacsanagyi. - Egyedül arattam le a búzát. Nem várhattam egész nap rátok. - Nagyon sajnáljuk, nagyi - mondta Tiki, Niki és Viki. - Ez nem fordul elő még egyszer.

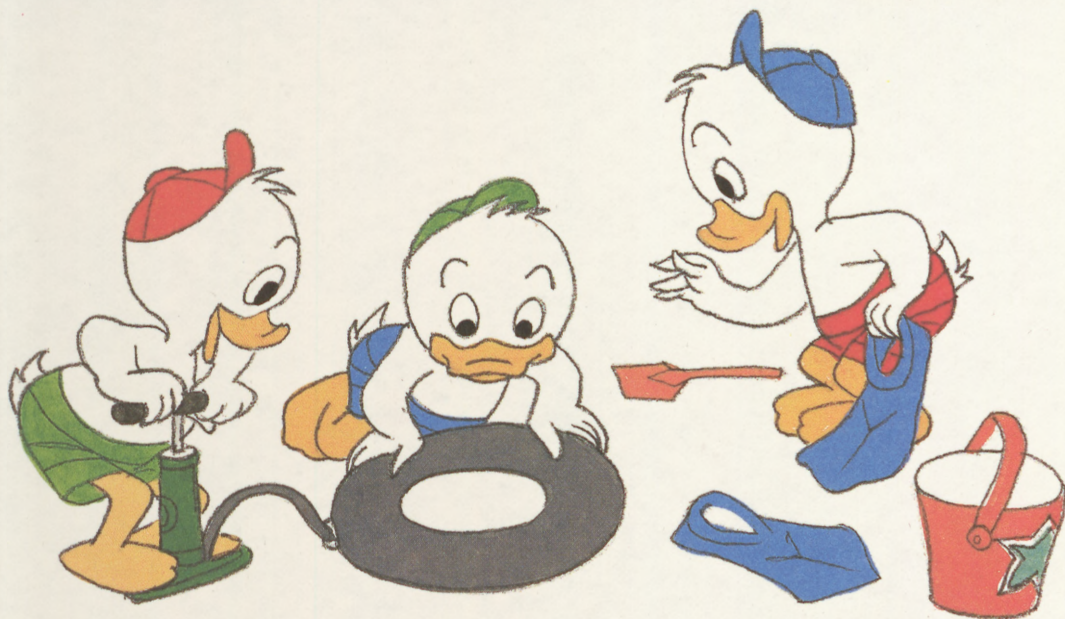

A búza hamar kiszáradt,
lehetett csépelni.

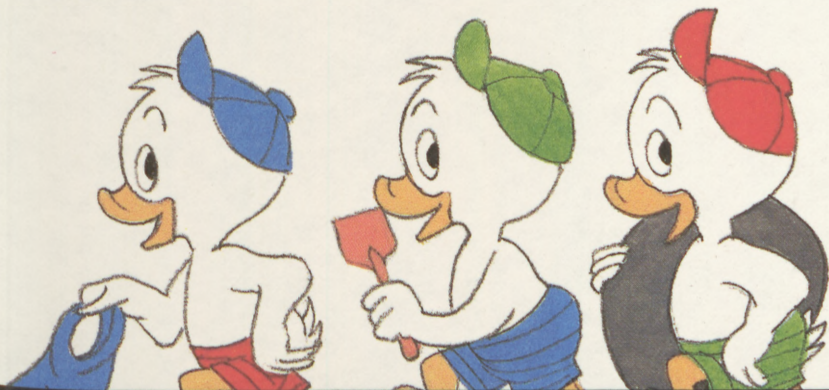
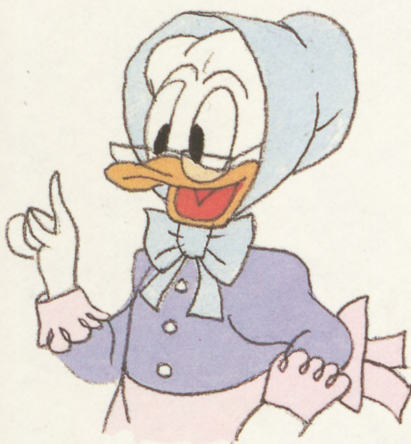
- Ma tényleg segíthetnének a gyerekek -
gondolta magában Kacsanagyi.

Tiki, Niki és Viki éppen úszni készült, amikor Kacsanagyi azt kérdezte tőlük:

- Ki segít nekem a búzát a cséplőhöz vinni? -

- Majd mi - felelte Tiki. - Mindjárt jövünk - mondta Niki. - Csak úszunk egy kört - kiáltotta Viki.

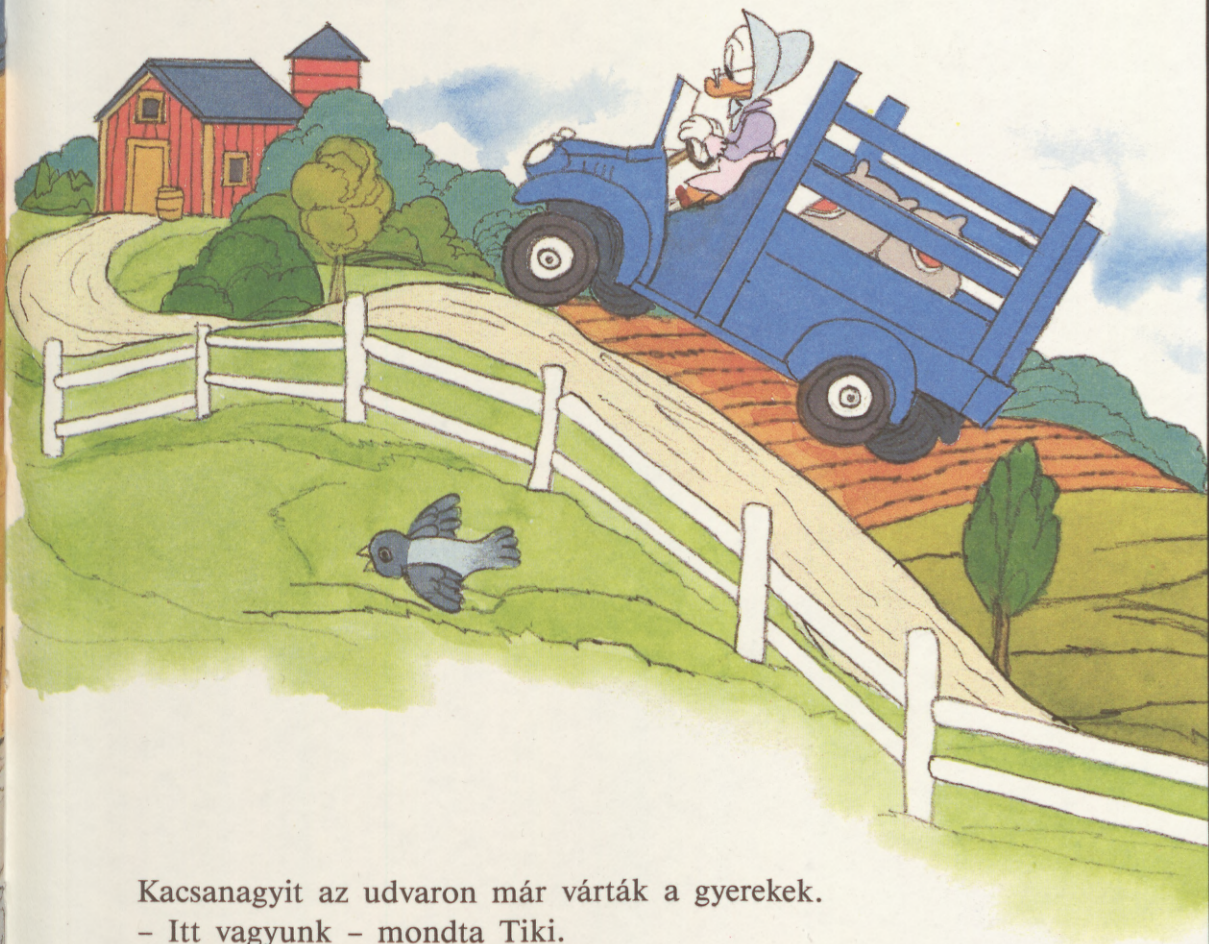
- Na jól van - gondolta Kacsanagyi. - Mindig kitalálnak valamit. Úgy látom, egyedül kell felpakolnom a kocsira. - Így is tett.

Kék autójával elvitte a búzát csépetetni,
majd a molnárhoz megőröltetni.

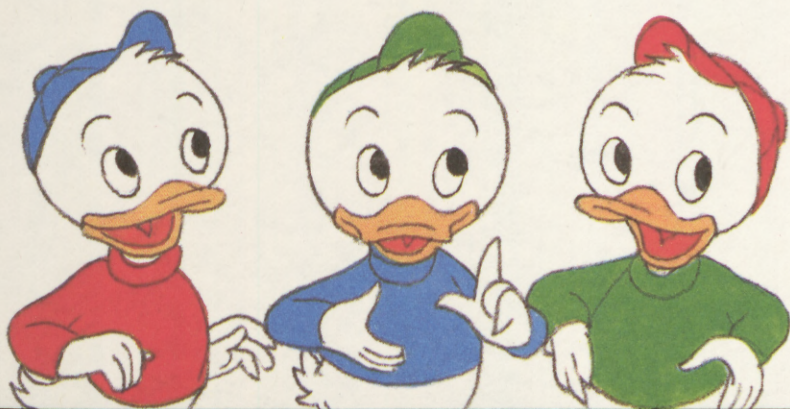
A molnár örömmel segített
Kacsanagyinak, aki
liszteszákokkal tömött
kocsival ment haza.

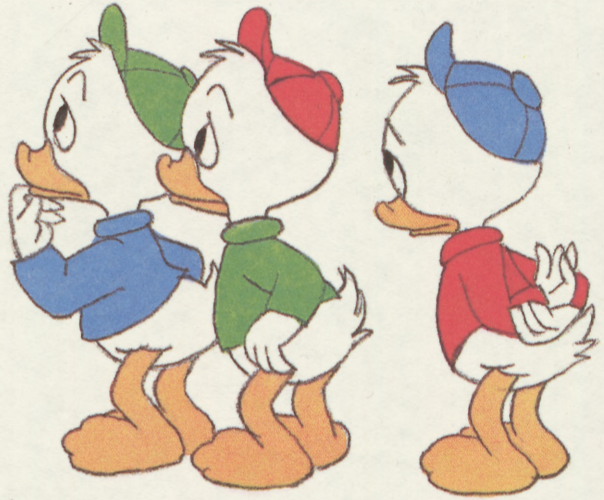

Kacsanagyit az udvaron már várták a gyerekek.

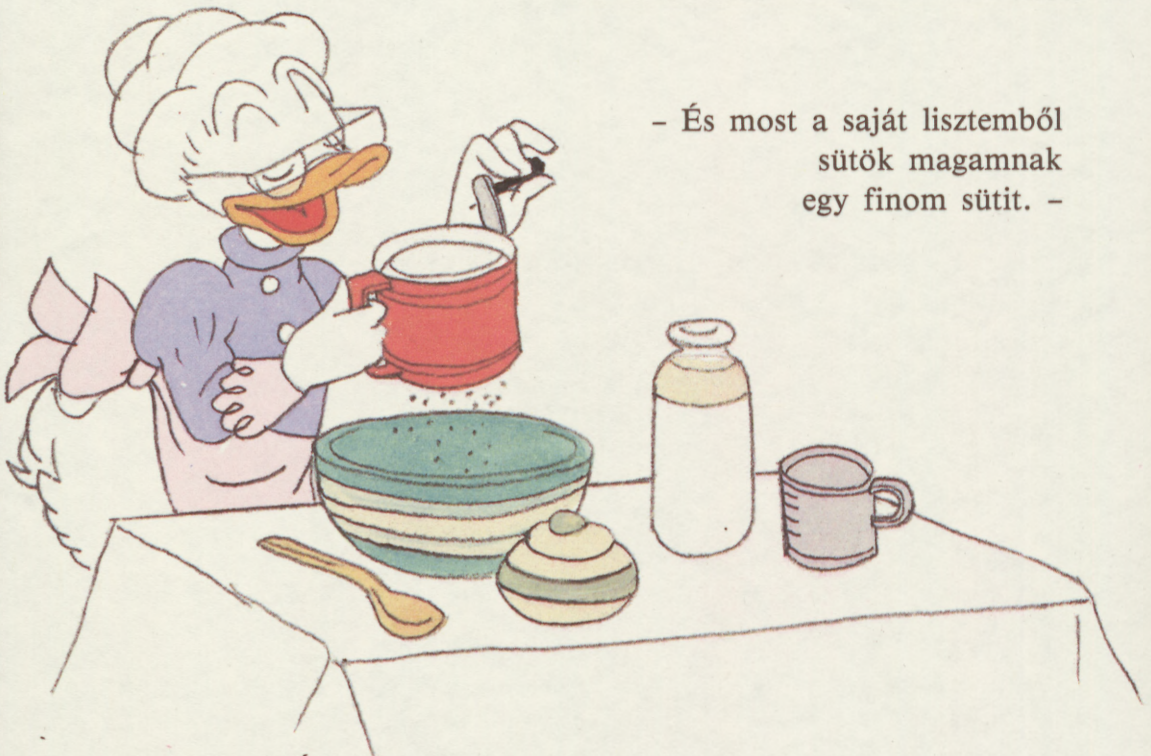
- Itt vagyunk - mondta Tiki.
- Segítünk neked - mondta Niki.
- Mivel kezdjük? - kérdezte Viki.

- Hm - mondta Kacsanagyi dühösen.
- Ti mindig későn érkeztek. Már nincs
szükségem a segítségetekre. -

- És most a saját lisztből
sütök magamnak
egy finom sütit. -

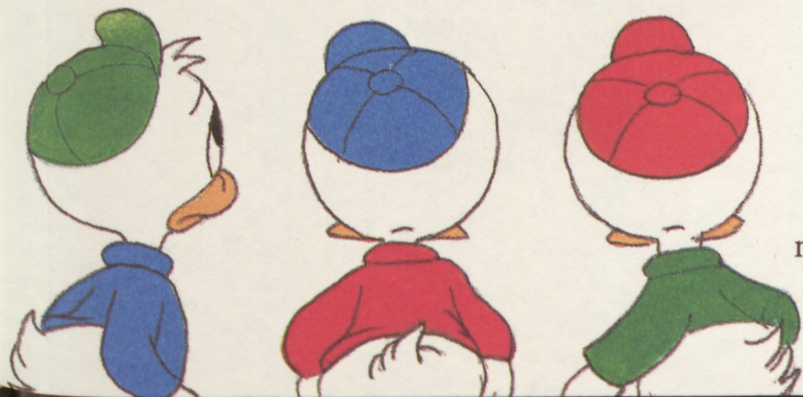
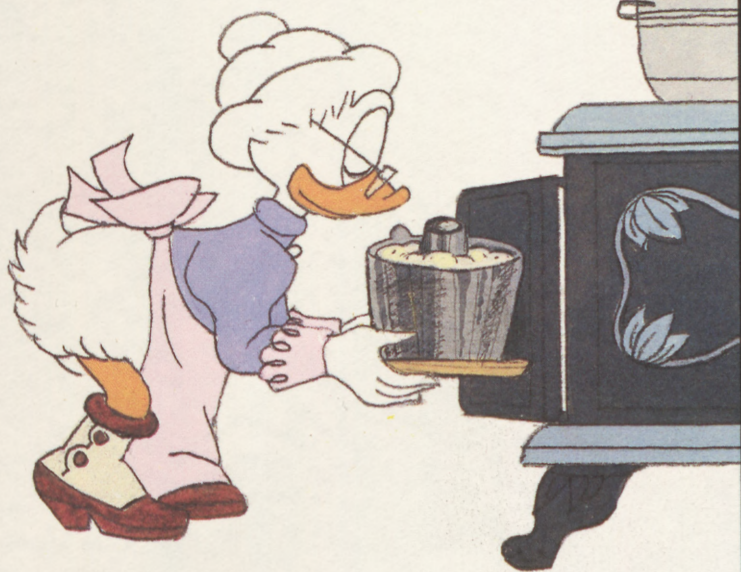

Így is tett. Megszítálta a lisztet.

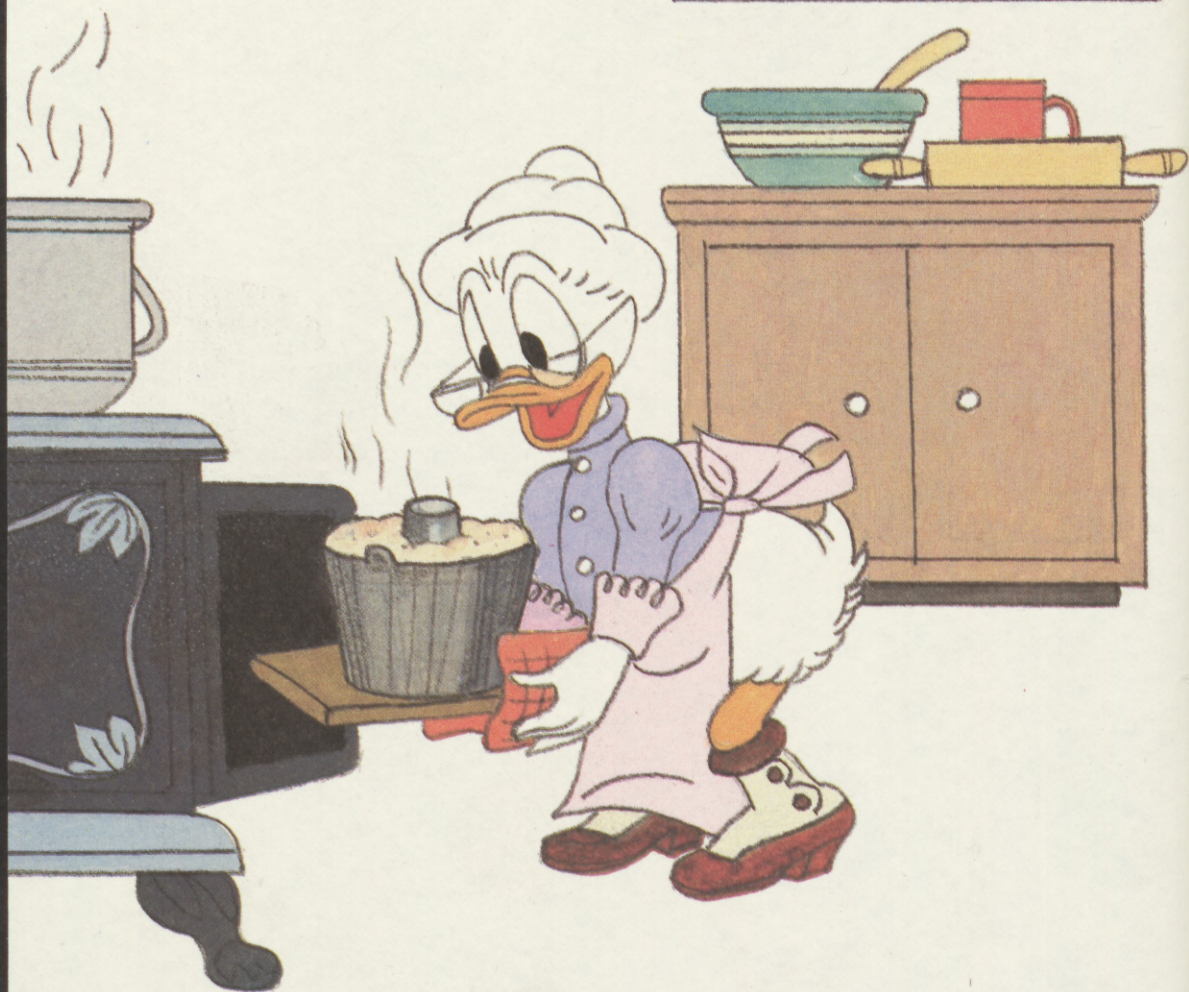
Kikeverte a tésztát.

Aztán beletette
egy kuglóf formába
és a sütőbe tolta.

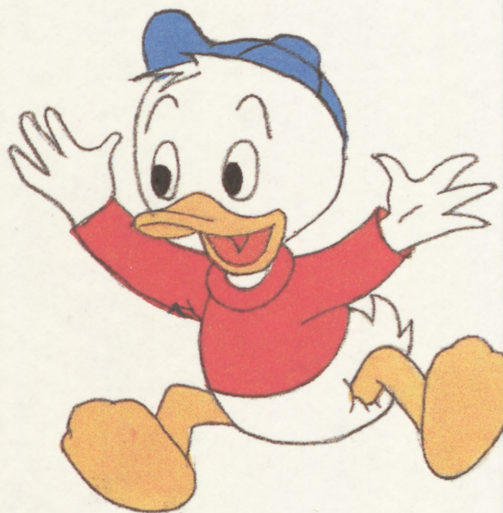

A gyerekek
nagy szemekkel
nézték, mit csinál.

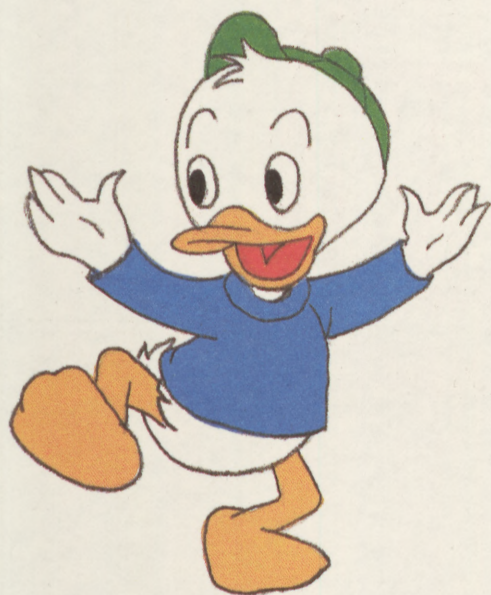
Nemsokára készen lett a süti.
Kacsanagyi kivette a sütőből.
Nagyon finom illata volt!

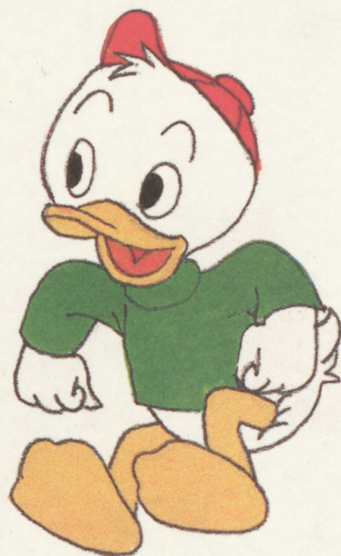
- Jé - csodálkozott Tiki.
- Ez a kedvenc sütim. -

Nagyi, ne tegyél rá
cukros mázat - mondta Niki.

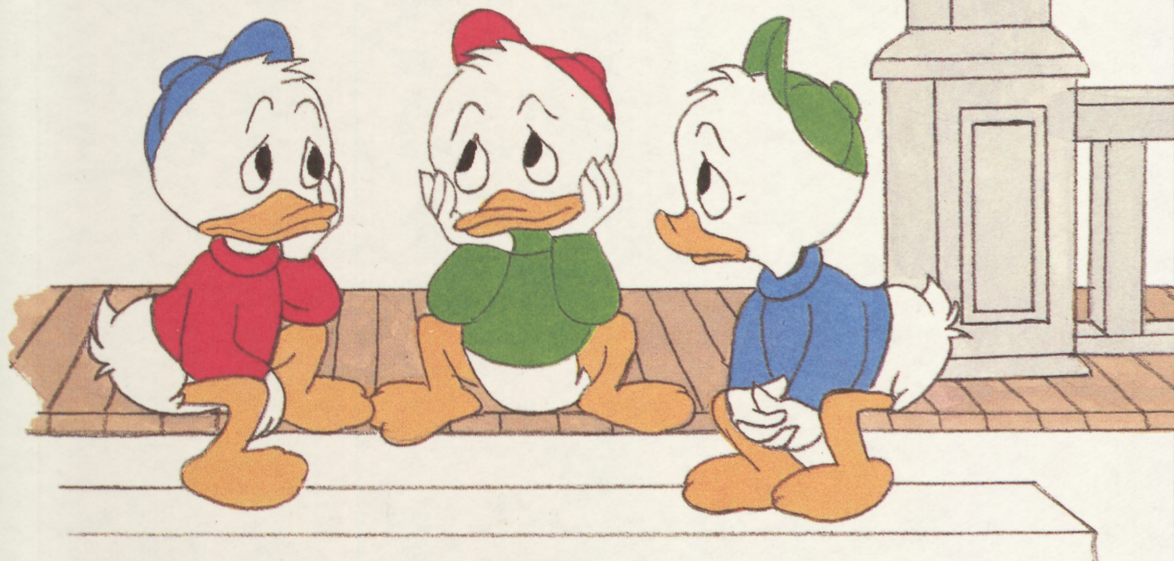

- Mi így is nagyon szeretjük! -
örvendezett Viki.

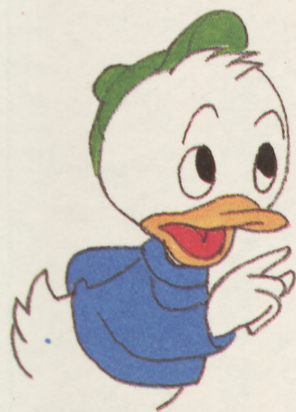

- Hohó - mondta Kacsanagyi. - Nem segítettetek elvetni a magokat. Nem segítettetek learatni a búzát. Nem segítettetek akkor sem, amikor a búzát el kellett vinni csépelgetni és a molnárhoz. A segítségetek nélkül egyedül megcsináltam mindent. És most ugyanúgy egyedül fogom megenni a sütit is. Menjetek innen! - mondta a nagyi, amikor a csudafinom sütit az asztra tette.

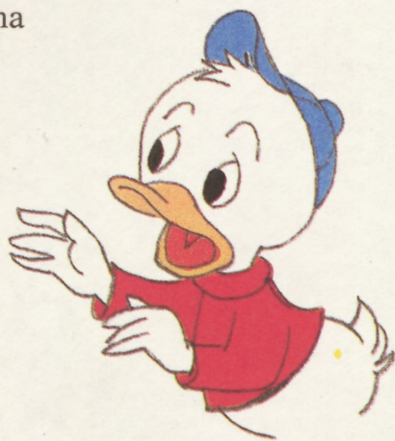

Szomorúan kullogott ki a házból a három kacsagyerek. Leültek a lépcsőre az ajtóban, de a süti finom illatát még ott is érezték. És hallották, ahogy Kacsanagyi dudorászott.

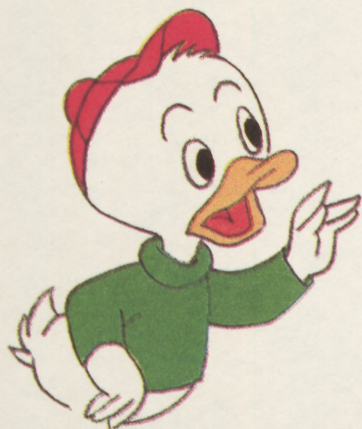

- Ez a mi hibánk -
mondta Tiki. - Nem lett volna
szabad csak magunkra
gondolnunk. -

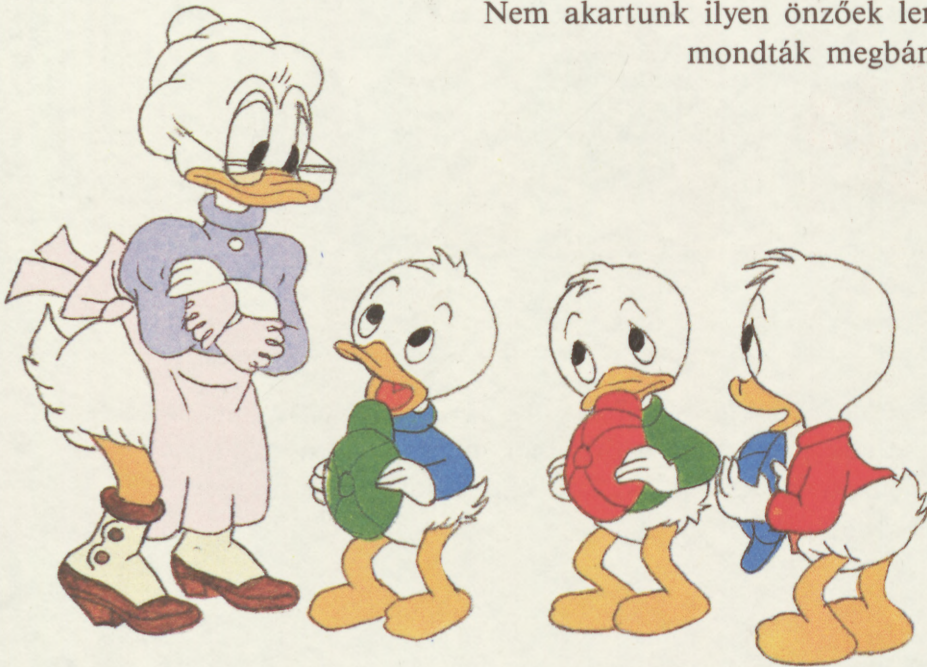
- Igazad van - ismerte el
Niki.

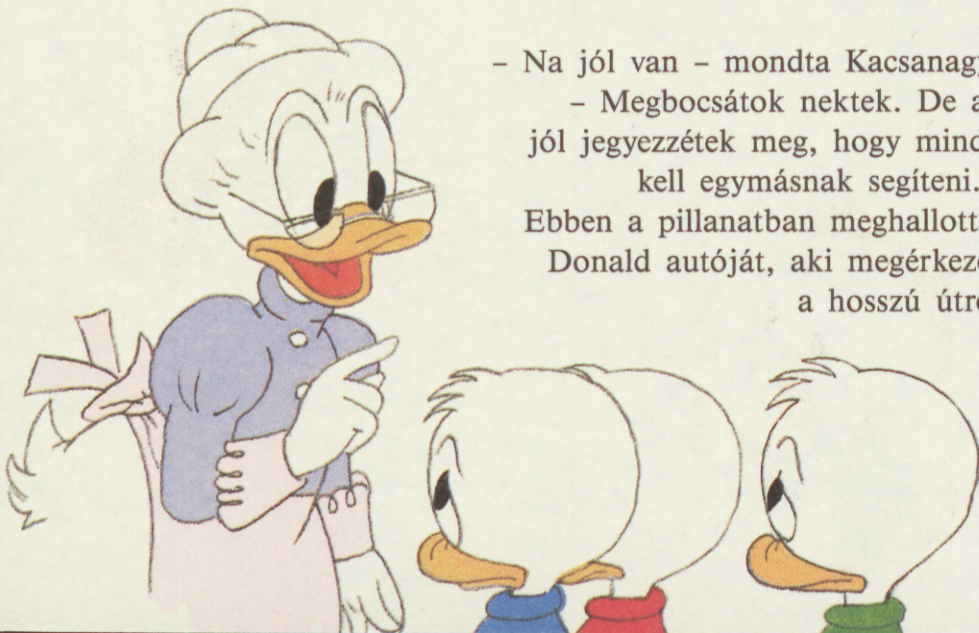
- Gyertek, kérjünk bocsánatot
a nagytól - ajánlotta Viki.

Levették a sapkájukat és besomfordáltak
a konyhába. – Borzasztóan sajnáljuk, nagy.
Nem akartunk ilyen önzők lenni –
mondták megbánóan.

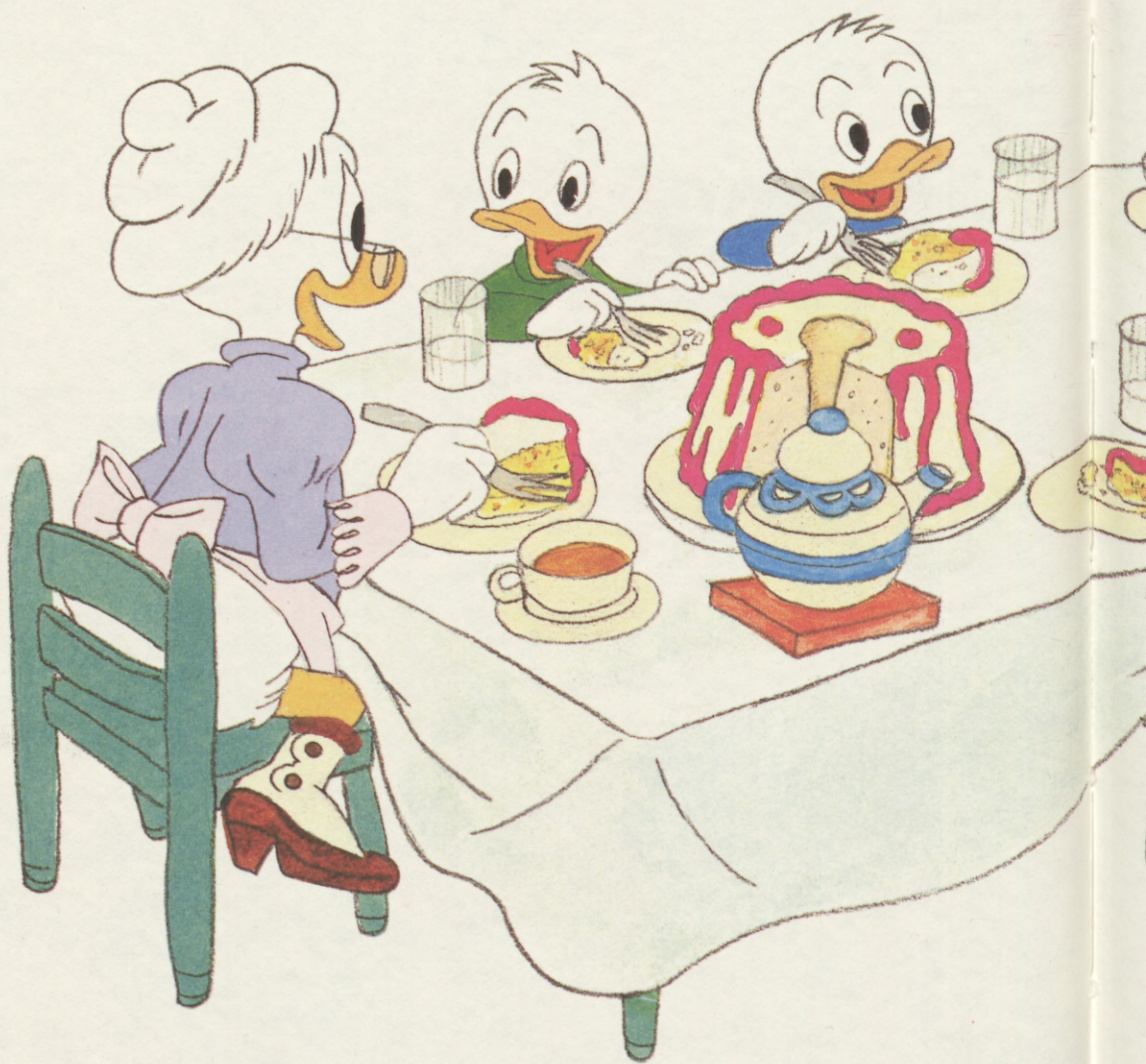

– Na jól van – mondta Kacsanagyi.
– Megbocsátok nektek. De azt
jól jegyeztétek meg, hogy mindig
kell egymásnak segíteni. –
Ebben a pillanatban meghallották
Donald autóját, aki megérkezett
a hosszú útról.

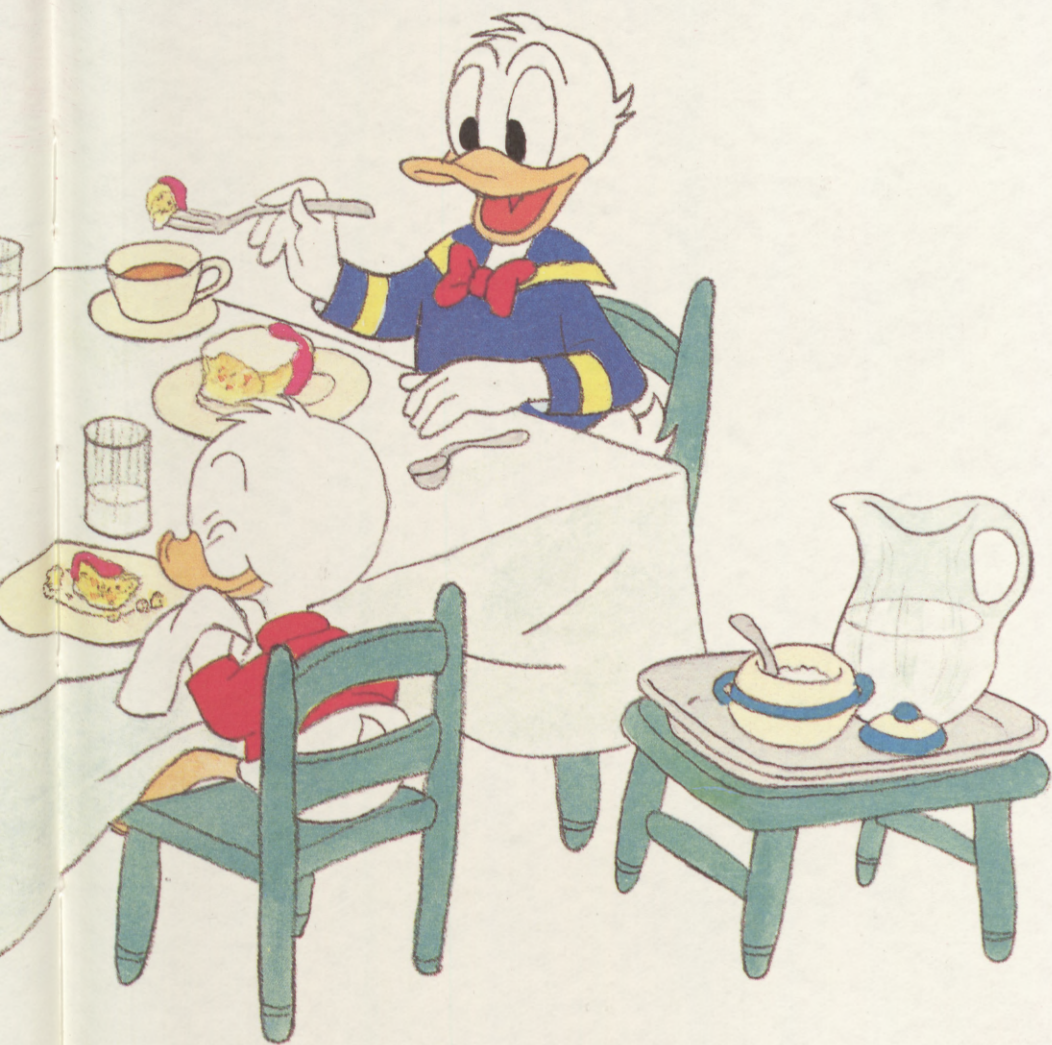

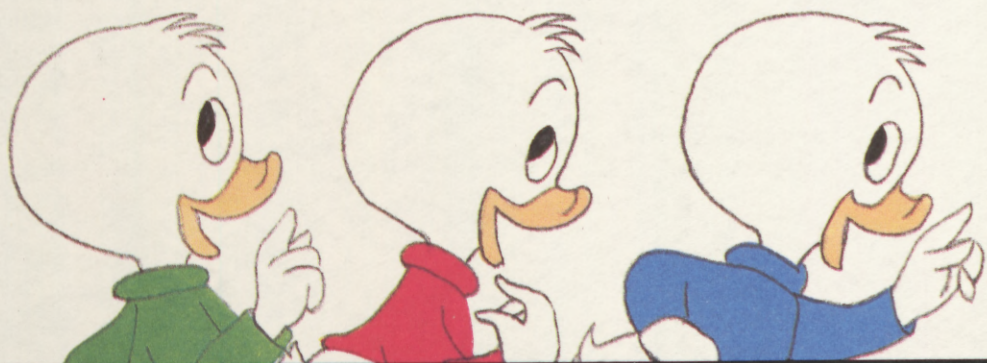
- Szeretettel üdvözlünk itthon, Donald. Örülünk, hogy újra itt vagy! - mondta Kacsanagyi. - Pont jókor jössz. Most akartunk a gyerekekkel sütit enni. -

A házban mindannyian asztalhoz ültek és jól belaktak
a finom sütiből.

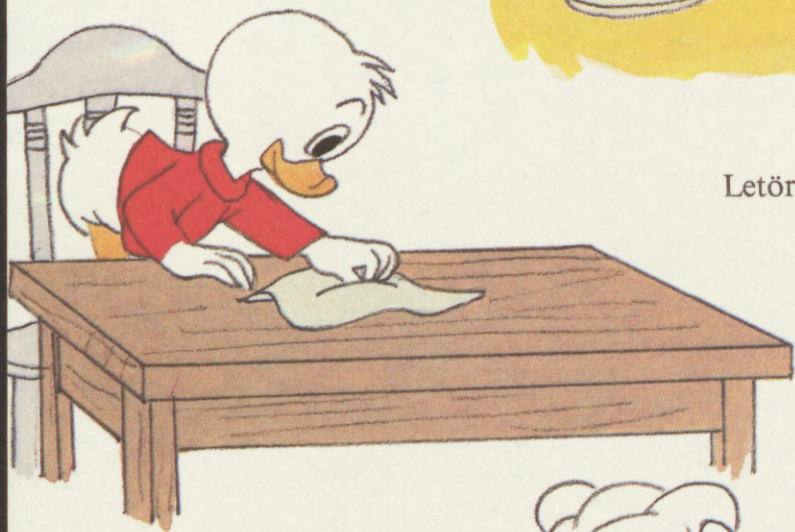
Amikor befejezték, Kacsanagyi ránézett a gyerekekre
és azt kérdezte: - Ki segít elmosogatni? -
- Én, én én! - kiáltotta Tiki, Niki és Viki.

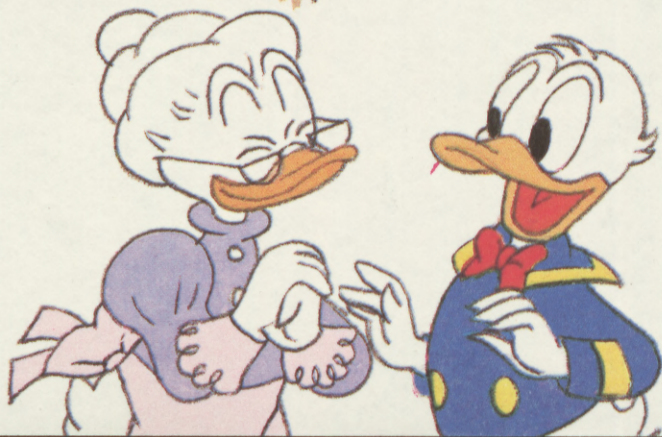
Ez alkalommal
nemcsak ígérgettek.
Kisikálták a lábosokat.

Elmosogatták
és eltörölgették
az edényeket.

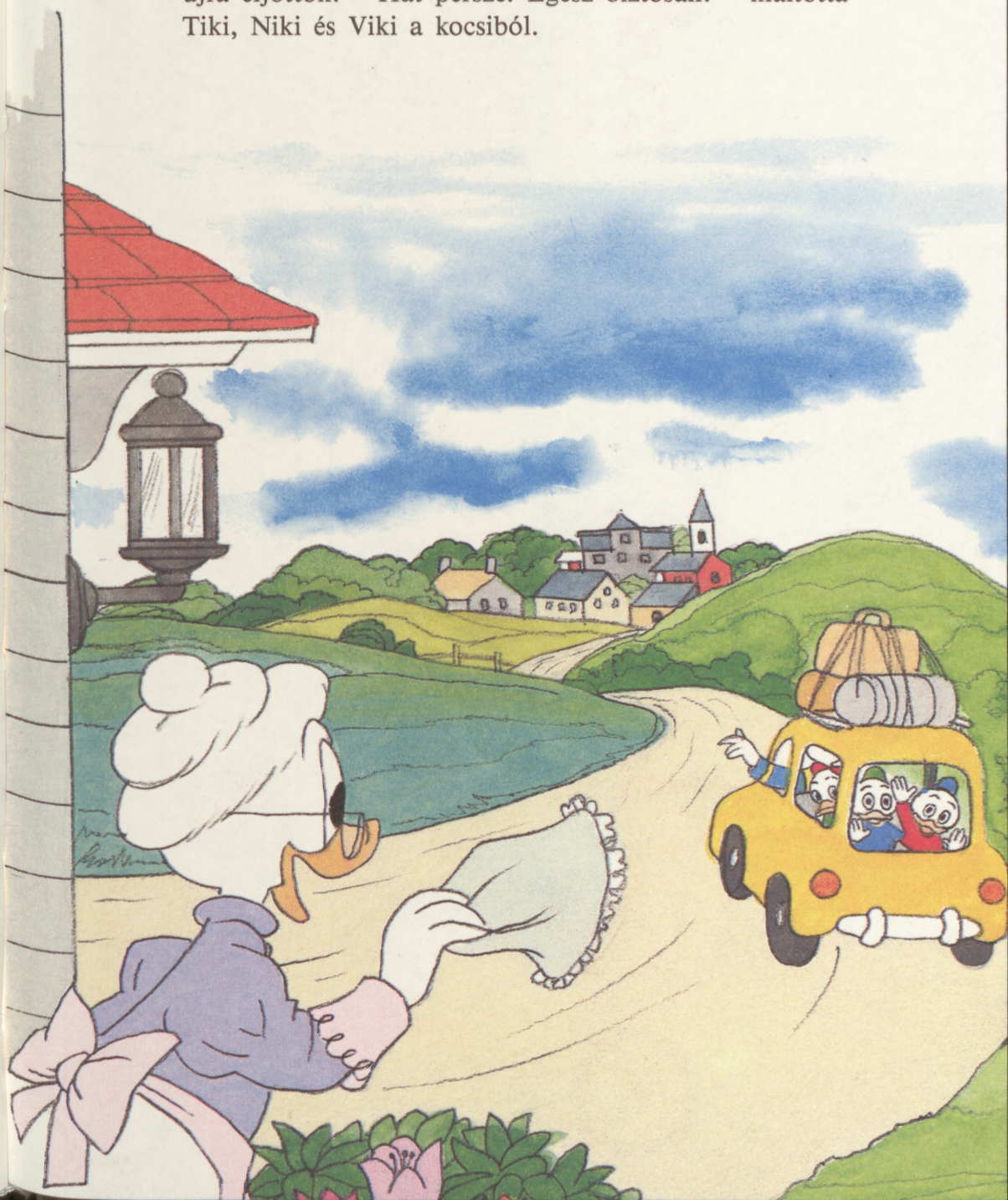

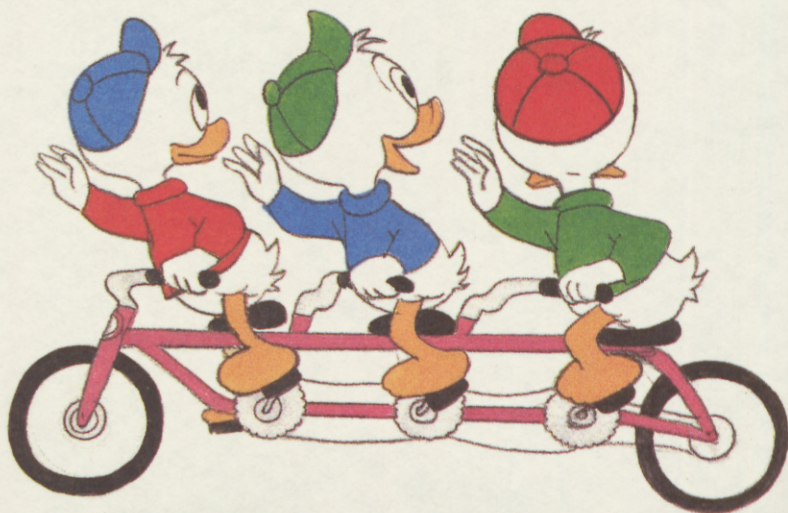
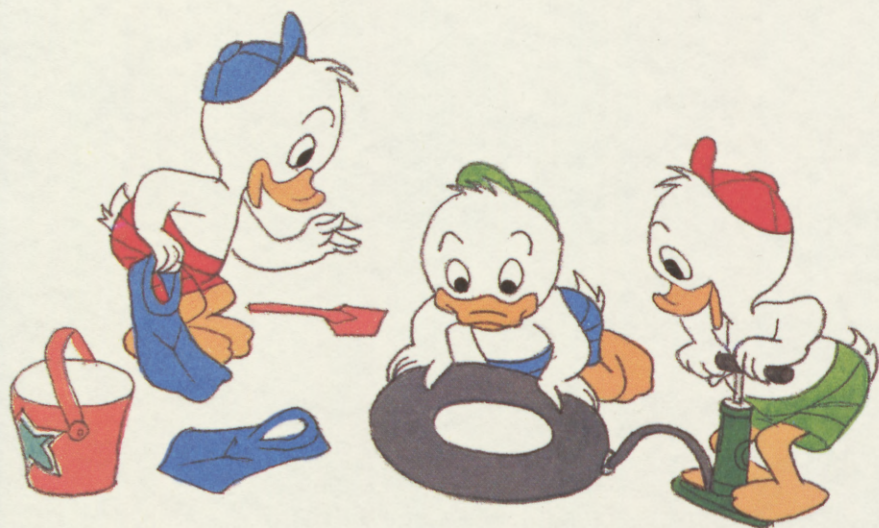
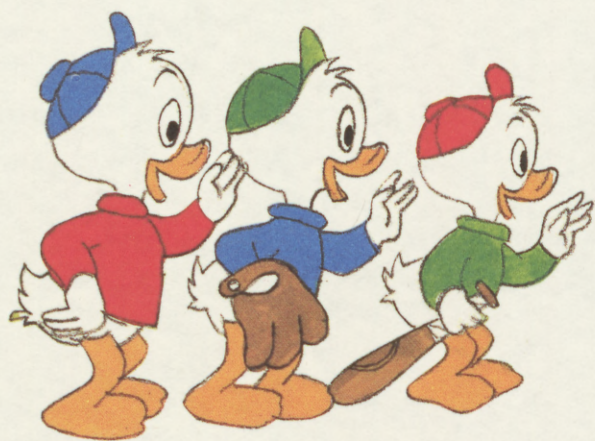
Letörölték az asztalt.

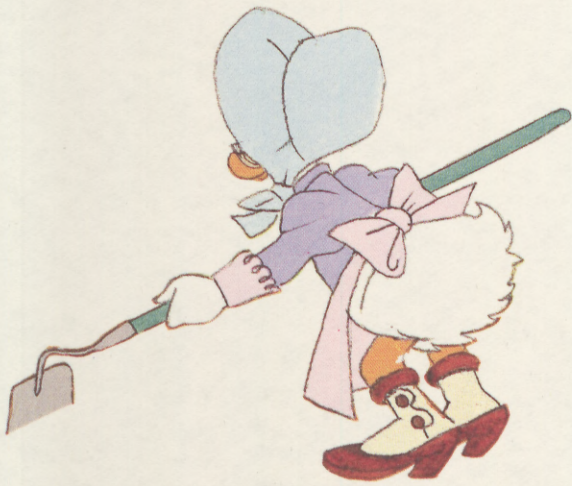
Kacsanagyi
és Donald
nagy örömmel
nézték őket.

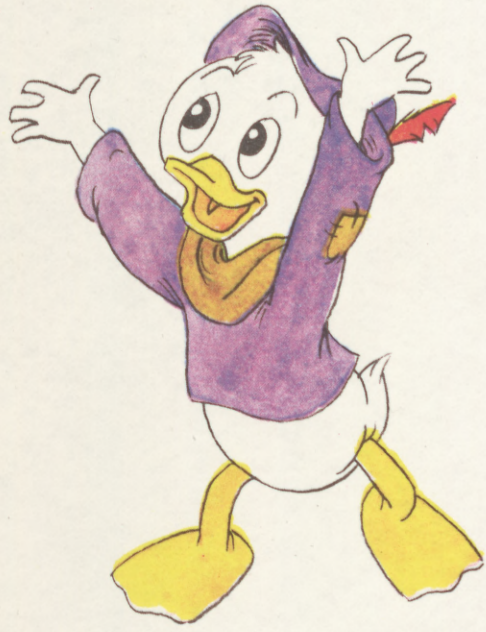
Donald és a gyerekek lassacskán készülődtek hazafelé.
– Nagyon ügyes segítőtársaim vagytok – mondta
Kacsanagyi mosolyogva. – Nagy örömmel várom
a legközelebbi látogatásotokat. Remélem, hamarosan
újra eljöttök. – Hát persze! Egész biztosan! – kiáltotta
Tiki, Niki és Viki a kocsiból.

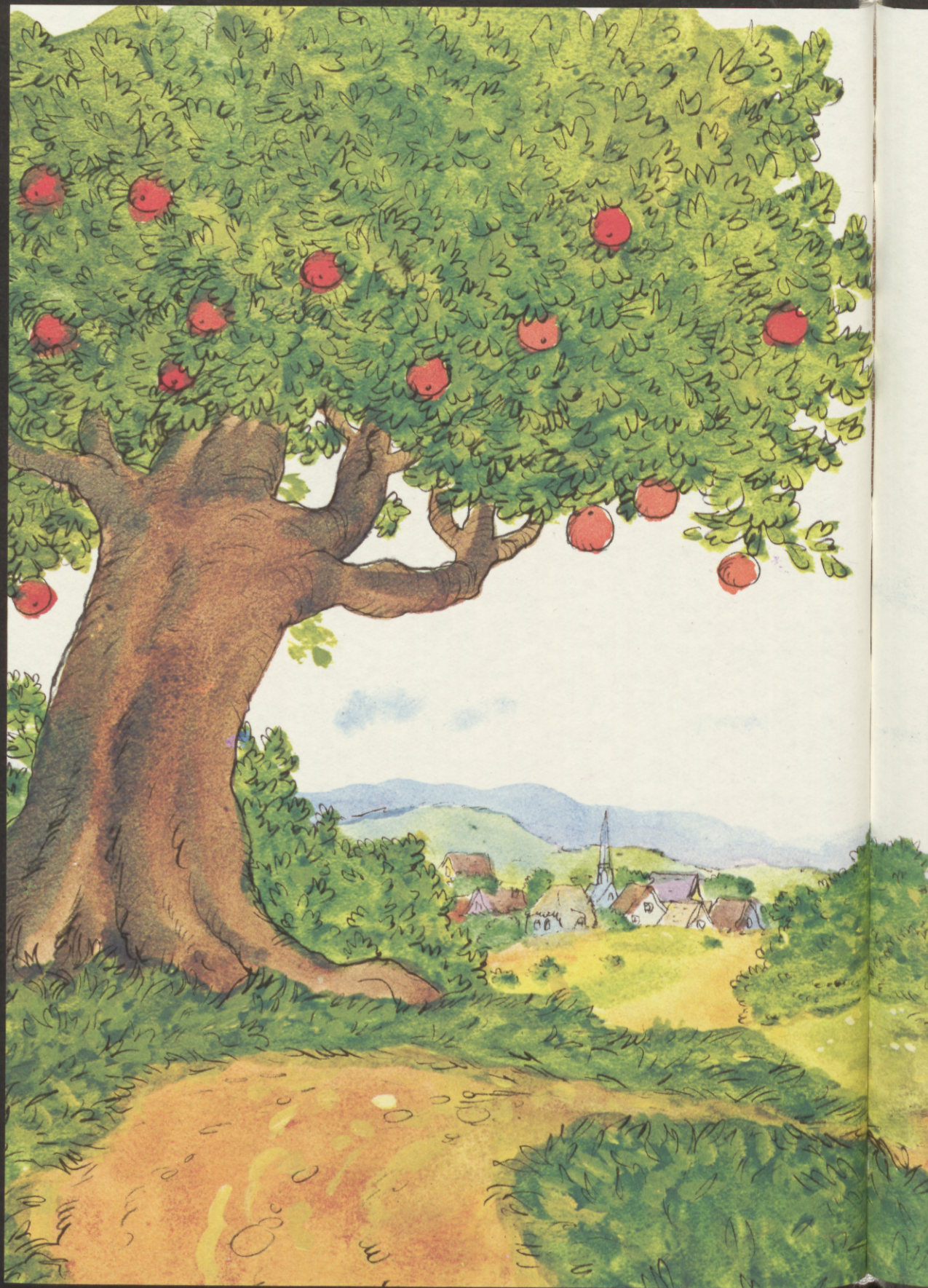

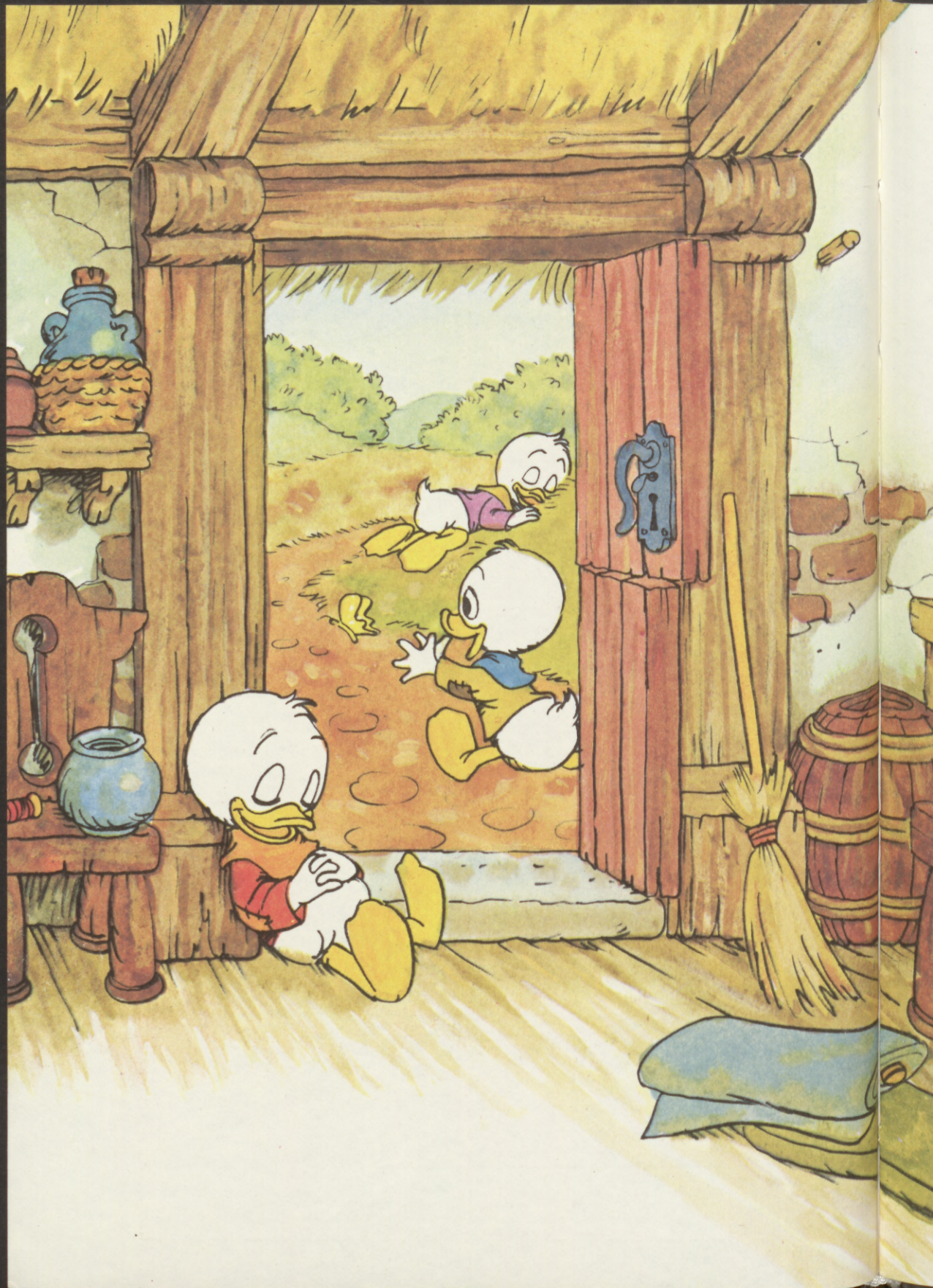

WALT DISNEY

TERÜLJ, TERÜLJ ASZTALKÁM!

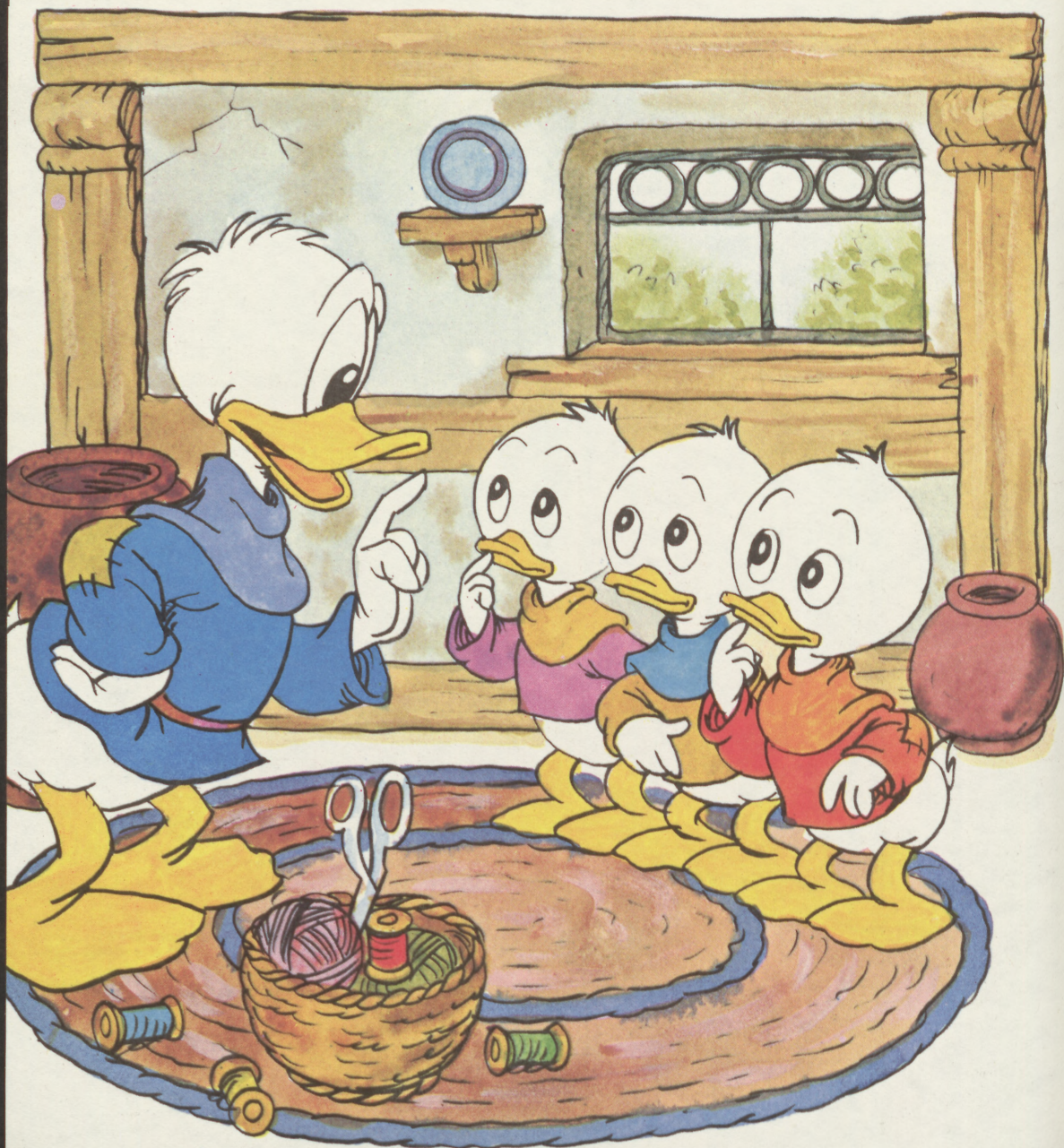
© The Walt Disney Company. A fordítás a Gutenberghus Kopenhagen és a Horizont Verlag kiadványa alapján készült. Fordította: Kormesné Knapp Judit. Kiadja az Egmont-Pannónia Film és Kiadó Kft., Budapest 1990. Felelős kiadó: Németh László ügyvezető igazgató. Felelős szerkesztő: Takács János. Készült a Dabasi Nyomdában. Felelős vezető: Bálint Csaba igazgató.
Munkaszám: 90-1168 ISBN 963 02 8835 4

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer
egy szabó. A három unokaöccsével
élt együtt. A szegény szabó nagyon
keményen dolgozott, míg az unokaöccsei
csak játszottak vagy aludtak.

Egy szép napon úgy gondolta a szabó, itt az ideje, hogy Tiki, Niki és Viki szakmát tanuljanak. – Mostantól kezdve magatokról kell hogy gondoskodjatok – mondta a szabó. – Én nem lehetek mindig mellettetek! –

Másnap reggel a három unokaöccs útnak indult.

- Én a városba megyek - mondta Tiki.
- Én vidékre megyek - mondta Niki.
- Én felfedezem az erdőket - mondta Viki.
- Sok szerencsét! - kiáltotta Donald bácsi.
- Egy év múlva gyertek vissza hozzám! -

Tiki egy asztalosnál talált munkát a városban.

Egy egész éven át
dolgozott. Megtanulta,
hogyan kell asztalokat
és székeket csinálni.

Amikor eljött a hazatérés ideje, az asztalos egy kis faasztalkát adott neki.

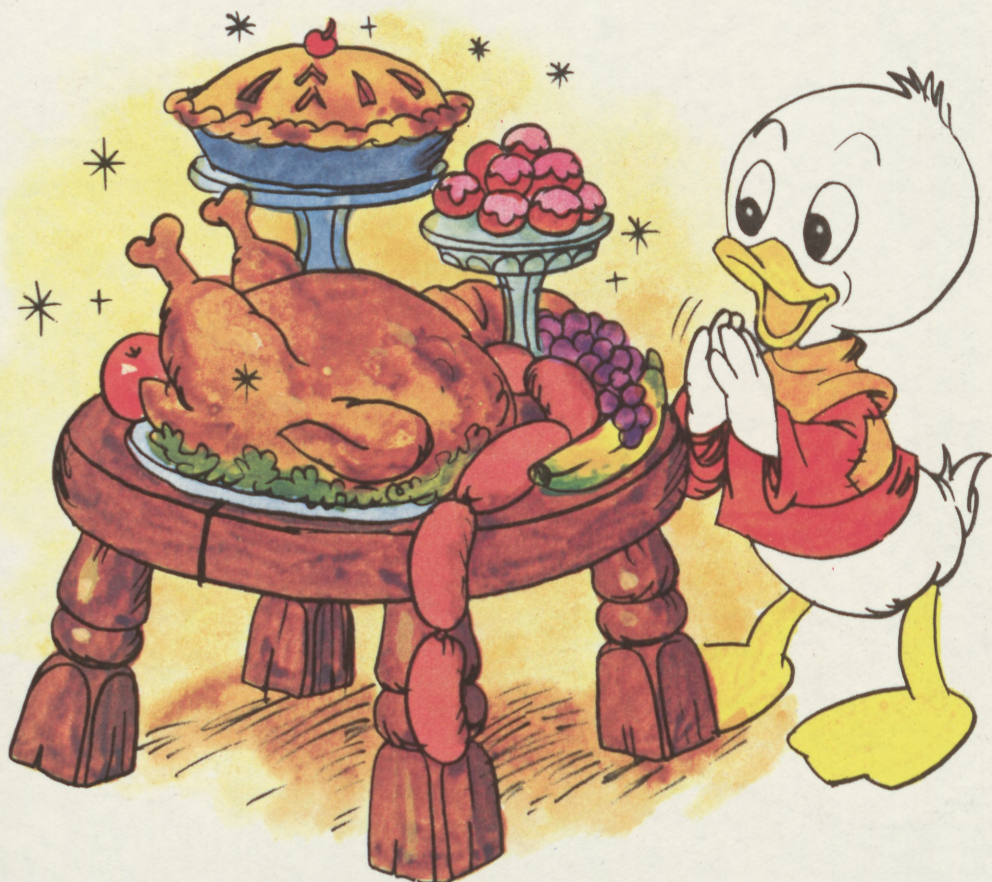
- Amíg tiéd ez az asztalka, - mondta az asztalos,
- sose fogsz éhezni. Elég csak valami
finomságra gondolnod és azt mondanod:
Terülj, terülj asztalkám! -

Tiki azonnal valami finomra gondolt és becsukta a szemét.
Majd azt mondta:
- Terülj, terülj asztalkám! -

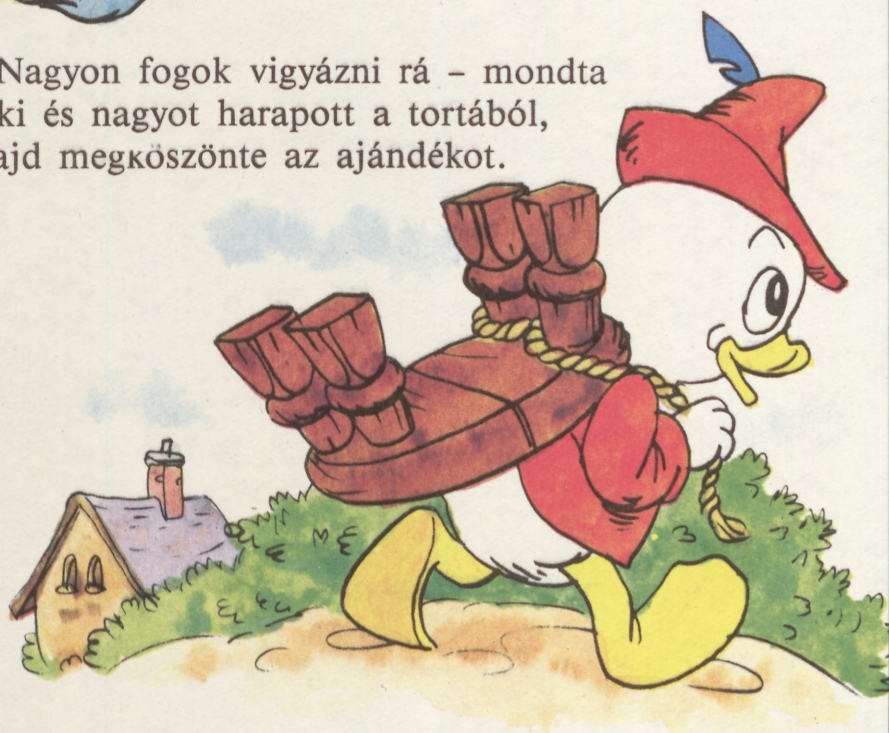
És láss csodát! Az asztal tele lett mindenféle ínycsiklandozó dologgal! Sült csirkével, gyümölcsökkel, pudinggal és egy csodás cseresznyetortával.

- Bárhol légy is - mondta az asztalos,
- sose vedd el az asztalkát! -

- Nagyon fogok vigyázni rá - mondta
Tiki és nagyot harapott a tortából,
majd megköszönte az ajándékot.

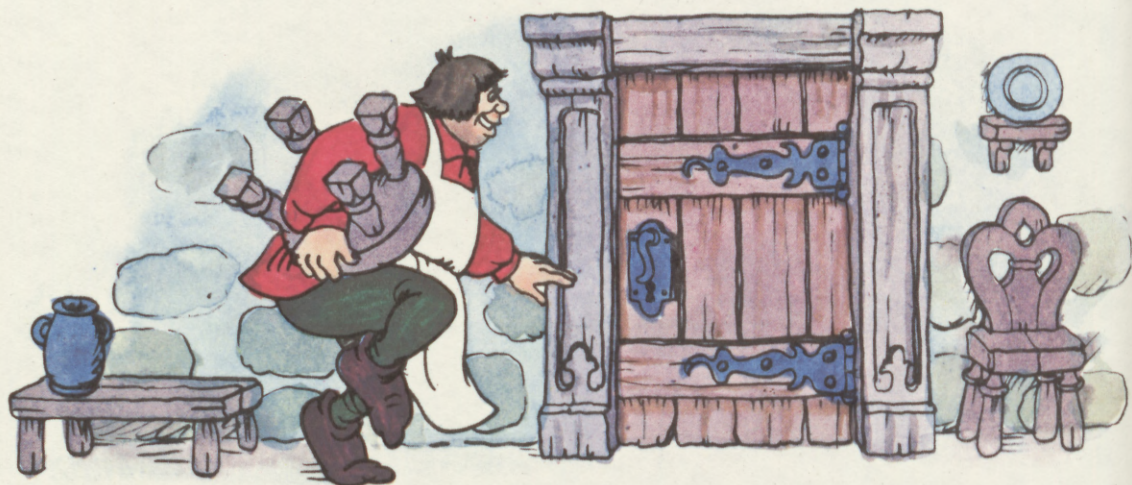
Tiki este egy öreg vendégfogadóhoz ért.
- Itt éjszakázhatom? - kérdezte.
- Igen - mondta a gazda, - de túl későn jöttél,
a vacsora már elfogyott. - Nem tesz semmit - mondta
Tiki. - A csodaasztalkám majd ad valamit enni.

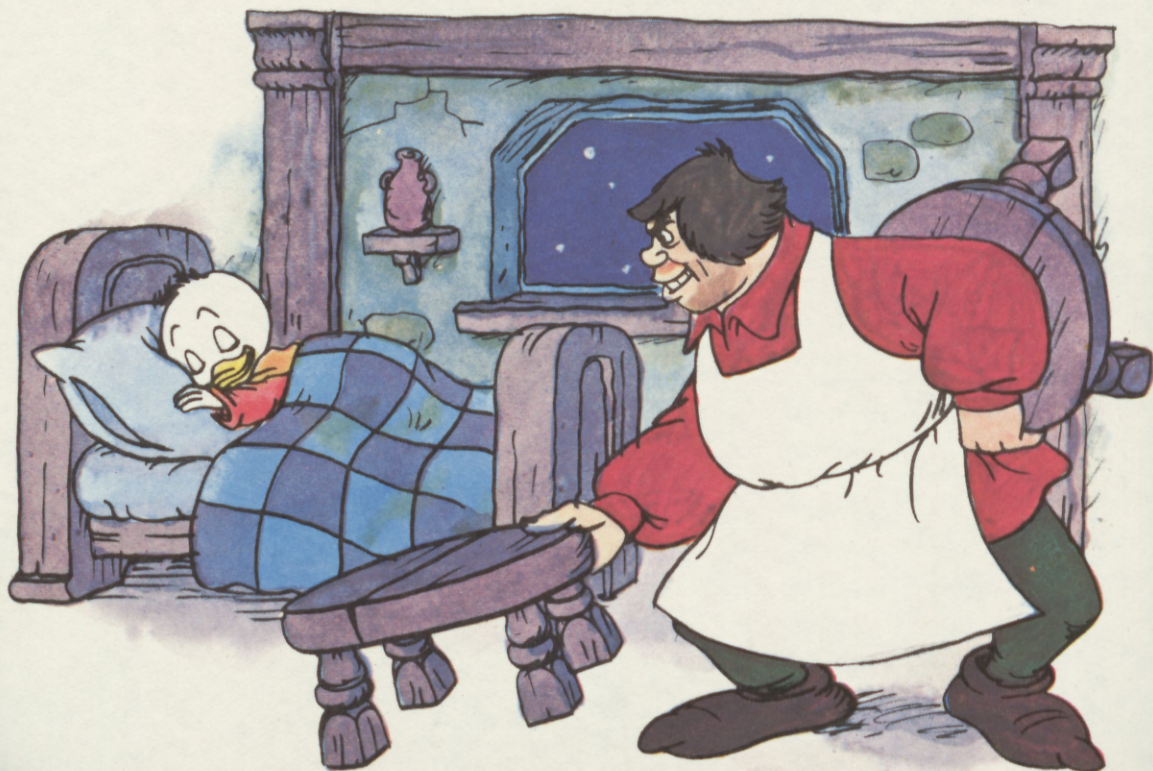

A gazda nem hitt a fülének, ezért Tiki szobájához lopakodott. Hallotta, ahogy Tiki azt mormogta: – Terülj, terülj asztalkám! – És abban a pillanatban az asztalon termett egy tál tele tésztával és húsgomboccal. – Ha enyém lenne ez a kis asztal, soha többé nem kellene főzöm – gondolta a gazda.

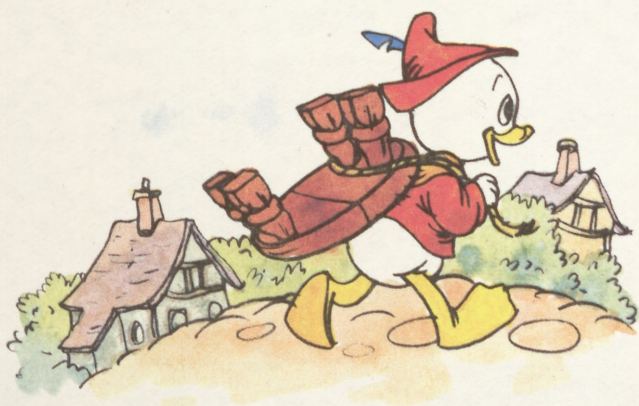
Amikor Tiki elaludt, a gazda óvatosan
bement a szobájába.

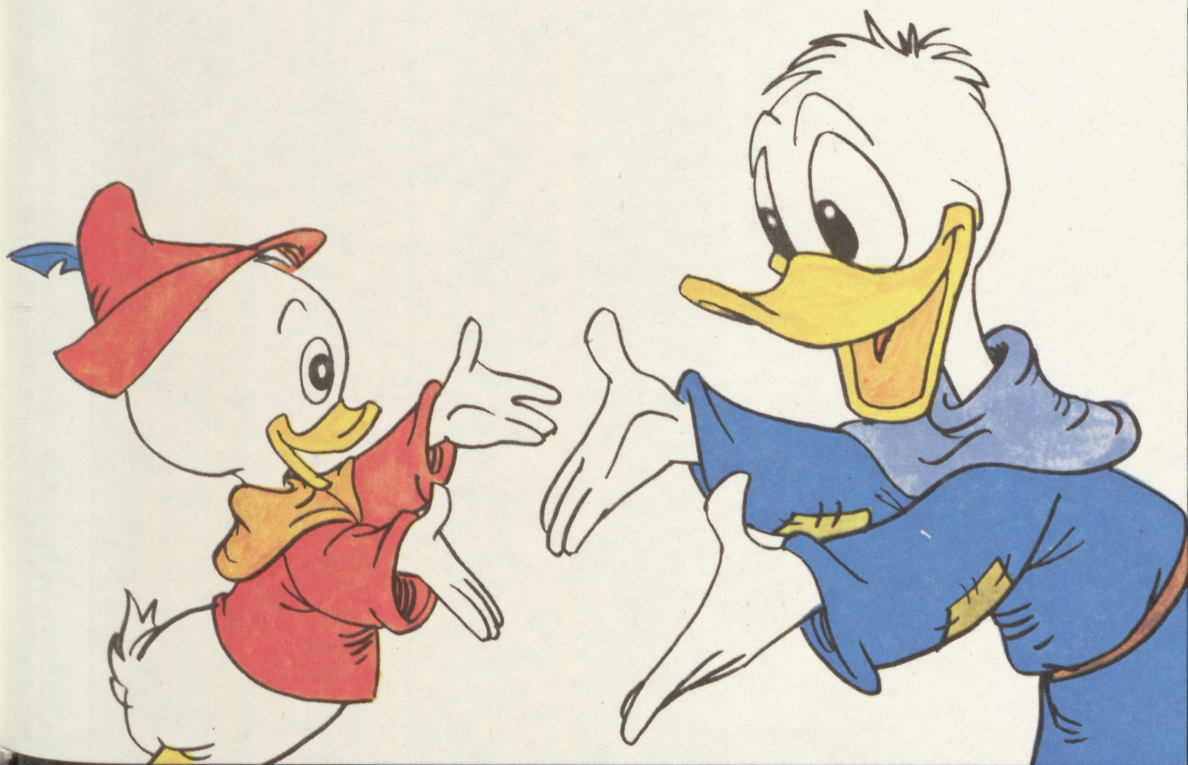
Elvette a csodaasztalkát és egy másikat
tett a helyébe.

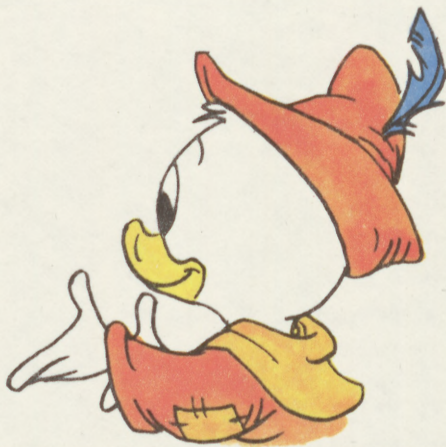
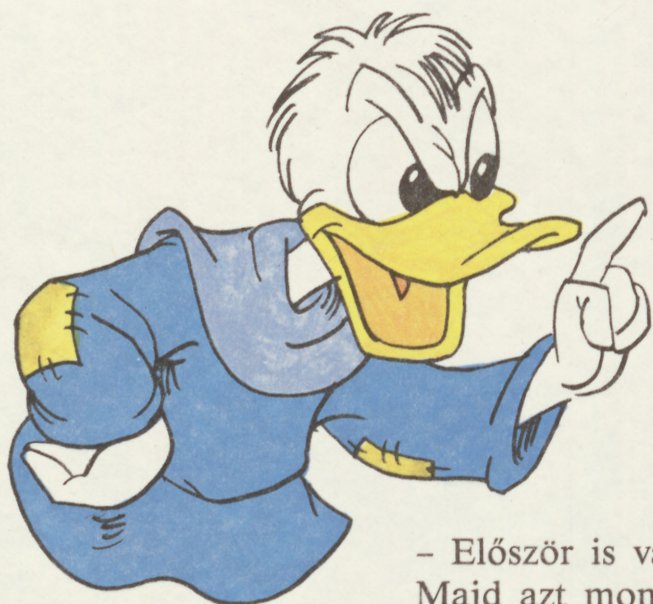
Másnap reggel Tiki
a hátára vette
az asztalkát
és haza szaladt.

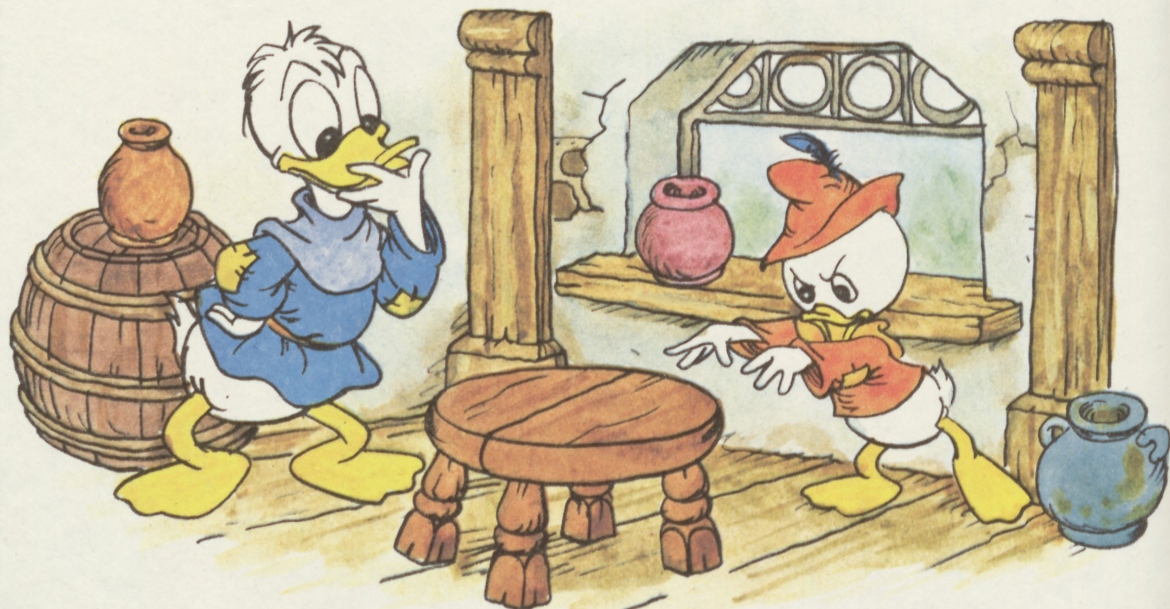
A bácsikája nagyon örült neki. – Jól dolgoztál? –
kérdte. – Igen, Donald bácsi – mondta Tiki.
– De most már soha sem kell dolgoznom,
hisz van egy csodaasztalkám.

- Nincsenek csodaasztalok! - mondta a bácsikája.
- De igen - mondta Tiki.
- Figyelj csak!

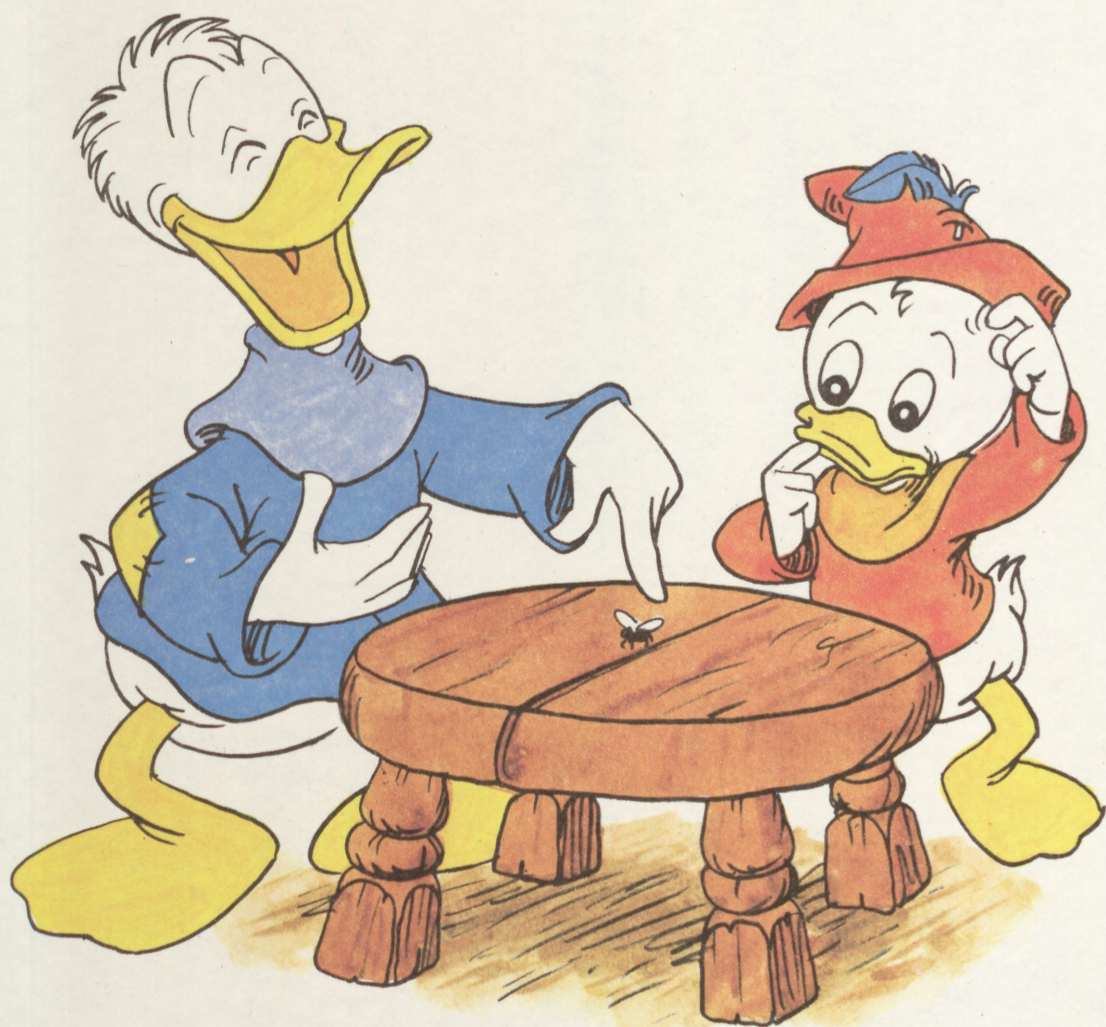

- Először is valami finomra gondolok. Majd azt mondom: Terülj, terülj asztalkám! - Donald bácsi kíváncsian nézte az asztalkát.

Tiki még egyszer azt mondta: – Terülj, terülj
asztalkám! – De csak egy légy telepedett
az asztal közepére.

– Ezt te finomságnak nevezed? – kérdezte
Donald bácsi, és borzasztó jót nevetett.

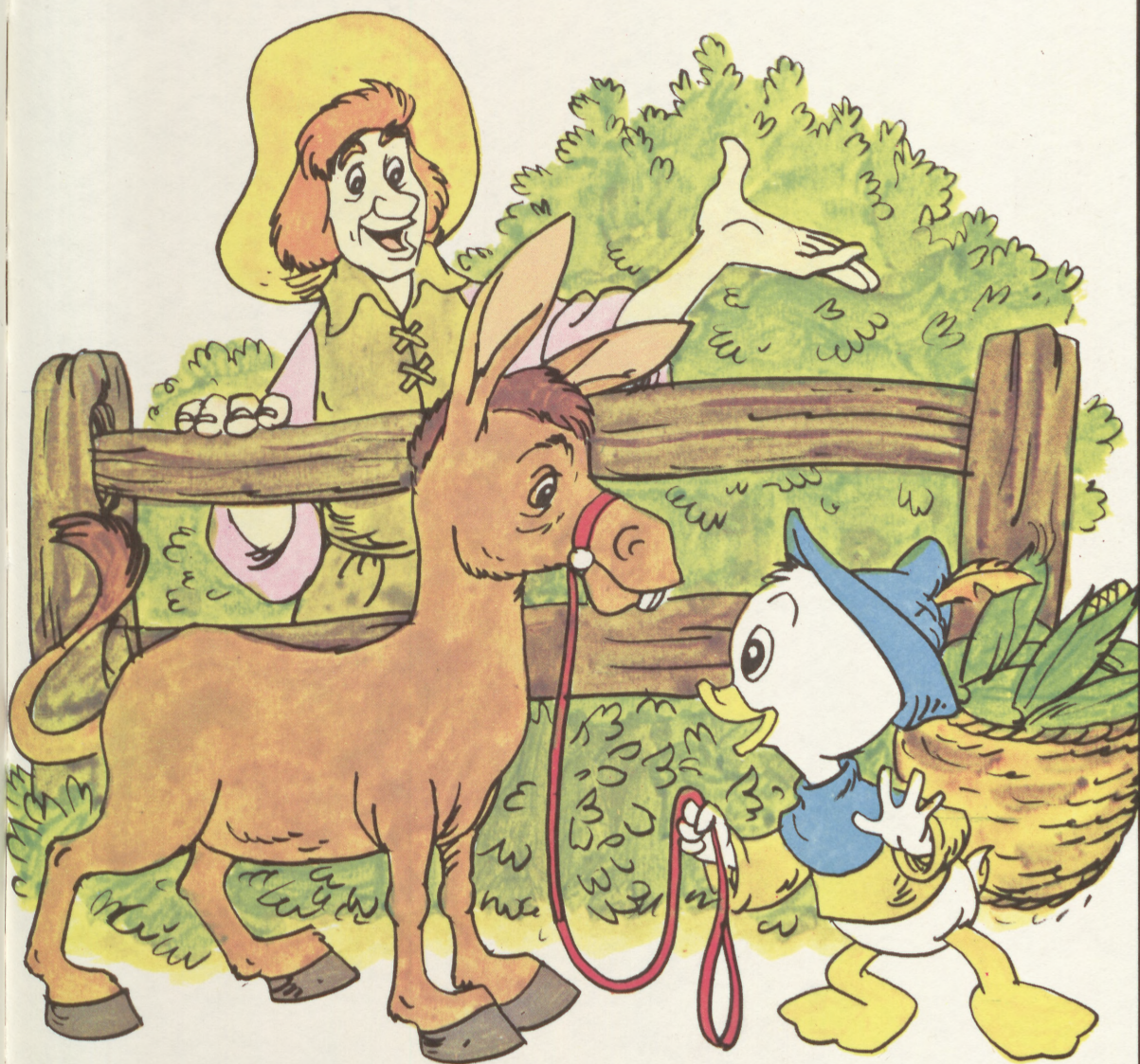
Eközben Niki megérkezett egy faluba. Ott talált egy parasztot, akinél munkát vállalt.

Niki egy évig maradt nála. Megtanulta, hogyan kell rozsot és búzát termeszteni.

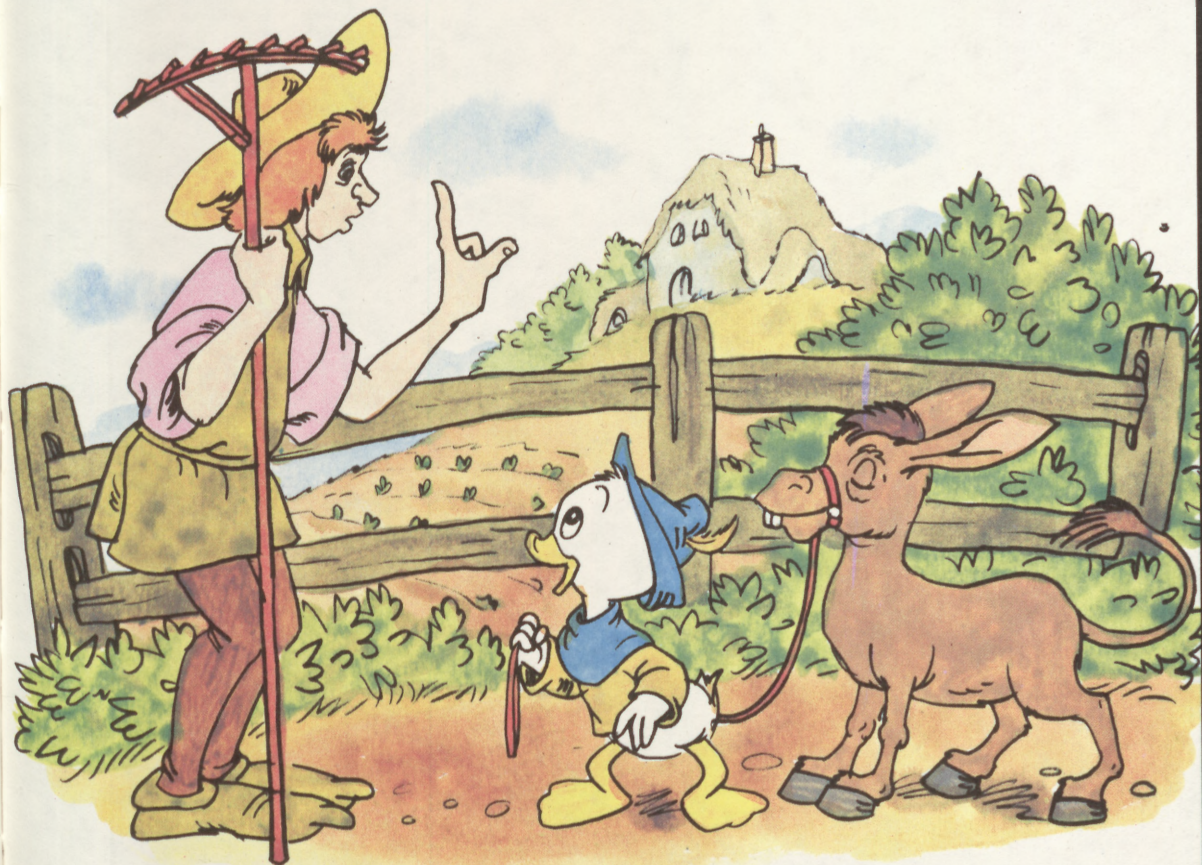
Mikor eljött a hazatérés ideje, a paraszt egy kis szamarat ajándékozott neki.

- Amíg tiéd ez a szamár - mondta a paraszt,
- soha nem leszel szegény. Csak arra kell
gondolnod, mennyi pénzre van szükséged
és azt mondanod: - Rázd meg magad,
szamaram!

Niki lehunyta a szemét és tíz aranypénzt
kívánt magának. Majd azt mondta:
– Rázd meg magad szamaram! –
A szamár kicsit megrázta magát és hirtelen
tíz aranypénz hullott ki a füléből.
Csodaszamár volt!

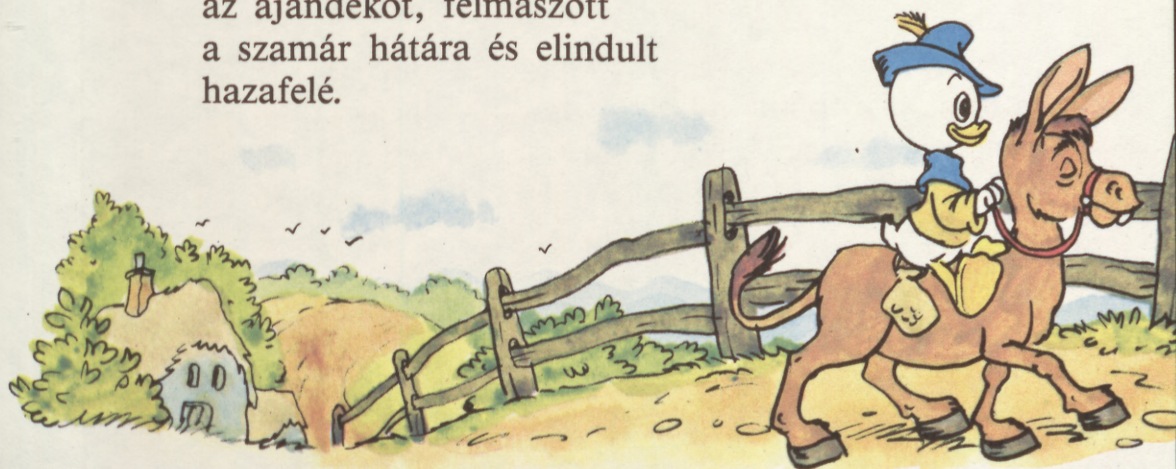

- Bárhol légy is - mondta a paraszt,
- sose veszítsd szem elől a szamarat! -

- Nagyon fogok vigyázni rá -
mondta Niki és egy kis zacskóba
tette a tíz aranypénzt.

Majd megköszönte a parasztnak
az ajándékot, felmászott
a szamár hátára és elindult
hazafelé.

Este Niki is betért az öreg vendégfogadóba.
- Minden szobám foglalt - mondta a gazda,
- de ha jól megfizeted, elalhatsz a pajtában -.
Niki odaadta a gazdának a pénzzel teli zacskót.
- Ha ez nem elég - mondta Niki, - kérek még
a csodaszamaramtól.

- Adj még egy aranypénzt
- mondta a gazda,
mert kíváncsi volt,
mit tud a szamár.

- Rázd meg magad, szamaram! - mondta Niki.
A szamár megrázta magát és máris egy
aranypénz hullott ki a füléből.
- Ha ilyen szamaram lenne, nagyon gazdag
ember lehetnék - gondolta a gazda.

Niki hamar elaludt.
A gazda belopakodott a pajtába.
Elvitte a csodaszamarat és a helyébe
egy másikat állított.

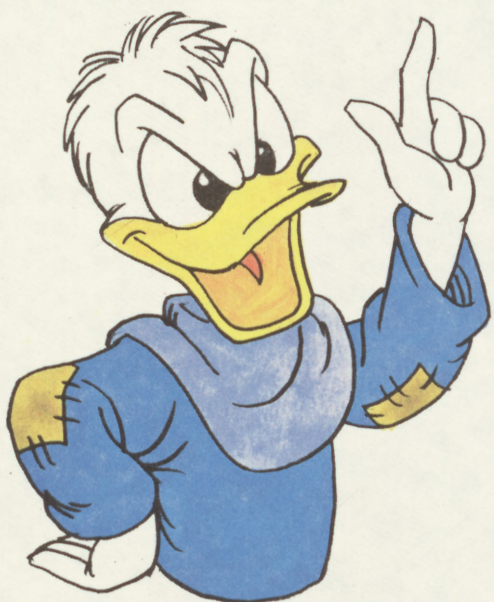
Másnap reggel Niki felült a szamár hátára és hazalovagolt. Bácsikája és testvérei nagy örömmel köszöntötték.

- Jól dolgoztál? - kérdezte a bácsi.

- Igen, Donald bácsi - mondta Niki.

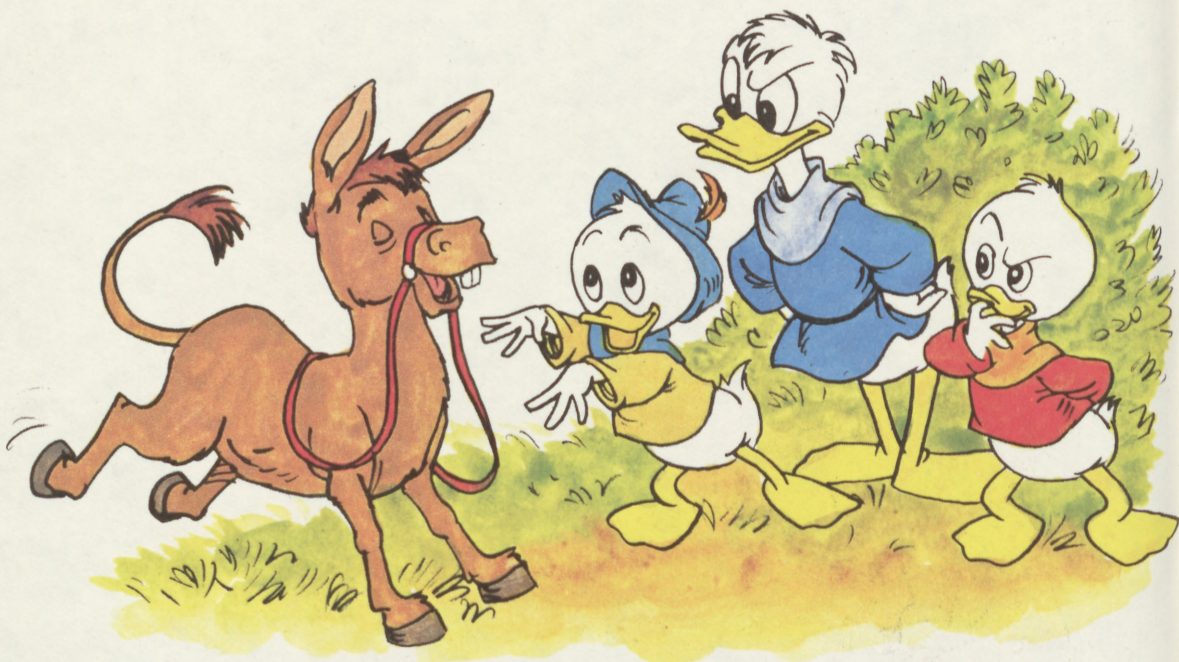
- De most már soha nem kell dolgoznom, hisz van egy csodaszamaram.

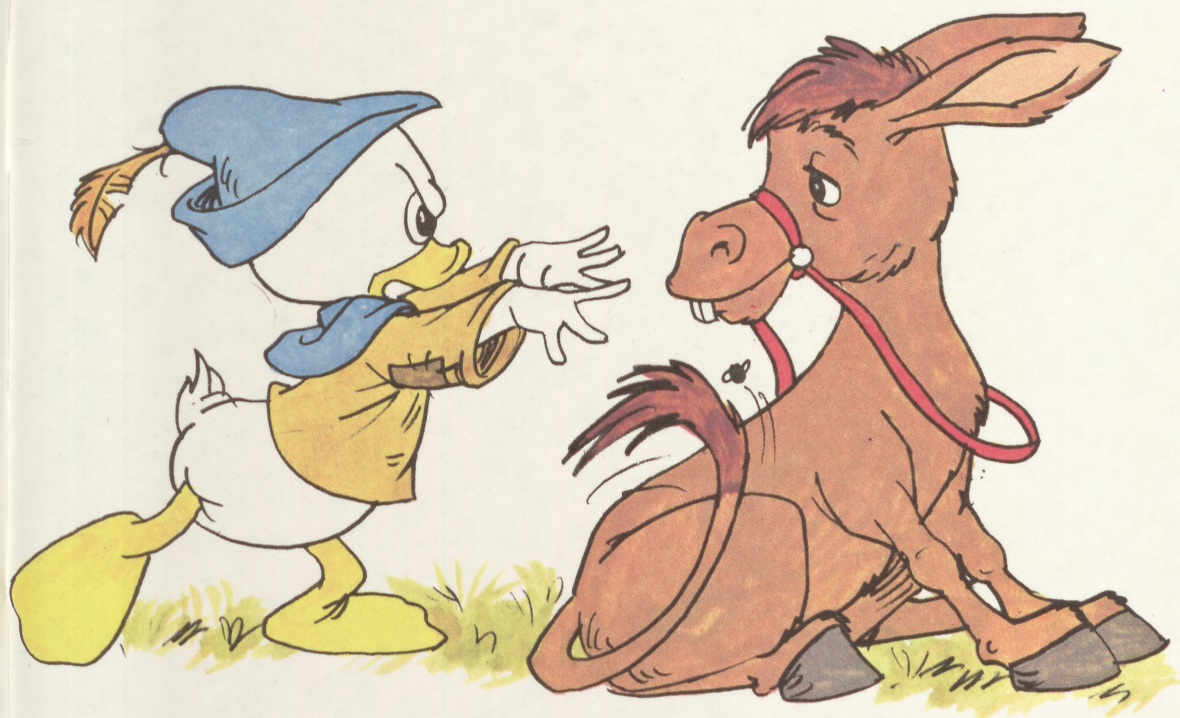

- Nincsenek csodaszamarak -
mondta a bácsikája.

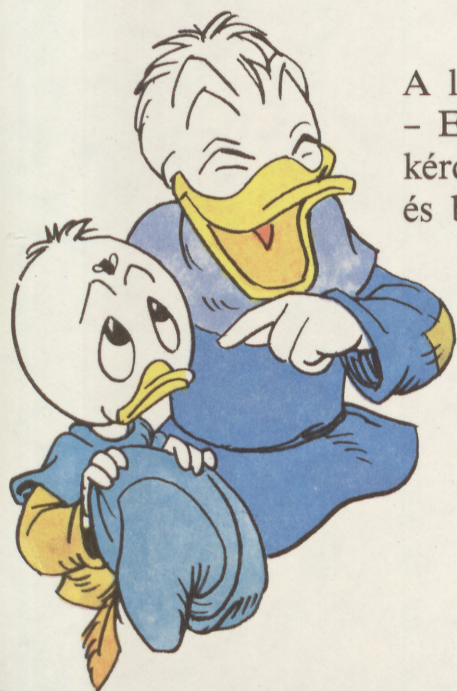
- De igen - mondta Niki. - Figyelj csak! -
- Először is meggondolom, mennyi pénzre
van szükségem. Majd azt mondom: Rázd meg
magad, szamaram! - Donald bácsi kíváncsian
nézte a szamarat.

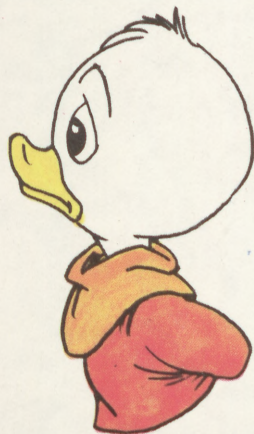
De a szamár csak a hátsó lábaival rúgott egy jó nagyot.

Niki még egyszer azt mondta: – Rázd meg magad, szamaram! – De a szamár csak egy legyet hessegetett el a farkáról.

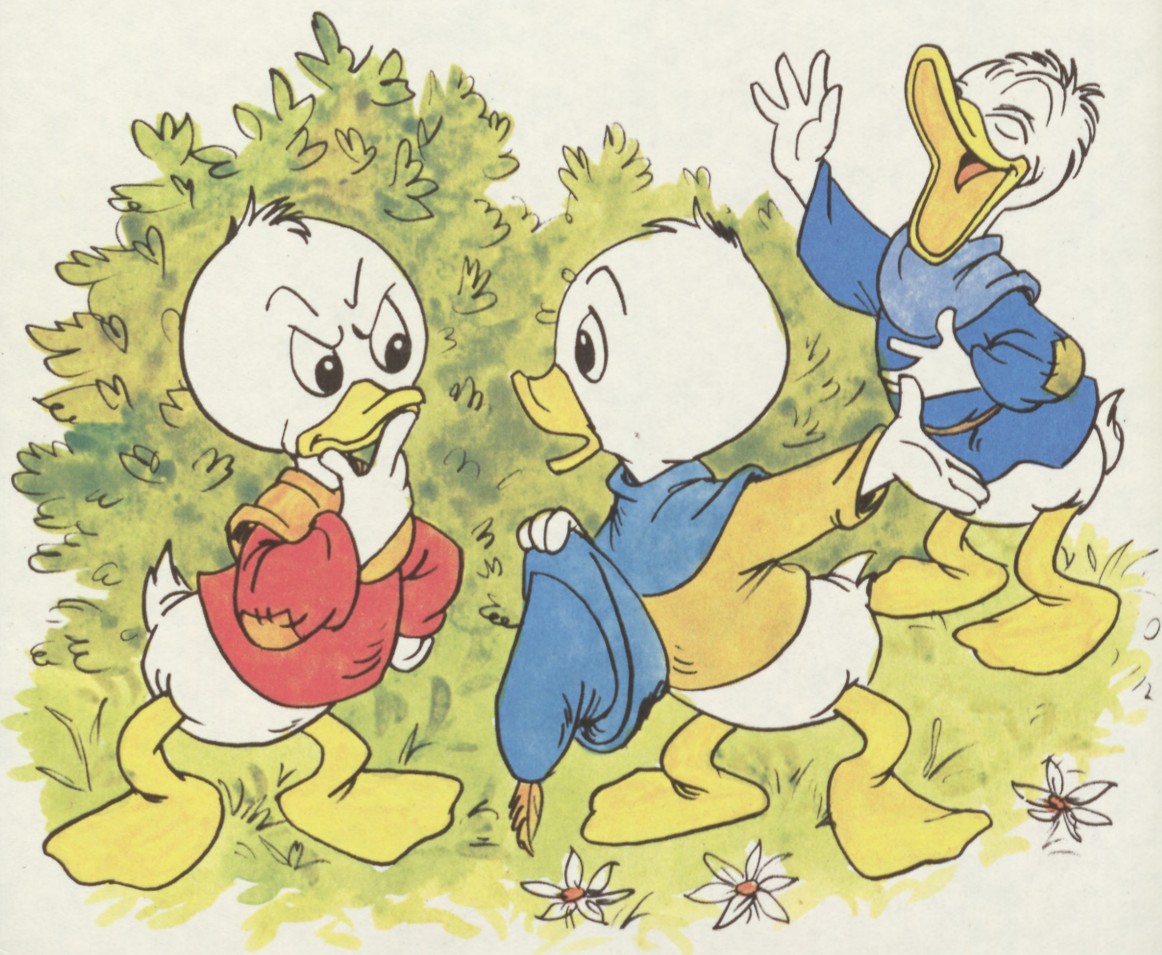
A légy Niki arcára telepedett.
– Egy légyre gondoltál? –
kérdezte Donald bácsi,
és borzasztó jót nevetett.

- Ez érdekes - mondta Niki. - A fogadóban még sikerült a varázslat.

- Ez tényleg érdekes - mondta Tiki. - A fogadóban még az én asztalkám is varázsol.

Bácsikájuk még mindig kacagott a törtéteken, s a két testvér azon gondolkodott, mi is történhetett valójában.

Viki az erdőbe ment munkát keresni. Egy favágónál élt és segített neki tűzifát aprítani.

Egy szép napon levelet kapott.

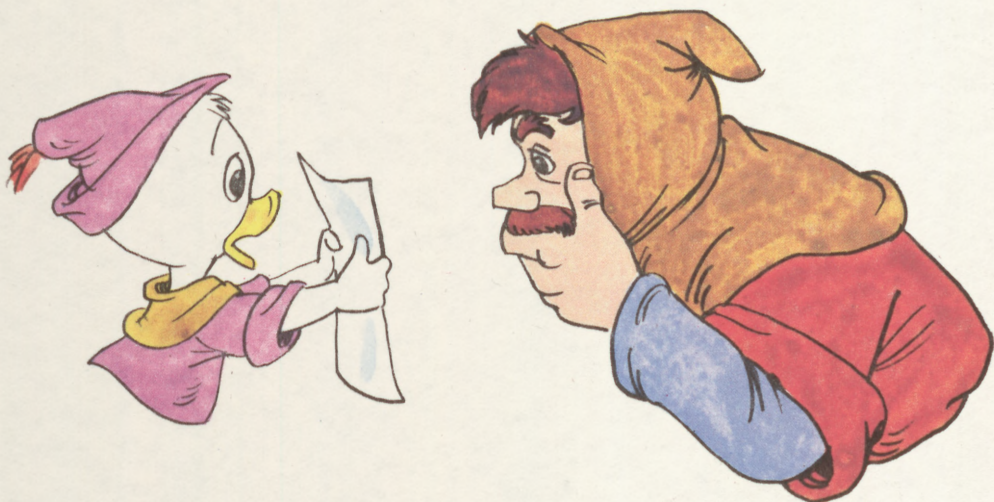
Kedves Viki!

Gyere gyorsan haza!
A fogadó's gazda
tolvaj!

Ellopott tőlünk egy
csodaasztalkát és
egy csodaszamarat.

Ki kell találnunk
valamit, hogy vissza-
szerezzük őket.

Testvéreid

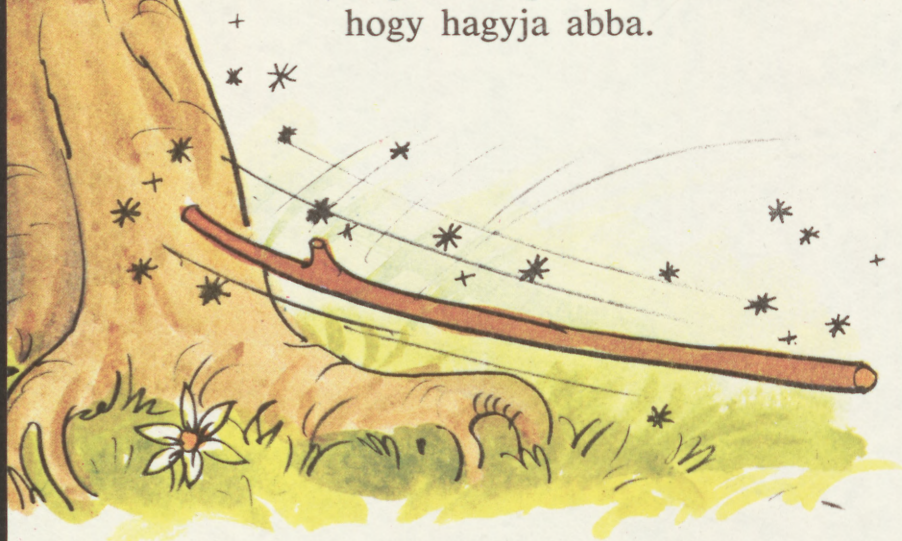

Viki elmondta a favágónak,
mi történt.

- Adok neked egy furkósbotot - mondta a favágó.
- Amíg nálad van ez a bot, nem történhet veled semmi.
Megmutatom, hogyan kell bánni vele.

Akkor azt mondta a favágó: – Botom,
üsd ezt a fát!
És a bot elkezdte ütni-vágni a fát,
míg a favágó azt nem mondta,
hogy hagyja abba.

– Ez a bot még hasznos lesz – gondolta Viki.
Megköszönte az ajándékot és elindult hazafelé.

Este Viki is betért az öreg fogadóba.

- Van szabad szobája? - kérdezte.

- Igen - mondta a fogadós.

- Eltegyem ezt a botot? -

- Nem - mondta Viki.

- Ez a csodabot
és megvéd engem.

- Hm - gondolta a gazda,
- jó lenne egy ilyen bot.

Éjjel belopakodott Viki szobájába.

Nem vette észre, hogy Viki ébren van.

Amikor a gazda el akarta venni
a botot, Viki felkiáltott: – Botom,
üsd a tolvajt! – És a bot
ütötte-vágta a gazdát:

PACCCS KLACCCS PACCCS

PACCCS KLACCCS PACCCS

jobbról, balról, a fejét,
a hátát, a lábát.

PACCCS KLACCCS PACCCS

PLACCCS KLACCCS PACCCS

A gazda pedig keservesen
azt kiabálta:

PACCCS KLACCCS PACCCS

PACCCS KLACCCS
PACCCS

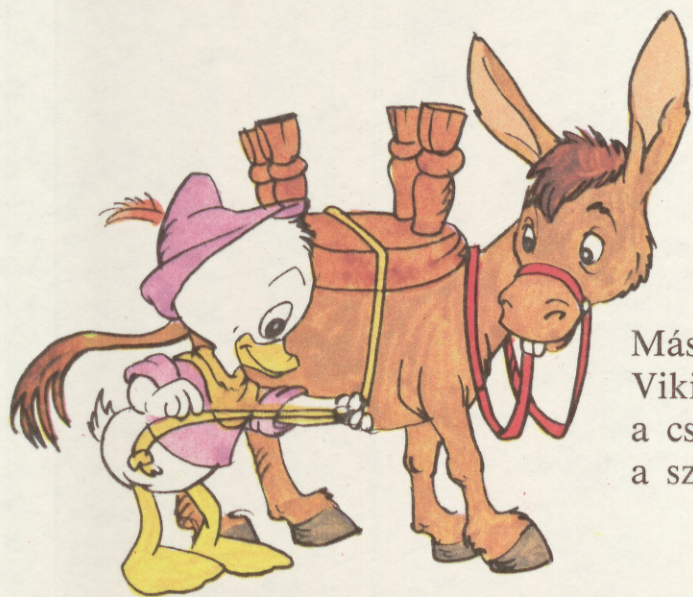
- Hagyjá abba, hagyjá abba!

- Visszaadod a csodaasztalkát és a csodaszamarat, amit a testvéreimtől loptál? - kérdezte Viki.

- Igen, igen, igen! - ordította a gazda.

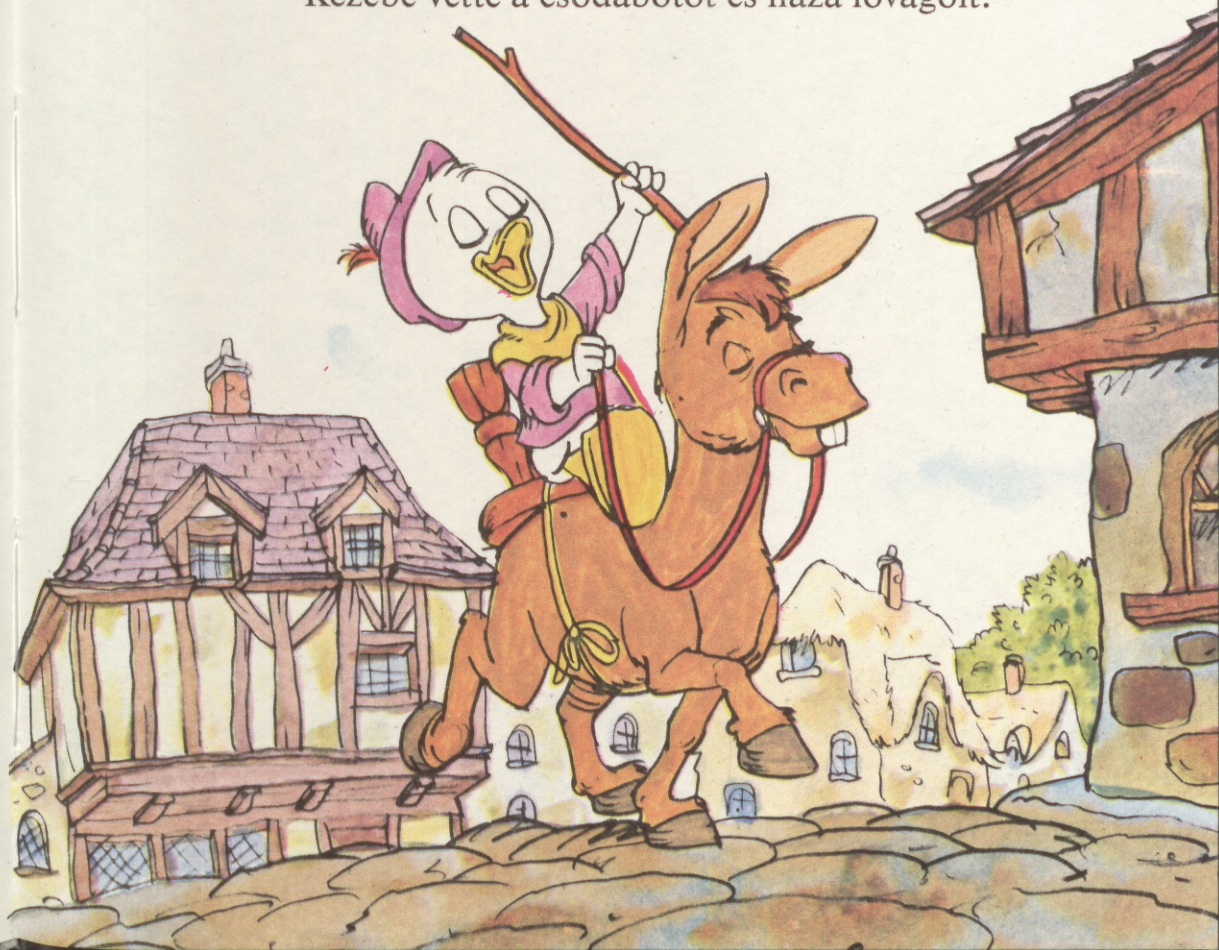

- Botom, hagyd abba! - mondta Viki és a csodabot leállt.

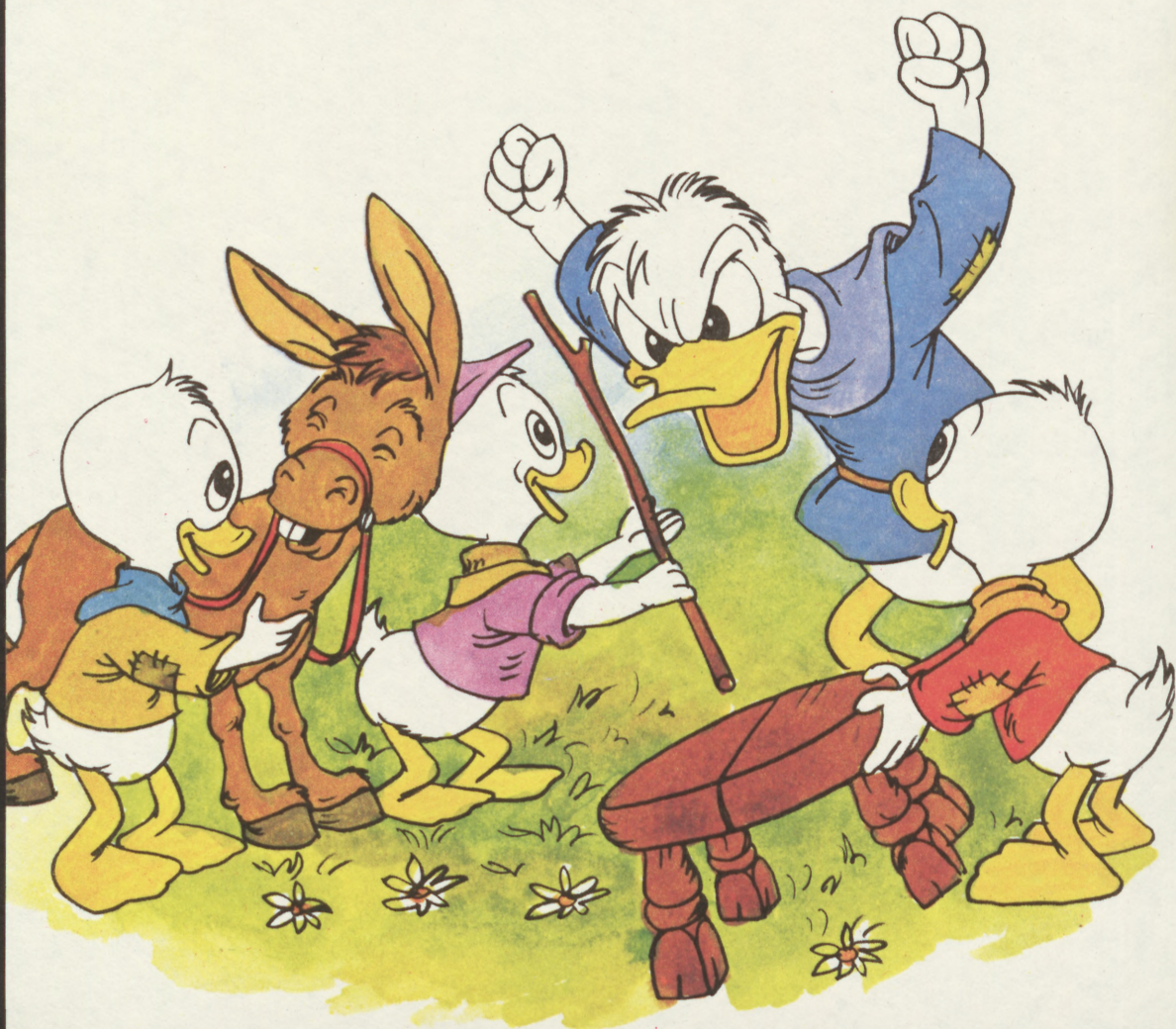

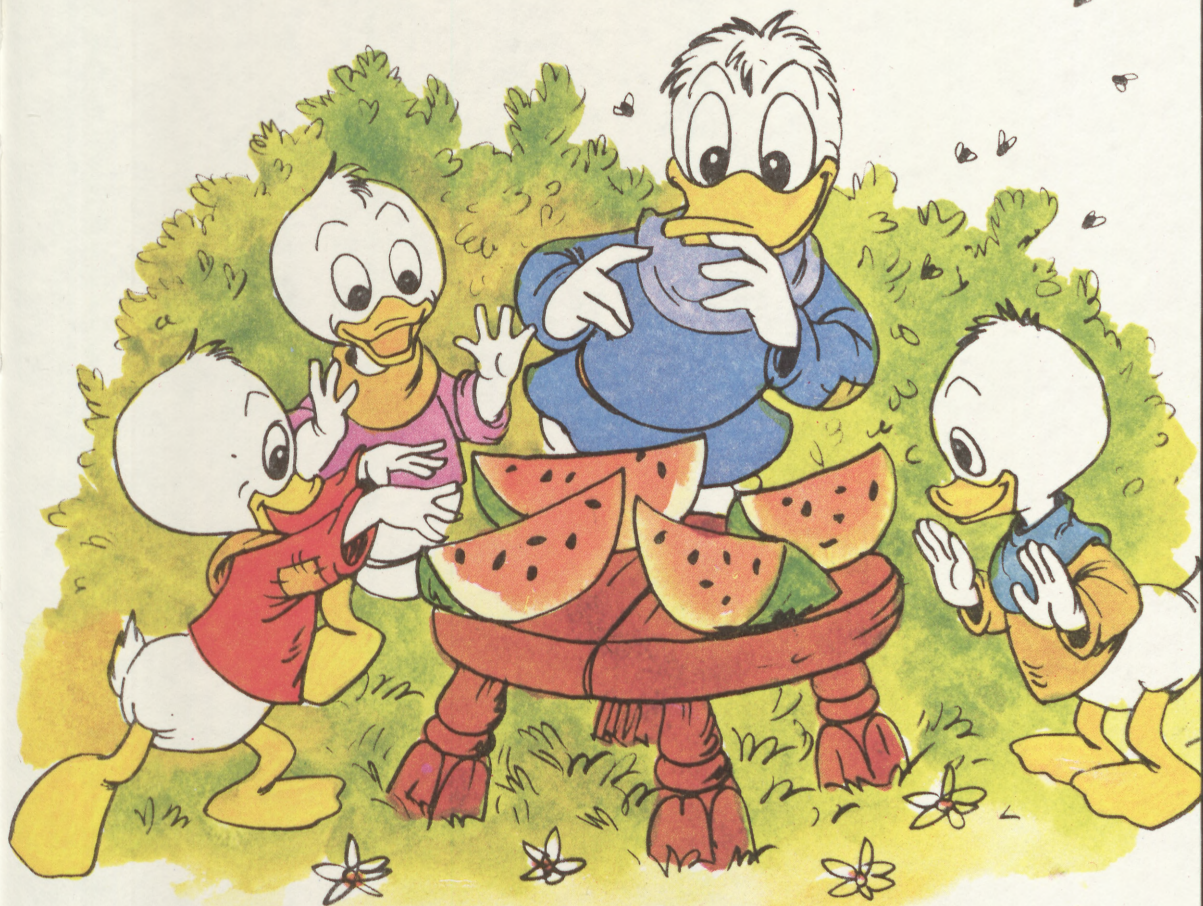
Másnap reggel
Viki felkötözte
a csodaasztalkát
a szamár hátára.

Kezébe vette a csodabotot és haza lovagolt.

Amikor Viki megérkezett, bácsikája és testvérei nagy örömmel fogadták. – Itt a csodaasztalka, és itt a csodaszamár – mondta Viki. – Mindkettőt a csodabotom segítségével szereztem vissza. –
– Mindig csak varázslatról és csodáról beszéltek. Mászt nem is tudtok! – kiáltotta Donald bácsi.
– De eddig még egy csodát sem láttam.

– Donald bácsi, mit ennél most a legszívesebben? – kérdezte Tiki.

– Egy nagy szelet, jó hideg görögdinnyét! – mondta a bácsikája. Majd Tiki azt mondta:

– Terülj, terülj asztalkám! – Abban a pillanatban négy szelet görögdinnye termett az asztalon. Egy-egy szelet mindegyiküknek.

- Donald bácsi, mennyi aranyat szeretnél? - kérdezte Niki.

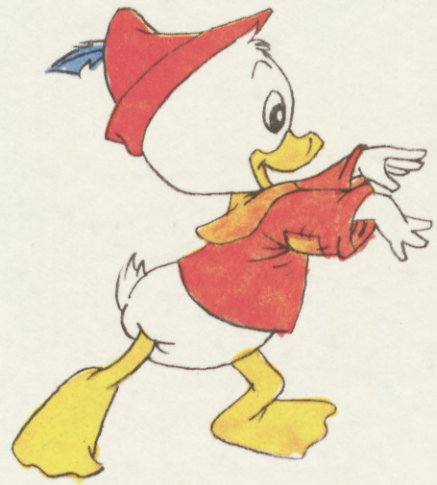
- Egy nagy kupacnyit - felelte a bácsikája. Majd Niki azt mondta: - Rázd meg magad, szamaram! - A szamár megrázta magát és egy csomó pénz hullott ki a füléből.

- Donald bácsi, van még egy kívánságod? -
kérdezte Viki. - Szeretném, ha eltűnne innen
ez a sok légy! - mondta a bácsikája. Majd Viki
azt mondta: - Botom, üsd a legyeket! -
És a bot az összes legyet elkergette.
Donald bácsi soha többé nem mondta,
hogy nincsenek csodadolgok.

189 Ft

EGMONT-PANNÓNIA

Walt Disney

Vidám mesék